

Özgür gelecek

Sayı: 08 Yaygın süreli

29 Nisan-12 Mayıs 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

"TÜRKİYE HAZIR... HEDEF 2023"

2023 AKP'nin yeni yalanları ve "göze hoş gelen" saldırı planları:

- İleri demokrasi
- Büyük ekonomi ve güçlü toplum
- Yaşanılabilir çevre ve marka şehirler
- Lider ülke

Sayfa 16-17

"Hedef 2023: İnkâr Beyannamesi"

AKP tarafından büyük bir şaşaa eşliğinde ve burjuva-feodal medya eliyle halka pompalanan seçim beyannamesinde Kürt sorununa yaklaşım: Yine inkâr ve imha!

Sayfa 10

Nasıl bir sendika?

Başbakan Erdoğan, Memur-Sen'in kongresinde eylem ve grev yapan sendikaları "deli gömleği giymekle" ve "çağ dışı kalmakla" itham etti. Biz de DDSB olarak, başbakanın bu söylemini sendikacılara sorduk.

Sayfa 06

"Bizim de söz hakkımız var!"

Biz kadınların hayatın neresinde olursak olalım, mutlaka yanımızdakilerden farklı olarak "ek bir işimiz" vardır muhakkak! Söz konusu yer bir grev çadırı olsa dahi...

Biz Tuzla'dan Yeni Demokrat Kadınlar, "kadın işçiye ihtiyacımız yok" bahanesiyle, ama esasında sendikacı oldukları için işten çıkarılan Kampana işçisi kadınlarla "kadın olmak" üzerine sohbet ettik.

Sayfa 14

BAT direnişi belli kazanımlarla bitti

Samsun'da, çalıştıkları BAT firmasından çıkarılan Tek Gıda-İş üyesi TEKEL işçilerinin, kolluk kuvvetleri ve patron işbirliğinde yapılan baskılara ve saldırılara rağmen sürdürdüğü direniş belli kazanımlarla sona erdi.

Sayfa 07

Tasfiye açılımından YSK kararına

SIYASİ OPERASYONLAR SÜRÜYOR

İstanbul bağımsız milletvekili adayları **Sırrı Süreyya Önder** ve **Sebahat Tuncel** ile röportaj

Sayfa 24-25

Şifre Sizseniz, Gelecek Biziz!

ŞİFRELERİ ÇÖZDÜK

Sayfa 28-29

Şifreli YGS'ye karşı binlerce öğrenci sokaktaydı!

Sayfa 15

Bu da halkın vetosu Direniş ve Serhıldan

12 Haziran seçimlerine yaklaşırken, egemenler YSK eliyle bir kez daha seçimlere yükledikleri misyonu ve Kürt halkına yaklaşımını ortaya koydu. YSK tarafından alınan yanlış karar, bu kez Bağdat'tan değil, sokaklara dökülen halktan döndü. Ama yine **İbrahim Oruç** gibi canları bedel vererek...

Seçimlerin gölgesini kendilerine kalkan yapmaya çalışan patronlarsa, işçi ve emekçilere yönelik sömürü saldırılarına ve hak gasplarına son hızla devam ediyor. bu saldırılara cevapsa, Erdoğan'ın "yeni sendikal anlayışına" inat grev ve direniş oluyor.

Sokaktaki isyanı, işçi ve emekçi direnişleri ile büyütme için 1 Mayıs coşkusuyla mücadeleye dört elle sarılalım!

5 HALK SAVAŞÇISI ölümsüzler kervanına katıldı

Sınıflar savaşının en ön safında, gerilla savaşı mevzilerinde beş halk savaşçısı, beş kızıl karanfil daha ölümsüzler kervanına katıldı. Kış üssünde, kadın gerillaların bulunduğu bölümde yaşanan göçük sonucu Proletarya Partisi Merkez Komite üyesi ve Dersim Bölgesi Siyasi Komiseri **Sefagül Kesgin**, Gerilla Birliği Komutanlığı görevini yürüten **Nurşen Aslan** ve savaşçılar **Fatma Acar**, **Derya Aras** ve **Gülizar Özkan 2 Şubat** günü şehit düştüler.

Onlar; geçmişi geleceğe bağlayan birer köprüdür. Zorlu ve meşakkatli yolda yürüyenlere esin ve ilham kaynağı olan kızıl yıldızdılar...

Sayfa 31-32

YSK, taşı ayağına düşürdü!

Yüksek Seçim Kurulu tarafından 18 Nisan günü verilen, 7'si Kürt hareketi tarafından desteklenen bağımsız milletvekili olmak üzere toplam 12 bağımsız milletvekili adayının adaylıklarının veto edilmesi kararının ardından; deyim yerindeyse T. Kürdistanı başta olmak üzere tüm bölge alev topuna döndü. Kendine yönelik saldırılara can bedeli karşı koyan Kürt halkının mücadelesi sonucu YSK, kararını geri çekmek zorunda kaldı. Yani kaldıramayacağı taşın altına giren YSK, bu kez taşı kendi ayağına düşürdü!

Sayfa 08-09

Özgür gelecek'ten

Düşlerini gerçeğe dönüştüreceğiz!

✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Kalbimize saplandı beş bıçak, kalbimiz daha güçlü atacak!

➤ Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'ı tüm yıla yaymak, demokrasi güçlerini birleştirmek için...

➤ Sayfa 5

Göğün Yarısı

Onlarla sesimizi kazanacak, onların ayak izlerine basacağız!

➤ Sayfa 12

Evrensel Bakış

Türkiye modeli: Yontulmuş faşist diktatörlük

➤ Sayfa 22

Pusulula

Gerçeklere yaslanarak kavgayı büyütmeliyiz!

➤ Sayfa 26

DÜŞLERİNİZİ GERÇEĞE DÖNÜŞTÜRECEĞİZ!

Sınıf savaşımında mücadele alanlarından gelen haberler kimi zaman sevinçlere yol açarken, kimi zaman da derin üzüntülere yol açmaktadır.

Dersim'de bir kaza sonucu yitirdiğimiz Sefagül, Nursen, Fatma, Derya ve Gülizar yoldaşların ölüm haberleri hepimizde tarif edilmesi zor bir acıya yol açmıştır. Elbetteki acı ve sevinç yaşamın doğasında vardır. Sınıf savaşımı gibi çetin bir mücadelede bunlar daha da sık yaşanır. **Acılarıyla çelikleşmeyen, acılarından öğrenmeyen ve onları öfkeye dönüştürmeyen her militan acılarına yenilir,** çöl sessizliğine gömülür.

Bu demektir ki, böylesi dönemlerde tüm enerjimizi, tüm gücümüzü, acılarımızı öfkeye dönüştürmenin kanallarına seferber etmeliyiz. Düşünüş ve hareket tarzımız boşalan mevzileri doldurma, devredilen mücadele bayrağını daha da ileriye taşımanın üzerinde odaklanmalıdır. Şehitlerimize sadakatle bağlılık bunu gerektiriyor. Nasıl ki şehit yoldaşlarımız tüm zorluklara, tüm dezavantajlara rağmen boşalan mevzileri doldurmak için ısı-

rarla çabalarını sürdürdülerse, aynı çabayı bizim daha da ısrarlı bir tarzda sürdürmemiz gerekir. Hedefi net ve aydınlık olan militanlar, hedefe kilitlenmiş ve aydınlık geleceğe yürümede tereddüt etmeyen bir bilinç berraklığıyla ancak anılabilir.

Hiç şüphesiz yaşanan kazanın sonuçları oldukça ağırdır. Şu bir gerçek ki, tarihimizde bu tarzda bir kaza ilk de olsa, sınıf savaşımı içinde bu ve benzeri acı tecrübelerle karşılaşmak mümkündür. Yani tüm bunlar sınıf savaşımı doğası içinde vardır. Tüm sosyal ve ulusal kurtuluş savaşlarının tarihinde böylesi beklenilmeyen acı kayıplar olmuştur. Kuşkusuz bu gerçekliğe yeteri kadar vakıf olmayanların her şeyi masa üzerinde yapılacak çizim kadar basit görenlerin böylesi sonuçlar üzerinde sağlıklı değerlendirme yapmaları düşünülemez.

Sınıf mücadelesi tarihinde ilk olan yalnız böylesi ağır sonuçlu kaza değildir. Aynı zamanda **örgütün çeşitli yönetim organlarında yer alan birden fazla kadın militanın şehit oluşu da bir ilktir.** Onların kavgada ölümsüzleşmeleri sınıf mü-

cadelesi için ne kadar büyük bir kayıpsa, **savaşın öncüsü "ezilenin ezileni" olan kadınların mücadelede yüklenmiş oldukları tarihsel sorumluluk bakımından da eğitici bir ders ve yürünmesi gereken bir yoldur.** Asıl üzerinde durmamız gereken nokta budur. En çok baskı altında olanların, en çok zulme uğrayanların kavganın ön safalarında olmaları, mücadelenin gelişimi ve başarısı için yaşamlarını ortaya koymaları kazanmanın en büyük teminatıdır. Dolayısıyla onların geride kalanlara bıraktıkları bayrağı daha ileriye taşımanın yolu, boşalan mevzileri doldurmaktan ve mücadelenin her alanında başta işçi ve emekçi kadınlar olmak üzere tüm ezilen kadınların örgütlenme çalışmasına daha bir hız kazandırmaktan geçer. Yeni Sefagüller, Nursenler, Fatmalar, Deryalar, Gülizarlar ancak bu bilinçle, bu tarihi sorumlulukla açığa çıkarılabilir, adına layık bir tarzda anılabilir. Çünkü onlar bunu yaptı, bunu yapmanın mücadelesini yürüttü. Onlar ne korkulara ne de zorluklara teslim olmadı. Onlar zorluklar

karşısında diz çökenleri değil, direnerek savaşarak bayrak olanları örnek aldılar. **Şimdi onların düşlerini gerçeğe dönüştürmenin görevi bizlerde.**

1 Mayıs alanlarına, önder Kaypak-kaya yoldaşı anma etkinliklerine onların düşlerini taşımamız. Merkezi görevlere yaklaşımda, sınıf çalışmasına, kadın faaliyetine, semt çalışmasına, gençlik faaliyetlerine onların düşlerini taşımamız. Onların düşlerini taşımak demek, daha çok kitleye gitmektir, devrim ve sosyalizm propagandasında yoğunlaşmaktır. Tek bir bireyimizi dahi örgütsüz bırakmamaktır. Tüm çalışmalarımıza kolektif düşünme ve hareket etme tarzını kazandırmaktır. Ve tabii ki tüm bu görevler savaşçı ve militan bir kimlikle yerine getirilebilir. Militan kimlik zorluklarla savaşma ve her türlü belirsizliği yadsımadır. Böylesi süreçlerde belirsizlikler, netsizlikler içinde boğuşan ezilenlerin kurtuluşu uğruna gereken fedakarlıkta bulunamazlar. Oysa militan kimlik, militan pratik böylesi süreçlerde safları netleştirir. Ve yürünmesi gereken yola ışık tutar. Ve onların düşlerini de ancak bu kimliği içselleştirerek gerçeğe dönüştürebiliriz.

✓ 1 Mayıs'ın Kısa Tarihiçesi ✓ 1 Mayıs Harbiye Direnişi

İşçi sınıfı için en önemli tarihlerden biridir 1 Mayıs! 1 Mayıs'ın tarihine ilişkin iki önemli kitap. Biri 1991 İstanbul-Harbiye direnişini, diğeri ise 1 Mayıs'ın dünya tarihini anlatarak işçi sınıfı mücadelesine katkılar sunuyor.

**Dersim Büro İrtibat Tel:
(0428) 212 27 50**

Bursa'da Özgür Gelecek ile dayanışma etkinliği

Bursa: Gazetemizin daha nitelikli daha yaygın şekilde halkımızla bütünleştirmek amacıyla dayanışma gecesi gerçekleştirdik.

Halk şöleni olarak tertip etmeyi planladığımız dayanışma gecemizi, Dersim'de yaşamı yitiren 5 karanfilin anısına adadık. 5 karanfil şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinliğimiz, gazetemizin dününü ve bugünü konu alan sinevizyon gösterimiyle devam etti.

Gazetemiz adına yapılan açıklamada basının önemine değinilirken, Partizan adına yapılan açıklamada ise başta Ortadoğu ve K. Afrika olmak üzere yaşanan gelişmelerden bahsedilerek ülkemizde de devrimcilere, komünistlere, yurtseverlere, ilericilere ve emekçi halkımıza yönelik yapılan kapsamlı saldırılar yaşandığı söylendi. Açıklamada ayrıca tüm bu zulme karşı mücadele eden, tut-

sak düşen, dağlarda ve sokak ortasında infaz edilenlerin var olduğuna değinildi ve son olarak da Proletarya Partisinin 5 yiğit kadın militanını ölümsüzlüğe uğurladı ifade edildi.

Etkinlikte sahne alan **Meyma**, 5'ler için bestelediği marşı okurken salonda duygulanlar yaşandı ve **"Dersim şehitleri ölümsüzdür"** sloganı atıldı. Ardından **Hasan Sağlam** da ezgileriyle etkinliğimizde dostluğunu sergiledi. Son olarak sahne alan **Pınar Sağ** okuduğu marşlar, türküler ve yaptığı konuşmalarla kitleyi coştururken "Kırmızı gül" türküsünü 5 kızıl karanfile adadı.

Etkinlikte ayrıca gazetemizin merkez bürosunun mesajı okundu. Etkinliğe **DHF, İHD, BATİS, BAMİS, SODAP, Bursa ve Gemlik Dersimliler Dernekleri, İnegöl Alevi Kültür Derneği** ve **BDP Gemlik İlçe Örgütü** dayanışma etkinliğimize mesajları ve katılımlarıyla destek verdi.

Anma

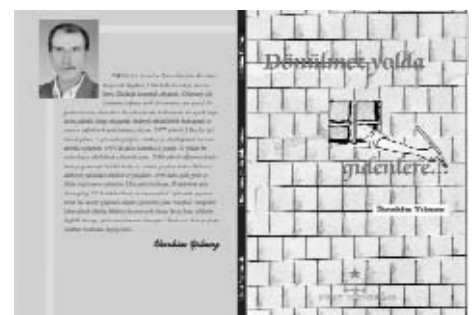
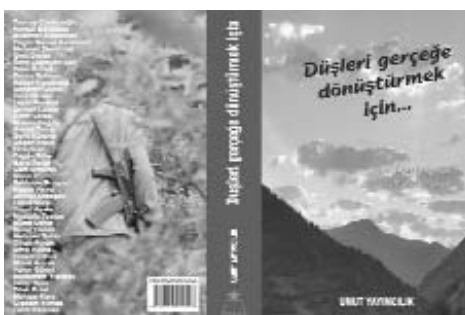
Katledilişinin 38. yılında KAYPAKKAYA'nın siyasal yol göstericiliğinin ışığında günümüz güncel gelişmelerine bakış açımızı ortaya koymak ve onun nezdinde Mayıs ayı şehitlerini anarak günümüz koşullarındaki önemini vurgulamak, yarıncı nesillere onların kavgasını taşımak amacıyla düzenleyeceğimiz anmaya tüm dostlarımızı davet ediyoruz.

PROGRAM

* Konuşmalar
* Film gösterimi
Tarih: 08 Mayıs 2011 (Pazar)
Saat: 13.00
Yer: Yeni Gün Kültür Merkezi (Nürnberg)

PARTİZAN

Umut Yayıncılık'tan çıkan kitaplarımızı irtibat bürolarımızdan ve çeşitli kitapçılardan temin edebilirsiniz!

Yaygın süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR
Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 **İzmir:** 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8 **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

KALBİMİZE SAPLANDI BEŞ BIÇAK, KALBİMİZ DAHA GÜÇLÜ ÇARPACAK!

★ Emekçi kadınların, sınıfsal baskı ve sömürünün ötesinde cinsel kimliklerinden ötürü daha ağır, daha yoğun ve daha aşağılık bir baskı ve sömürünün hedefi olduğunu kavramış, kavgalarına kadına özgü direniş ve mücadele rengini katmışlardı.

Başımız öne düşmeden, hep ileriye, daima ileriye bakarak doğrulacak, göz yaşlarını içimize akıtacağız. Onları engin bir sevgiyle kucaklayacak, kavgaya sarılır gibi sarılacağız. Her birinin anısı canlı kalacak belleğimizde, **onlar gibi savaşmayı**, onlar için de dövüşmeyi başaracağız. Yoldaşlarımız, en sevgililerimizdi onlar, onlardan en çok **ölüme meydan okumayı** öğreneceğiz. Bize, devrim için nasıl dövüşeceğimizi, komünizm için nasıl yanıp tutuşacağımızı öğretecekler...

Çapını yalnız bizim bilebileceğimiz, ağırlığını ancak bizim anlayabileceğimiz bir darbe aldık. Yaramız derindir, içten içe kanamaktadır. Ne ilk vurgundur bu, ne de son olacaktır. Son bulsun diye sömürü ve zorbalık, dünyanın her köşesinde yola koyulanlar, isyanı kuşananlar vardır. İşte ölümü erken kucaklayan onlardır. **Önderlik, öncülük etmek budur** ve bu hiçbir zaman karşılıksız kalmayacaktır. Başta İbrahim Kaypakkaya olmak üzere proletaryanın şehitlerince yakılan ateş, düşmanların tümüyle yok oluşuna kadar sürecektir.

İnsanlığı kurtuluşa götürecek onurlu bir davanın neferi idi onlar. Yaşamlarını buna adanmış, bu yola baş koymuşlardı. Çok işler başardı, çok büyük emek harcadılar. Nakış işler gibiilmek ilmek ördükleri halk savaşının, en gözü pek gerillalarıydılar. Şimdi, ölümün koynunda hep birlikte güneşe karışırken, bir **büyük patlamanın** fitili olacaklar. Ölümümüzün doğurganlığıdır bu. Zafer şarkıları söylemek için yaktığımız ateşe **sönmez** bir karakter kazandırmaktır bu.

Komünistti, gerillaydı ama aynı zamanda kadındı onlar. Emekçi kadınların, sınıfsal baskı ve sömürünün ötesinde cinsel kimliklerinden ötürü daha ağır, daha yoğun ve daha aşağılık bir baskı ve sömürünün hedefi olduğunu kavramış, kavgalarına kadına özgü direniş ve mücadele rengini katmışlardı. Kadınların kurtuluşu için yürütülen mücadelenin sınıfsal kavgayla bütünleştiği zeminde, **komü-**

nist kadının öncülüğünü yapıyorlardı. Örnek olmuşlar, önder bir misyon edinmişlerdi. Kadının özgürleşmesine açılan yolun bayraktarıydılar; Merallerin, Ayferlerin, Nergizlerin, Dileklerin, Çiğdemlerin mirasını büyütüyorlardı...

Bayrak nöbetini devretmenin adıdır ölüm. Kızıl bayrağı yukarıda tutmanın, soldurmadan ve yıpratmadan taşınmanın bedelidir ölüm. Sınıf mücadelesine hız katmanın, devrim yolunu kısaltmanın en yalın ifadesidir ölüm. Bu yüzdendir yaşamla sevdalı, ölümle nikâhlı olmamız. Bu yüzdendir ölümüne bu kadar sakınmasız ve hesapsız yürümemiz, bu yüzdendir ölümü hiç tereddütsüz kucaklamamız...

Ölüm karşısında boyun eğmeyişi-miz, yaşamı çok sevdiğimiz, yaşama çok değer verdiğimiz içindir. **Yaşam-ölüm diyalektiğini**, yeniye, ileriye açılan bir devrim olarak kurmaktır amacımız...

Eziyet, cefa ve zulüm göze alınmadan, esaret ve işkence çekilmeden sınıf mücadelesinin bir adım ileri gittiği görülmemiş, **ölüme yürümeden** savaşın kazanıldığına rastlanılmamıştır. Bunu bilenlerin, bunu yaşayanların harcıdır devrim. Bir şartımız vardır, silahımız yere düşmeyecek, bayrağımız inmeyecek, kanımız yerde bırakılmayacaktır. Bunun için ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin **hoş gelmiş, sefa gelmiştir**. Bunun için ağıtlarla değil marşlarla uğurlanırız, bu sayede gözümüz arkada kalmamış, gülümsememiz yüzümüzden silinememiştir...

Yoldaşlarımız, Komünist Partisi'nin 39 yılı deviren tarihinin 8. Parti Konferansı ile gerçekleşen atılım döneminde, **savaş cephesini** tahkim eden ve düşmanın korkusunu adım adım büyüten bir çizginin öncüleriydi. Tepeden tırnağa savaşa kilitlenmiş, baştan aşağıya mücadeleye odaklanmışlardı. Savaşın geliştirilmesi için önemli adımlar attı, özverili çalışmalar yürüttüler. İnsanlığın sınıfsız toplum ülküsünü şiar olarak bellemiş, düşleri gerçek kılma yo-

lunda seferber olmuş bir geleneğin nadide temsilcileri oldular.

Komünistleri korkusuz ve hesapsız yapan, ideallerine ölümüne bağlı kılan, mutlak zafere olan bilimsel inançlarıdır. Bu inanç, bugüne kadar harcanan bütün emekler ve ödenen bedellerin yarattığı birikim sayesinde güçlenmekte, özgür geleceğe yürüyüşün adımlarını sıkılaştırmaktadır. Yarınlara hükmetmenin, geleceği kazanmanın yolu, bu inancı somut gerçeklikle buluşturan fedakâr, inatçı ve kararlı mücadelenin **sürekli** kılınmasıyla tamamlanacaktır. Ardına bakmadan yürümenin, gelecekte kuşku duymamanın, haklı bir davanın takipçisi olmanın anahtarı budur.

Bu dava, yüzyılların mirası ve geleceği üzerinde şekillenmiş, milyonların kanı ve canı pahasına **karakter** kazanmıştır. Devrimler, kurtuluş savaşları, isyan ve direnişlerle kaplı tarihi sürecin, özgürlük ve eşitlikle örülü sınıfsız ve sömürsüz bir dünyayı yaratacağına olan inancımızın üstesin-

★ Yoldaşlarımız, Komünist Partisi'nin 39 yılı deviren tarihinin 8. Parti Konferansı ile gerçekleşen atılım döneminde, **savaş cephesini** tahkim eden ve düşmanın korkusunu adım adım büyüten bir çizginin öncüleriydi.

den gelemeyeceği hiçbir engel, zorluk ve yenilgi yoktur. Hiçbir darbe ve vurgun, hiçbir kayıp ve sarsıntı mücadeleyi durduramayacak, aksine daha güçlü ve **yenilmez** kılacaktır.

Bunun yarası, yitirdiğimiz canların devrettiği mücadele ve direniş bayrağının yere düşürülmemesi, savaş sloganlarının susturulmaması, eylem çizgilerinin bozulmamasıdır. Teminatımız ideolojimiz, teminatımız örgütümüzdür. Her komüniste **kimlik ve nitelik** kazandıran, örgütü, örgütlü gücüdür. İrademizi birleştiren, yıkıcı ve dönüştürücü bir güç haline getiren yegâne gerçeklik budur. Buna sahip olmadığımız, bunu yitirdiğimiz zaman bir hiç haline geleceğiz açıktır.

Beş kadın yoldaşımızın mücadele yaşamlarının bir kez daha kuvvetli biçimde beyinlere kazıldığı bu gerçekliğin en önemli sonucu, gücü oluşturan iradenin **savaş azmi ve pratiği** sayesinde değer kazanmasıdır. Ölüm-süzlüğe yolculananları, kavgada şehit düşenleri anmanın tek ifade biçiminin, bizlere devrettikleri, can katarak büyüttüğü ve yücelttikleri mücadeleye daha sıkı sarılmaktan geçmesi, onlara karşı borcumuzu tanımlar. Her biri savaş haykırışı, her biri savaşa davet

çağrısı olan yoldaşların bizlerden bekleyeceği budur.

Demokratik halk devrimi mücadelesi kesintisiz biçimde sürecek, halk savaşı yükselecektir. **Sefagül, Nurşen, Gülizar, Fatma ve Derya** yoldaşların yaşamlarını adadığı, ölümüne bir tutkuyla sarıldığı ezilenlerin davası; onların izinden gidecek, onlar gibi savaşacak, onlar gibi düşmanın üstüne yürüyecek, onlar kadar kararlı, onlar kadar cesur, onlar kadar direngen olanlar sayesinde başarıya ulaşacaktır. Bu onurlu görev için seferber olmanın, bu misyonu yerine getirmek için ileriye atılmanın zamandır. Bütün kavga ve direniş cephelerinde, bütün mücadele platformlarında, yaşamın her alanında çoğalmanın; düşmanın, işbirlikçi ve hainin üzerine yürüme vaktidir...

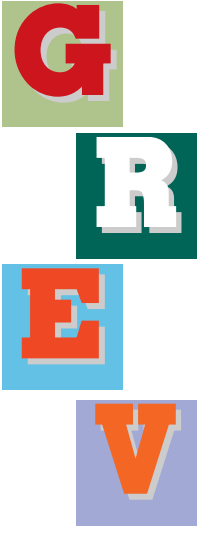
Faşist-Kemalist diktatörlüğün azgın saldırılar örgütlediği, katliam ve baskılara hız verdiği bir süreçten geçiyoruz. Başta Kürt halkının ulusal mücadelesi olmak üzere bütün ezilenle-

rin, yoksullar ve emekçilerin **tepki ve öfkesi** büyümektedir. Sınıf mücadelesinin ateşini düşürmek için faşist ve gericiler elbirliğiyle davranmakta, sömürü ve yağma düzenini korumak için seferber olmaktadır. Komprador burjuvazi tarafından reformist ve tasfiyeci rüzgârların körüklendiği sürece müdahale etmenin biricik koşulu; **savaşçı, direnişçi ve ihtilalci** dinamiklerle buluşmak, komünist düşüncüyü yaymak, kitleleri devrime kazanmaktır.

Halk savaşçısı kadın yoldaşlarımızın yükselttiği proleter bayrağı bütün mücadele alanlarına taşımamızdır. Her yerde onların adı duyulmalı, onların haykırışları yankılanmalıdır. Beynimizde bilinç, bileğimizde güç, yüreğimizde cesaret olmalıdır. Onlarla nefes alıp vermeli; yılmayan, yıkılmayan, teslim olmayan ihtilalci ruhlarımızı yaşatmalıyız. Tıpkı öncelleri gibi uğruna yaşamlarını feda ettikleri devrim mücadelesi zafere taşınmalı; öfkemiz volkan olup patlamalıdır...

Anıları rehberimiz olsun, kavgaları yolumuzu aydınlatsın!

★ Ölümsüzlüğe yolculananları, kavgada şehit düşenleri anmanın tek ifade biçiminin, bizlere devrettikleri, can katarak büyüttüğü ve yücelttikleri mücadeleye daha sıkı sarılmaktan geçmesi, onlara karşı borcumuzu tanımlar.

Grev, işçileri patrona karşı üretim ilişkilerinde var eden üretimi durdurması yani en önemli silahı ile saldırması demektir. Grev, işçilerin en güçlü, en iyi şekilde kullanılması gereken eylem biçimidir ve kararı çok dikkatli alınmalı ve de etkin bir şekilde uygulanmalıdır. Aksi takdirde bu güçlü silah, ters tepip işçileri vurabilir, etkin bir şekilde yapılamadığında işçileri geri düşürebilir, “en etkin silahımız dahi işe yaramadı” düşüncesine yol açabilir.

İşte tam da bu noktada 19-20 Nisan’da, sağlık emekçilerinin uğradıkları saldırılara, performans dayalı ücret sistemine, güvencesizlik ve geleceksizleştirme politikalarına, esnek çalıştırmaya, sağlıkta dönüşüm adı altında sağlıkta ticarileşmeye karşı aldığı iki günlük grev kararı incelenmelidir. Grev kararı, grevden 19 gün önce SES işyeri temsilciliklerine “müdahale edilemez” bir şekilde açıklandı. Yani işyerlerinden doğru işçi ve emekçilerinin inisiyatifiyle alınmadan, işçilere kavratılmadan, tartışılmadan grev kararlaştırıldı.

Biz DDSB olarak, kararı çalışanlara kavratmak için tüm işçi ve emekçiler açısından en iyi şekilde örgütlenmesi noktasında çaba harcadık. Grev kararından önce üniversite hastanelerinde performans dayalı çalışmanın uygulamaya geçmesi sağlık çalışanlarında bir

hareketlilik yarattı. Hacettepe asistanlarının içinde bulunduğu Ankara’daki tüm asistanlar bir saatlik iş bırakma eylemi yapıp, Sağlık Bakanlığı önünde bir basın açıklaması yaparak temsili reçeteleri Sağlık Bakanlığı önüne bırakmışlardı.

13 Mart’ta TTB, ATO, SES, Türk Hekimler Birliği, Dev Sağlık-İş birlikte 13 Mart’ı örgütlemiş, yine Hacettepe Hastanesi’nde 18 Mart’ta dış hekimliği hastanelerinde performans dayalı çalışmaya karşı basın açıklaması yapılmıştı. 18 Mart öğlen saatlerinde ise Hacettepe’de performans dayalı çalışmaya karşı yemekhane önünde toplanıp başhekimliğe yüründü. Yapılan eylem neticesinde herhangi bir olumlu sonuç alınmadı.

Sağlık alanında grev kararı alındığında Ege Üniversitesi Hastanesi’nde beş gündür grev yapılmaktaydı. Grev kararının açıklanmasından hemen sonra her hastane kendi biriminde işyeri toplantısı aldı. Üniversite hastanelerinde de performans dayalı ücretlendirme sistemi uygulamaya geçildiğinden bir hareketlilik olduğu gözleniyordu. Sağlık Bakanlığı’na bağlı hastanelerde ise fiilen 5 yıldır performans tâbi olduklarından işçi ve emekçilerde bu durumu kanıksama durumu hakimdi.

Performansa dayalı ücretlendirme

“Bu bilek bükülmeyecek!”

Dersim: Yer altı Çarşısı üzerinde toplanan sağlık emekçileri, buradan grevin yapıldığı Tunceli Devlet Hastanesi’ne doğru yürüyüşe geçti. Grev alanında hep bir ağızdan atılan sloganlar ve çekilen halaylar sonrasında SES Dersim Şube adına bir açıklama

yapıldı. Açıklamada “Grevdeyiz, çünkü: Sağlık bir insan hakkı olmaktan çıkarılmış, üzerinden kâr edilecek bir meta haline getirilmiştir. Oysa bizler herkese eşit, ücretsiz, ulaşılabilir ve kaliteli bir hizmet sunmak istiyoruz” denildi.

istemi çalışanların tepkisini topladığından sendika “bu durumun sadece performans dayalı ücretlendirme sistemi ile sınırlı olmadığını, aynı zamanda sağlıkta özelleştirmeye, taşeronlaşmaya, esnek ve güvencesiz çalışmaya karşı topyekûn bir mücadele örgütlenmesi gerektiğini” vurguladı. Böylelikle grev kararı alındı. İşyeri toplantılarından sonra temsilciler hemen her gün servisleri, poliklinikleri gezerek çalışanlara grevi anlatmaya çalıştı, greve katılmalarının önemine vurgu yaparak, bunun işçilerin hakkı olduğunu belirtti. Gezilerde sağlık çalışanlarının “hocalar da grev yapacak mı?” soruları ile karşılaşıldı. Bu sorunun altında yatan psikoloji kendine güvensizliği göstermektedir. Ve hocalar iş bıraktığı takdirde kendilerini daha güvende hissetmektedirler. Hocaları ise TTB ve SES birlikte ziyaret edip greve katılmaları noktasında konuşmalar yaptılar. Grev günü için acil durumlar haricinde hasta bakılmamasını söylediler.

Grevin ön hazırlığının 19 günlük kısa bir süreye sığdırılmaya çalışılması, işçileri bilinçlendirmek sadece işyeri gezisi yapmak olarak algılanması, işçilere hak arama bilinci vermek noktasında sendikaların görevini ve sorumluluğunu yerine getirme noktasında eksik kaldığını göstermektedir.

Bu grevin ön çalışmaları böyle iken grev günü geldi çattı. Sabah 07.00’de tüm hastane yeniden greve çağrı yapmak için gezildi. Hacettepe Hastanesi’nde hiçbir poliklinik çalışmadı. Ancak grev, diğer hastanelerde ise kısmen başarılı oldu. Grev günü Ankara

Dışkapı Hastanesi’nde patron temsilcileri tarafından grev pankartı sökülüp, “Bu iş yerinde hizmet kesintisiz devam etmektedir” yazıları asıldı. Ve patron temsilcileri bölümleri gezererek, sendikaların işyeri temsilcilerini ve çalışanlarını tehdit etti. Grevin ikinci günü diğer işyerlerinin katılımı ile Dışkapı Hastanesi önünde bir basın açıklaması yapıldı. Grevin ilk günü Numune Hastanesi’nde toplanan kitle, Sağlık Bakanlığı önüne gelerek gece saat 21.00’e kadar konuşmalar ve müzik dinletisi ile eylemi sonlandırdı.

İkinci gün Dışkapı Hastanesi’nden Hacettepe Hastanesi’ne bir yürüyüş gerçekleştirilerek, burada bir basın açıklaması yapan kitle, açıklama sonrası eylemi sonlandırdı. Grev yukardan karar alınıp tabanda tam olarak tartışılmadığı için yeterince başarılı olmamıştır. Sonuç alınmaya kadar devam etmesi gereken eylemlilikler ve grevler, iki gün gibi bir sürede sonlandırılmıştır.

İşçileri hak aramaya ve haklarını savunmak için örgütlemeye sevk edecek sendikal anlayış elbette ki sınıf sendikacılığı anlayışıdır. Bugün sendikalarda hakim olan reformist bürokrat sendikal anlayışlarla bu sürecin karşılanmadığı ortadadır.

“Tek SES, Tek Yürek, Türkü Söyleyerek” bu süreçleri götürülemezdir. Sınıf mücadelesinde birlikte olmak, gücü birleştirmek muhakkak vazgeçilmez bir ilkedir. Bu bilinçle örgütlenmeli ve örgütlemeliyiz. Fıili meşru mücadele hattında ısrarcı olmak bizi yarına taşıyacaktır.

(Ankara’dan bir DDSB’li)

Mersin’de nükleer karşıtı 10 kilometrelik insan zinciri

Mersin: Mersin’de yapılacak olan nükleer santrallere karşı Nükleer Karşıtı Platform (NKP)’ün öncülüğünde insan zinciri oluşturuldu. 17 Nisan Pazar günü binlerce insan bir araya gelerek 10 kilometrelik zincir oluşturdu. Her yaşta ve her kesimden insanın bulunduğu eylemde nükleer santrallere karşı tepki en gür biçimde haykırıldı.

NKP’nin haftalar öncesinden çalışma-

larına başlayıp geniş kesimlere duyurusunu ulaştırdığı eylem, kitlesel bir şekilde Cumhuriyet Alanı’ndan başladı. İlk olarak sö alan NKP dönem sözcüsü Sabahat Aslan, “Nükleer santral kurulumu adı altında, ülkemizi nükleer çöplük haline dönüştürmek ve ülkemizde nükleer silah üretmek isteyenlerin hevesleri kursaklarında kalacaktır” dedi. Mersin Bağımsız Milletvekili adayları olan Ertuğrul Kürkçü de bir konuşma yaptı.

CHP Mersin Milletvekili İsa Gök ise, konuşma yaptığı sırada kalabalık tarafından yuhalandı. Kalabalık, “Sizin burada ne işiniz var? Genel başkanınız nükleer santrallere karşı değil, AKP’ye çanak tutuyor” diyerek, Gök’ün konuşmasını alkışlarla protesto etti. Gün boyu coşkulu biçimde gerçekleşen eylemde nükleer karşıtı sloganlar atıldı.

Rize’de HES’lere karşı yumurtalı eylem

H. Merkezi: Rize’de yapılması planlanan Hidro Elektrik Santral(HES)’e karşı tepkiler büyüyor. Rize’nin Fındıklı ilçesinden geçen HES şirketinin yetkililerini taşıyan aracın önünü kesen bölge köy-

lülere, şirket yetkililerinin araçtan inmelerini istedi. Araçtan inmeyen şirket yetkililerine tepki yumurta atılarak gösterildi. Bölge köylüleri tarafından: “Siz kimsinizde bizim suyumuzu alıyorsunuz? Burada olan mücadeleden haberiniz var mı? Gidin sizleri kim gönderdiyse onlara söyleyin bir sonraki eylemimiz yumurtalı olmayacak!” dendi.

“Loç Vadisi darda, Sanyazma isyanda”

H. Merkezi: Kastamonu-Cide’de bulunan Loç Vadisine yapılmak istenen HES ve taşocağına karşı Loç Vadisi Koruma Platformu ve Cide halkı yine eylemdeydi.

Cide Belediyesi Kuğulu Çeşme önünde bir araya gelen Cideliler adına açıklama yapan Loç Vadisi Koruma Platformu üyesi Erdinç Ay,

HES projelerinin doğal yaşamı katlettiğini söyledi. Ay, projelerle kandırılmak istenen Cidelilere şöyle seslendi: “Seni attan ottan ayıran özelliğin farkına varacaksın. Seni satın alamayacaklar. Aptalların uydurduğu atasözlerine inanmayacaksın. Çünkü sen insansın.”

Ay, ayrıca, bölgeye yapılması planlanan çöp arıtma tesisine dikkat çekti, HES ve çöp arıtma tesisi projelerine karşı mücadelelerinin süreceğini söyledi.

Emekçinin gündemi

1 Mayıs'ı tüm yıla yaymak, demokrasi güçlerini birleştirmek için...

Ülkemizde demokrasi mücadelesi veren çok çeşitli kesimlerin mücadelelerini ortaklaştıramaması halk yanlı güçlerin en büyük zaafı, sistemin ise en önemli avantajları arasındadır. Son 2 haftaki gelişmelere baktığımızda da görülecektir ki toplumun çok farklı kesimleri önemli eylem ve etkinlikler örgütleyerek taleplerini ileri sürmektedir. Nükleer santrale ve HES'lere karşı çıkan çevre ve doğa eylemleri, Alevilerin örgütlediği somut reform talepli eylemler, liselilerin ÖSYM'ye ve AKP'ye yönelik şifreyi ve sınav sistemini protesto eden eylemleri on binlerce insanın meydanlara çıkmasını sağlamaktadır. Bu mücadeleler içinde Kürt ulusal hareketinin demokratik hak ve talep eksenli mücadelesi ile işçi ve emekçilerin sınıfsal talepli mücadeleleri ise genel demokrasi mücadelesinde daha etkili ve kitlesel eylemlere imza atmaktadır.

Kürt ulusal hareketinin anadilde eğitim, % 10 seçim barajının kaldırılması, askeri operasyonlara son verilmesi, siyasi tutsakların serbest bırakılması talepli kampanyası doğrultusunda yüz binler sokaklara çıkmaktadır. YSK aracılığıyla sistemin bağımsız adayları engelleme amaçlı yasağı da yine kitlelerin öfkesi ve mücadelesi sonucu bedeller ödenerek geri püskürtülmüştür. Bu mücadeleler yürütülürken öte yandan sağlık emekçileri gerçekleştirdiği grevle sağlığın ticarileşmesine ve sağlık çalışanlarının güvencesiz çalışmaya zorlanmasına karşı eylemlerini yükseltmektedir. İşçi sınıfı ve emekçiler açısından büyük bir güç gösterisi olacak olan 1 Mayıs hazırlıkları sürmekte, birçok fabrikada örgütlü bir duruş sergilemek için eylemler örgütlenmektedir. Özellikle Türk-İş'e bağlı 11 sendikanın direnişteki işçilerle dayanışma eylemleri de devam etmektedir. Tuzla'da, Düzce'de deri işçileriyle dayanışma amaçlı eylemler sağanak yağmura rağmen coşkuyla, kitlesel ve militan şekilde örgütlenmektedir. Belediye işçilerinin yandaş sendikacılığa karşı mücadelesi yoğunluğunu kaybetmeden sürmektedir.

Toplumsal hareketliliğin yoğun yaşandığı 2011 baharında Newroz ile 1 Mayıs'ı birleştirmek, farklı yerlerden akan dereleri birleşerek bir büyük nehre dönüştürmek ve bu nehrin engelleri aşip denize ulaşması için çaba göstermek oldukça önemli bir görevdir ve esasında işçi sınıfının omuzlarındadır. İşçi sınıfı hem tarihsel misyonu gereği ideolojisiyle en ilerici sınıf olma niteliği ile hem de somut yaşamında karşılaştıkları ile bu mücadeleleri birleştirebilecek potansiyele sahiptir. Çevre katliamları dizginli sömürü ve kar hırsı için gerçekleştirmekte, eleme sınavlarından en çok mağdur olan kesim işçi sınıfının çocukları olmakta, farklı milliyetlerden işçiler aynı tezgahlarda aynı sömürü koşullarında çalışmaya mecbur bırakılmaktadır.

Bunun bir diğer yanı da işçilerin sendikalaşma çabalarına karşı işverenlerin en yaygın kullandığı argümanlar olan Kürt, komünist, bölücü, PKK'li olma iddiaları da işçilerin bu söylemlerin yarattığı gerici korku ve kaygılarından da sıyrılmalarını sağlamakta ve ekmek davaları için verdikleri mücadele eğer doğru bir önderlik varsa ayrımcılığa ve ırkçıya karşı mücadeleyi de içerisine almaktadır.

Bu nedenledir ki içindeki 11 sendikanın ortak hareket etmesinden rahatsızlık duyan Türk-İş yönetimi 1 Mayıs'ta BDP ile birlikte yürümek için güzergahını değiştirmek istemektedir. İşçi sınıfı hareketinin başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere çevrecilerle, öğrencilerle, Alevilerle ortak bir hat izlemesi, ayrı ayrı, parçalı eylem ve mücadeleler yerine herkesin birbirine karşı dayanışma geliştirdiği ve kendi renk ve taleplerini açığa çıkartarak ortaklaşmaları önümüzdeki görevdir. 1 Mayıs'ı tüm demokratik kesimleri birleştiren bir platformdur. Newrozla 1 Mayıs'ı birleştirmek ve 1 Mayıs'taki birlikteliği tüm yıla yayabilmek sınıf bilinçli işçilerin omuzlarındaki görevdir.

"Gün geçtikçe zafere yaklaşıyoruz!"

Kartal: 14 Nisan günü Tuzla Organize Sanayi'de büyük bir hareketlilik vardı. Direnişte olan Kampana işçileri seslerini duyurmak için bir basın açıklaması yaptı. Yıllardır sessizliğin hâkim olduğu deri sanayinde yapılan basın açıklaması Belediye-İş, Genel-İş, Petrol-İş vd. sendikaların, direnişteki PTT, Ontex, Bericap işçilerinin ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla coşkulu bir miting havasında geçti.

Deri-İş Tuzla Şube Başkanı kısa bir selamlama konuşması yaptıktan sonra sendikalar adına Belediye-İş Genel Başkanı **Nihat Yurdakul** bir açıklama yaptı.

Ardından sözü Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi aldı. Servi; "İşyerlerinde taşeronlaşmaya, sendikasızmaya karşı direnen tüm işçi arkadaşları ve gelen herkesi selamlıyorum. AKP iktidarı kurnaz, güvencesiz, bir çalışma yöntemini bize dayatıyor" diyerek Torba Yasaya ve Deri-İş'in direnişlerine değinerek baskılara karşı direnmenin önemine vurgu yaptı. Eylemin ardından Kampana direnişçileriyle eyleme ilgili söyleyişi yaptık.

- Bugün direnişinizin kaçınıcı günü ve gelişmelerden

bahseder misin?

Ali: Direnişimizin 27. günü. Taşeron her sabah olduğu gibi bu sabah da yeni işçiler getirmişti. Biz bunları kabul etmedik. 4 eski işçi girebilir, yeni işçiler gitsin dedik. Şimdi içerde 5 işçi çalışıyor. Sadece 1 işçiyi kabul ederek anlaşma sağladık. 2 gündür böyle devam ediyor. Şu an içeriyle fazla irtibata giremiyoruz. Üretime yine yavaş bir şekilde devam ediyorlar. Makinecilerin hepsi dışarıda olduğu için üretimin olabileceğini tahin etmiyorum.

Bugün basın açıklaması vardı... Epey kalabalıktı, güzel geçti. Havanın soğuk olması etkilemedi. Böyle giderse her şeyin yolunda gideceğine inanıyorum. Birlik ve beraberliğimiz ilk günkü gibi devam ediyor.

Biz burada sadece işe geri dönmek için değil aynı zamanda taşeronlara karşı da direnişteyiz. Bundan kaynaklı herkesin direnişimizi sahiplenmesini bekliyoruz.

- Bugünkü basın açıklaması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sinan: Bugün sınıf dayanışmasına tanık olduk. Deri-İş dışında diğer sendikaları gördüğümüze çok mutlu olduk. Haklı mücadelemizde yalnız olmadığımızı gördük. Sert hava koşullarına rağmen basın açıklamamız miting havasında geçti. Gün geçtikçe daha çok güçlendiğimizi görüyoruz. Bu dayanışmalar sayesinde zafere her gün bir adım daha yaklaştığımızı hissediyoruz.

"Yandaş sendika istemiyoruz!"

İstanbul: İBB'de aylardır baskı ve tehdit ile Hak-İş'e bağlı Hizmet-İş'e üye olmaya zorlanan Belediye-İş üyeleri direnişlerini sürdürüyor. Belediye-İş sendikası zorla istifa ettirilerek Hizmet-İş'e doğru yaşanan geçişlere dur demek için Aksaray'da bulunan Belediye-İş İstanbul şubeler binası önünde bir araya gelen işçiler, kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi.

"İşveren Hizmet-(iş)çisi sendika istemiyoruz" yazılı pankart açılarak "Yandaş sendika istemiyoruz", "Topbaş elini sendikamdan çek" vb. sloganlar eşliğinde sloganlar eşliğinde İBB önüne doğru yürüyüşe geçildi. Coşkulu geçen yürüyüş, Fatih Caddesi'nin fiili olarak kesilmesi ile son buldu. Bir süre cadde üzerinde oturan işçiler ile polis arasında kısa süreli tartışma yaşandı. Gerekirse çatışacaklarını belirten işçilerin öfkesi görülmeye değerdi.

Oturma eylemi Be-

lediye-İş yöneticilerinin araya girmesi ile son buldu.

Eylemde konuşma yapan Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** işbirlikçi, işçi düşmanı sendikaların işçi sınıfına geleceksizlik getirdiğini belirtti. Konuşmanın ardından Belediye-İş örgütlenme uzmanların eğitim çalışması niteliğindeki; "AKP, Hak-İş ve Torba Yasa" konularını inceleyen kısa bir skeç gerçekleştirdi.

Eylemde konuşma yapan Belediye-İş Genel Başkanı **Nihat Yurdakul** işçilere yönelik baskının derhal ortadan kaldırılması gerektiğini belirtti. Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi de bir konuşma yaptı. Servi, yaptığı konuşmada yaklaşık 1 Mayıs'a direnişlerle girildiğini ve direnişlerin ruhunun alanlara taşınması gerektiğini belirtti. Eyleme **Deri-İş**, **Tek-Gıda İş**, **Hava-İş**, **Petrol-İş**, **Kristal-İş**, **TÜMTİS** ve **DDSB** de destek verdi.

Patlayan Çernobil değil, öfkemiz olacak

Japonya'da yaşanan depremin ardından tekrar gündeme gelen ve devlet cephesinden yapılan yorumlar eşliğinde tartışılan nükleer santrallere karşı 24 Nisan günü "Nükleere inat yaşasın hayat" şiarı ile bir miting gerçekleştirildi.

NKP (Nükleer Karşıtı Platform) öncülüğünde Tepe Natilius'ten başlayan yürüyüş kolu Nükleer Karşıtı Ritim Takımı öncülüğünde Kadıköy Meydanına doğru yürüyüşe geçti. Miting renkli görüntülere sahne oldu. Ellerinde ayçiçekleri ve balonlarla yürüyen kitle meydanları renklendirdi. Eylemde bir grup da Nükleere Karşı Bisiklet Turu yaptı.

Mitingde platform adına yapılan açıklamayı Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Genel Başkanı **Cengiz Göltaş** okudu. Göltaş, nükleer karşıtları olarak 12 Haziran genel seçimlerinde nükleeri savunan partilere oy vermeyeceklerini söyledi. Eyleme katılan Munzur Çevre Derneği adına da bir konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından eylem Marsis ve Luxus müzik gruplarının şarkıları ile son buldu.

NASIL BİR SENDİKA?

Başbakan R. T. Erdoğan, 16 Nisan tarihinde katıldığı Memur-Sen'in 4. Olağan Genel Kurulunda yaptığı konuşmada, grev yapan sendikaları deli gömleği giymekle itham ederek; eylem yapan, grev yapan sendika döneminin kapandığını savundu. Erdoğan'ın yaptığı bu konuşmayı son yıllarda yaşananlar ekseninde değerlendirecek olursak, ortada bir tesa-düfün olmadığını anlarız.

Geçtiğimiz yıllarda öncelikle iş kanununda değişiklik yapan AKP hükümeti, eş güdümlü olarak birçok iş kolunda kadrolaşmaya başlamış ve yeni saldırı yasalarını mümkün olan en az hasarla geçirebilmek için gerekli hazırlıkları tamamlamıştır.

İşçilerin ve emekçilerin yeni düzenlemelerle güvencesiz ve esnek çalıştırılmasını yaygınlaştıran egemenler, iş kollarında sınıfın direncini kırmak amacıyla patron yanlısı sendikacılık kavramını diriltmiş ve son hızla uygulamaya koymuştur.

Başbakanın Memur-Sen'in Genel Kurulunda bu sendikaya övgüler yağdırması da boşuna değildir. Kamu emekçileri arasında oldukça kısa bir süre içerisinde örgütlenen bu sendikanın bu başarıyı nasıl kazandığı ortadadır. Egemenlerin desteğiyle hızla örgütlenen Memur-Sen'in Erdoğan'ın tanımına uygun bir sendika olduğu açıktır. Türkiye'de sınıf sendikacılığının zayıf olmasının en tipik sonucu, patron baskısıyla yandaş sendikacılığın çok hızlı örgütlenmesidir. Bu durum, iş kollarında örgütlü olan sendikaların birikmiş hatalarının, bürokratiklerinin ağır bedelinin işçilere ödetirilmesine neden olmaktadır.

Dün kamu emekçileri arasında başlayan sendikasızlaştırma operasyonu bugün de işçiler arasında çeşitli iş koşullarında hızla devam etmektedir. Hak-İş'e bağlı Öz Gıda-İş, Hizmet-İş gibi sendikalar devreye sokularak sendikalı işçiler, "sendika" adı altında sendikasızlaştırılmaktadır. Son dönemde **İstanbul Büyükşehir Belediyesi'**nde patron baskısıyla işçilerin **Belediye-İş**'ten isti-

faya zorlanması da bunun açık, son örneğidir.

Sınıfa dönük düşüncelerini sözcüleri aracılığıyla açıkça ortaya döken egemenler, sınıf ek-senli mücadelenin, grevlerin ve eylemlerin miadının dolduğunu vurgulayarak, mücadeleden eden, sınıf ekseninden bakan sen-

dikalardan ne kadar korktuklarını da itiraf etmiş olmaktadır bir yanı sıra. İşçi ve emekçilerin grev ve toplu sözleşme haklarının önünde zaten onlarca yasal engel varken, bir de üzerine bu ve benzeri açıklamalar yapılarak asıl amacın ne olduğu itiraf edilmektedir. Belli ki egemenler, 1980 döneminin grevleri ve sokak eylemlerini yasaklayan süreçleri özlemektedirler!

Egemenlerin bu kadar pervasız bir biçimde, grev yapan sendika istemediklerini söyleyebilmeleri, esasta sınıf hareketinin güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Belli ki önümüzdeki dönemde yandaş sendikacılık anlayışı daha fazla karşımıza getirilecektir. O halde daha fazla direniş şarttır.

Biz de başbakanın bu söylemlerini çeşitli iş kollarındaki sendika başkanlarına yönelttik.

- DDSB: Başbakanın Memur-Sen Olağan Genel Kurulundaki sendikacılık tanımlamasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Eğitim-Sen 4 Nolu Şube Başkanı Arzu Erdoğan: Başbakanın açıklaması ve greve bakış açısı, grev ve eylem hakkını kendi sınıf çıkarları açısından değerlendirdiğini göstermektedir. Bizler açısından grev; sorunun muhatapları arasında çözülmediği durumlarda ortaya çıkan ve tıkanan noktalarda bir çözüm aracı olarak gördüğümüz en güçlü silahtır. Grev, üretimin üretimden gelen gücünü en örgütlü şekilde ortaya koyduğu tavidir.

Bizler bugüne kadar sorunun taraflarından özellikle de emekçiler lehine po-

zitif bir tutum görmediğimiz için sendikalarımıza ihtiyaç duyuyoruz. Bir yerde bir işveren ya da devlete ait kurullarda işçiler-emekçiler, bizler; hak gaspları sürekli önümüze çıktığı için bu haksızlıklar karşısında her türlü demokratik anlayışımızı koyduktan sonra çözülmeyen noktalarda grev gücümüzü kullandık. Zaten birçok hak arama eylemimiz; başbakan açısından farklı anlaşılıyor, işte buralarda da kırıp döken sendika oluyoruz. Bize yönelik çeşitli yaklaşımları çok önemsemiyoruz. Bize, "şu tip sendika", "bu tip sendika" demeleri bizi çok ilgilendirmiyor, çünkü bir sendika kendini yaptıkları ve kimin yanında durduğu ile gösterir.

Son olarak şunu söylemek istiyorum: Bizler seçimlerde emekten yana olanlara oy vereceğiz. Çünkü insanca yaşam istiyoruz. İktidarlar emekçileri düşünmüyorsa, biz haklarımız için grev de yapacağız, taleplerimizi de haykıracağız.

- Petrol-İş Batman Şube Başkanı Mustafa Mesut Tekik: Başbakanın açıklamasına katılmamız mümkün değil. Bizler demokratik toplum sendikacılığını savunan bir sendikayız. Sendika sadece işçilerin ekonomik mücadelesini yürütmez, aynı zamanda yaşadığı toplumun sorunlarına da sahip çıkar/çıkmalıdır. Bu yönüyle grev, işçi ve emekçilerin en güçlü silahıdır. Başbakanın açıklaması tek kelimeyle talihsizliktir. AKP, emeğe yönelik saldırıların karşısında olanları yok etme eğilimindedir. AKP, sermayeden yana tercihini kullanmış, onların haklarını savunur bir durumda bu açıklamayı yapmıştır. Bu açıklama ile emek düşmanlığı

Egemenlerin bu kadar pervasız bir biçimde, grev yapan sendika istemediklerini söyleyebilmeleri, esasta sınıf hareketinin güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır.

yapılmıştır. Memur-Sen gibi zihniyetler de, iktidarın sendikalar açısından yerel ayakta oluşturan bir tutum içerisinde. 12 Eylül AFC'sinden sonraki süreçte dayanışma, mücadele, örgütlenme vb. kavramlar terörizmle, anarşi ile özdeşleştirilerek toplumsal bir psikoloji yaratılmıştır. Bu psikolojinin yansıması olarak da topluma dilenci kültürü aşılanmış, ne verilirse razı olma, şükretme var edilmiştir. Kendi karşısında olanları ise tehditle, yıldırma, yok göstermeyle sindirmeye çalışmıştır. Grevsiz sendikayı doğru bulmamız imkansızdır.

- Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Kadri Kılıcı: Başbakan bu açıklaması ile işçi-emekçilerin çalışma koşullarını 1800'lü yılların çalışma koşullarına getirmiştir. Birleşik mücadelenin karşısında olan bu açıklama, başbakanın sendikaları nasıl bir yere koyduğunun göstergesidir. AKP, sendika ve diğer emekten yana örgütleri de kendi arka bahçesine çevirmeye çalışmaktadır. **Deli gömleği** diye hitap ettiği **grev gömleği** iktidarın işine gelmediği için böyledir. Sosyal diyalog yöntemi kabul edilemez, çünkü emeğin sömürsünün olduğu her yerde bu ve benzeri yaklaşımlar mücadeleyi, sendikaları sindirme pasifleştirme politikasıdır. İşçiler-emekçiler açısından grev çok önemli bir kazanımdır. Yıllardır da insanca yaşam için kullanılmamıştır. Bu hakkımızı vermeye niyetimiz yok. Torba yasa, esnek çalıştırma, güvencesiz gelecek vb. emeğe yönelik net saldırılardır. Bunların karşısındaki sendikalar grev hakkından vazgeçmeyecektir.

(İstanbul'dan bir DDSB'li)

1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

İstanbul: DDSB 1 Mayıs'a çağrı yapmak için Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 17 Nisan günü gerçekleştirilen eylemde "1 Mayıs'ta Taksim'e Bir-

lik, Mücadele, Zafer" yazılı pankart açan kitle "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Birlik mücadele zafer" sloganlarını attı.

DDSB adına açıklama yapan **Cihan Sarar** Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı saran isyan dalgasının tüm dünyayı etkisi altına aldığını, yaklaşan 1 Mayıs'ın böylesi bir sürece denk gelmesiyle öneminin daha da arttığını belirtti. DDSB'nin 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağını söyleyen Sarar, "Sınıf bilincini kuşanarak devrim yolunda coşkulu 1 Mayıs'ta alanlara akacağız" diyerek açıklamayı sonlandırdı.

Casper 1 Mayıs'a hazırlanıyor

İstanbul: Sendikalı oldukları için işten atılan **Casper işçilerinin** direnişi sürüyor. "Ben sendikayı bu işyerine sokmam" diyen patronun işçilere yaklaşımları direnişin ardından değişmiş durumda. "Sağlık hakkının tıpkı sendika hakkı gibi işçi yaşamında önemli bir yeri vardır" diyen Casper işçileri sağlık emekçilerinin eylemlerine de tüm güçleri ile katıldılar.

20 Nisan günü ise Casper işçilerinin ziyaretçisi vardı. Onlar gibi direnişte olan **MAS-DAF işçileri** sloganlarıyla azim ve motivasyonlarını birleştirdiler. 1 Mayıs'a coşkulu ve tüm güçleri ile birlikte katılacak olan Casper işçileri aileleri ile birlikte hazırlandıklarını ifade ediyorlar.

1 Mayıs'ta "1 Milyon'dan biriyim" çağrısı

İstanbul: 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı ortak kutlama kararı alan **DİSK**, **Türk-İş**, **KESK**, **TMMOB**, **TTB**, **TEB**, **Hak-İş** ve **Kamu-Sen** "**Emek, barış, özgürlük ve demokrasi için 1 Milyon'dan biriyim**" çağrısı yaptı. Taksim Gezi Parkı'nda bir araya gelen sendika ve meslek örgütleri adına açıklama yapan **DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün**, Türkiye açısından son derece önemli bir dönemeçte, 1 Mayıs kutlamalarının hazırlıklarını sürdürdüklerini söyledi. 1 Mayıs'ta 1 milyon kişinin Taksim Meydanı'nda olmasını hedeflediklerini belirten Görgün, görkemli ve coşkulu bir 1 Mayıs'la mücadeleye hazır olduklarını belirtti.

BAT direnişi belli kazanımlarla sona erdi!

Ankara: 2008 yılında TEKEL'in **British American Tobacco**'ya (BAT) satılmasının ardından ilk önce işçilerin mevcut hakları ile başka kurumlara geçecekleri yalanları söylenmişti. Sonrasında gelişen süreçte işçilerden "hala devlete bağlı olarak çalışmak istiyorlarsa, 4-C denilen kölelik koşullarına imza atmaları" istendi. Ardından işçilerin direniş geçmesiyle birlikte kısmi anlamda "iyileştirilen" 4-C'ye birçok işçi imza atmak zorunda kalmıştı. 4-C'ye imza atan işçiler şu anda kamu kurumlarında düşük ücretle 11 aylık sözleşme periyotlarında ve yıldırıcı şartlarda çalışmaya devam ederken, imza atmayan bazı işçiler de benzer koşullar altında BAT'ta çalışıyorlar. İmza atmayan bu işçilerden bazıları da **Samsun BAT işçileri**.

Samsun TEKEL'e bağlı olarak çalışan ve 4-C'ye imza atmayan 600 işçi, Samsun'un 19 Mayıs ilçesindeki fabrikada çalışmaya devam ediyordu. Ancak 31 Mart tarihinde bu işçilerden Tek-Gıda-İş üyesi olan 120'si "kaçak sigaranın ve kaçak tütünün pazar payının artması" gerekçesi ile işten atıldı. Asıl amacın örgütlü ve hakkını aramasını bilen işçilerin fabrikadan uzaklaştırılması olduğu bu saldırıya işçiler direnişle yanıt verdi. 1 Nisan'da fabrikayı işgal eden işçiler günlerce fabrikayı terk etmediler.

BAT direnişinin 6. gününde şirket yetkilileri gece yarısı fabrikaya gelerek, masaların üzerine tekliflerini bıraktılar. BAT yetkilileri işçilere direnişten vazgeçmeleri için 32.000 lira önerdi. BAT'ın önceki teklifi 16.000 lira, artı 3 maaş ek ücretti. İşçiler 32 bin liralık teklifi reddetti. Direnişte olan 120 işçi idare binasının önüne gelerek teklif mektuplarını alkış, ıslık ve sloganlarla yırttı. Mektup işe yaramayınca, bu defa BAT yetkilileri telefonla işçileri tek tek arayarak daha fazla para teklif etti. İlk aranan işçinin arkadaşlarına haber vermesiyle öğrenilen bu teklif de işçiler tarafından reddedildi.

Öte yandan fabrikanın yemekhanesi işçilerin kullanımına kapatıldı, sandalyeler ve masaların üzerindeki tuzluklar bile kaldırıldı. BAT yetkilileri işçilere fabrikadan çıkmaları için 6 Nisan'a ka-

dar süre vermişti. Fakat işçiler, işlerine geri dönene kadar direniş sürdüreceklerini dile getirdiler. **11 Nisan** tarihinde fabrikadan ayrılmayan işçilere saldıran polis, işçilerin çoğunu darp ederek gözaltına aldı ve direniş kırıma çalıştı. Ancak BAT işçileri bu saldırılara yanıtı yine direnişlerine devam ederek verdi.

20 Nisan tarihine kadar bu şekilde devam eden direniş, **20 Nisan**'da Tek Gıda-İş Sendikası ve BAT yetkilileri arasında yapılan anlaşma ile sona erdi. Toplantıya 4 BAT yetkilisi ile Tek Gıda-İş Genel Sekreteri **Mecit Amaç**, eski Tek Gıda- İş Tokat Şube Başkanı **Suat Karlıkaya**, Samsun Sigara Fabrikası Tek Gıda- İş İşyeri Temsilcisi **Vedat Altun** katıldı. Toplantıya işten atılmadıkları halde direnişe katılarak arkadaşlarına destek olan 40 işçi de katılmak istedi. Ancak, işçilerin bu talebi sendika tarafından reddedildi.

Toplantı sırasında verilen arada sendika, işçilere BAT patronlarıyla yaptıkları pazarlığın sonucunu aktardı. İşçilerin vereceği karara göre hareket edeceklerini belirten sendika oylama yaptı. "Para değil işimizi istiyoruz talebiyle yola çıktık, referandumu reddediyoruz" diyen işçiler azınlıkta kalınca anlaşma 26 "ret" oyuna karşılık 79 "evet"le kabul edildi. Bu sonuca rağmen, direnişin devam etmesinde ısrarcı olan işçilerin talebi sendika tarafından "30 kişiyle eylem olmaz" denilerek reddedildi.

Anlaşmaya göre emekliliklerine 1 ila 5 yıl kalan işçilere 40 ila 80 bin lira arasında brüt ödeme yapılması kararlaştırıldı.

MAS-DAF direnişi İstanbul'a da taşındı!

İstanbul: DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten çıkarılan **112 MAS-DAF işçisi**, Düzce'de fabrika önünde başlatmış ol-

dukları direnişlerini, Ataşehir'de bulunan MAS-DAF şirketinin merkezine taşıdı.

Bağlı oldukları Birleşik Metal-İş öncülüğünde Ataşehir Memorial Hastanesi

katıldı.

Eylemde açıklama yapan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu** Düzce valisi ve polisin patron yanlısı tutum aldıklarını belirtti. Baskıların onurlu direnişleri hiçbir zaman yıldıramadığını belirten Serdaroğlu, mücadelenin süreceğini belirtti. Hava-İş Genel Başkanı Atilla Ayçin'in de bir konuşma yaptığı eylem, alkış ve "**Yaşasın sınıf dayanışması**" sloganı ile son buldu.

rıldı. Bu şartlar altında diğer çalışanlardan da ayrılmak isteyenlerin ayrılmalarına izin verilecek. Yine anlaşmaya göre; Samsun Sigara Fabrikası'nda çalışanların da sendikalı olmalarına karar verildi. Sendika ve patronun kurulacak bir komite, **3 Mayıs**'ta yeniden İstanbul'da biraraya gelme kararı da aldı.

Sendikanın anlaşma yapmasına tepki gösteren işçiler ise bu sonucu bir başarı olarak değerlendirmiyor. Elde edilen kazanımın sadece ücret konusunda bir kazanım olduğunu ama asıl talepleri olan "işe iade"lerinin gerçekleşmediğini belirtiyorlar. TEKEL direnişi sürecinde kendilerini yalnız bırakan sendikalarının, burada yaşanan süreçte de bazı işçilerin geri durmasını fırsat bilerek daha çabuk geri adım attığını belirten işçiler, aralarında emekliliği gelmiş veya birkaç senesi kalan işçilerin çoğunlukta olması nedeniyle istedikleri kazanımı elde edemediklerini belirtiyorlar.

Her ne kadar BAT işçilerinin gerçek kazanımı işe geri döndükleri takdirde mümkün olacak olsa da, yaşanan sürecin olumlu yönlerini de görmek gerekmektedir. Dünya çapında bir marka olan BAT'a geri adım attıran ve belli anlamda kazanım sağlayan işçiler, ancak direndikleri takdirde bir şeyler kazanabileceklerini bir kez daha görmüş ve göstermiş oldular. İşçiler açısından böyle bir yönü olan direnişin BAT yetkililerine verdiği mesaj ise ortada; "**Bir daha istedikleri zaman istedikleri saldırıyı hayata geçirmeye cesaret edemeyecekler!**"

DESA mücadelesi büyüyor

H. Merkezi: Deri-İş sendikasının yıllardır örgütlenme çalışması yürüttüğü DESA'da, işçilere yönelik baskılar giderek artıyor. Sendikaya üye oldukları için işten atılan işçiler ise Düzce'de bulunan DESA fabrikası önünde direnişlerini sürdürüyor. Uluslararası alanda süren çalışmaların da etkisi ile sıkışan DESA patronu, işyerinde mobbinge başvuruyor. Özellikle kadın işçiler üzerinde baskı unsuru olarak kullanılan bu yöntem işçilerden cevap geldi; "**Baskılar sökmeyi sökmeyecek!**"

Saldırlara karşı direnişte olan işçilerle dayanışmak için Türk-İş'e bağlı birçok sendika ortak açıklama yaparak, kamuoyunu DESA işçileri ile dayanışmaya çağırdı.

Sendikalar tarafından 20 Nisan günü fabrika önünde yapılmak istenen açıklama öncesinde, gelenler jandarma engeli ile karşılaştılar. Ancak dayanışma eylemini gerçekleştirme konusunda ısrarlı olan sendikaların bu tutumu sonucu, jandarma yolu trafiğe açmak zorunda kaldı.

Eylemde sendika temsilcileri ve Deri-İş adına yapılan açıklamada: "**Sektöründeki en büyük firma olan ve 2010 yılında 42 milyon 921 bin dolar tutarında ihracat yaparak Türkiye ihracat birincisi olan ve Dış Ticaretten Sorumlu Devlet Bakanı Çağlayan'dan ödül alan DESA işvereni, bu zenginliği üreten işçilerinin örgütlenme özgürlüğüne gerekli saygıyı göstermemekte ısrar etmekte, sendikalı işçiler üzerinde baskı ve ayrımcı politikaları sürdürmektedir. 28 Ocak'ta sendikal çalışmalara öncülük eden iki üyemizi işten çıkartan DESA işvereni'nin bu haksız tutumunu protesto etmek ve işe geri dönmek için üyelerimiz fabrika önünde direnişlerini sürdürüyor**" denildi.

"Açlıktan ölmeyiz, biz bu yoldan dönmeyiz!"

İstanbul: Direniş alanına astıkları "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz! Petrol-İş Sendikası -BERİCAP İşçileri**", "**İşçi arkadaş! Sendikalı ol, güçlü ol, iş güvencene sahip çık! Petrol-İş Gebze Şube**" pankartları ile fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren işçiler, attıkları sloganlarla kararlılıklarını gösteriyorlar. "**Açlıktan ölmeyiz, biz bu yoldan dönmeyiz**" diyen işçilere yönelik patronun baskıları ise devam ediyor.

Direnişin 100. günü vesilesi ile yapılan etkinlik direnişçilerin moral ve motivasyonunu ikiye katladı. Petrol-İş Gebze Şube Başkanı **Süleyman Akyüz** işçilere telefon edildiğini, direniş bırakmaları ve bir daha fabrika çevresinde görülmemeleri yönünde tehditlerde bulunulduğunu belirtti. Direnişte olan 92 işçinin direnişe devam edeceğini belirten Akyüz, patronun baskılardan vazgeçmesini söyledi.

Direniş dayanışma ile büyüyor

H. Merkezi: Türk-İş'e bağlı 11 sendikanın örgütlenme mücadelesi veren işçilerle dayanışmayı güçlendirme amaçlı eylem birliğinin son örneği 20 Nisan tarihinde Düzce'de ve İstanbul'da gerçekleştirildi. İlk eylem Düzce'de **Mas-Daf** fabrikasının önünde gerçekleştirildi. Eyleme direnişte olan **Kampana DESA** ve **Mas-Daf** işçileri de

önünde bir araya gelen işçiler, 3 kilometre uzaklıkta bulunan MAS-DAF genel merkezi önüne kadar yürüdüler.

MAS-DAF merkezi önünde işçiler adına konuşan DİSK Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu**, işçilerin onur ve gelecekleri için burada olduğunu belirterek, MAS-DAF yöneticilerinin işçileri sendikalı oldukları gerekçesiyle işten çıkarmasının anayasal bir suç olduğunu söyledi.

Eylemin ardından bir grup MAS-DAF işçisi, burada direniş çadırı kurarak, oturma eylemi başlattı. Direniş, bundan böyle hem Ataşehir'de hem de yeni işçi alımlarını engellemeye devam etmek için Düzce'deki fabrika önünde sürecek!

YÜKSEK SEÇİM KURULU (YSK) TAŞI AYAĞINA DÜŞÜRDÜ!

Amed: 12 Haziran genel seçimlerine doğru giderken Kürtler cephesinde yaşanan gelişmeler (saldırı ve direnişler) öyle görülüyor ki; bütün taşları yerinden oynatmaya devam edecek. Newroz'dan beri sivil itaatsizlik eylemlerine başlayan ve bu dört ana talep ekseninde "**Demokratik Çözüm Çadrlarını**" kuran BDP, yer yer eylemsellik hattı pasifize olsa da YSK'nın kararıyla canlı ve güçlü bir direniş hattı kurdu.

Yüksek Seçim Kurulu'nun 18 Nisan'da 7'si BDP'nin desteklediği 12 milletvekilli adayını veto etmesi bardağı taşıran "son" damla oldu. Ülkemiz egemenlerinin YSK eliyle Kürt sorununa yönelik gerçekleştirmeye çalıştığı-kalkıştığı bu "darbe" başta Kürt halkı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin ortak tepkisiyle sokaktan döndü. Yanlış karar sokaktan döner dedirten ve her yerin savaş alanına döndüğü, serhıldanların sokakları sardıği süreç devletin "kesin ve nihai" olan kararını değiştirebilecek kadar güçlü geçmiş ve egemenlere korku salmıştır. Demek ki "kesin karar" diye bir şey yokmuş, tüm kararlar halkın öfkesi karşısında eriyebilirmiş ve egemenlerin korkuları ya da pervasızlıkları kararların değişmesinin önünde engel olamıyormuş.

Ama yine de **esas mesaj tüm milliyetlerden ezilen emekçi halkadır.** Mücadele edildiğinde, sokaklar mekan eylendiğinde, savaşa cüret edildiğinde önünde durabilecek hiçbir engel yoktur. YSK kararının ortadan kaldırılması, Kürt ulusal hareketinin ve onu destekleyenlerin mücadelesinin sonucudur.

Başbakan Erdoğan'ın "Bu ülkede artık Kürt sorunu yoktur" açıklamasından hemen sonra YSK, serhıldanları doğuran kararını açıkladı. Karar siyaseten öylesine deşifre olmuştu ki MHP'nin dışında çok geniş bir kesim, alınan bu kararı eleştirmiş ve kararın

siyasi olduğu vurgusu yapmıştır. Hatta bu karardan sonra CHP "mazlumu savunma" baş aktörlüğüne soyunmuş ancak pratik süreç CHP'yi de elemiştir.

Eleştirilerin esas hedefinde ise AKP hükümeti olmuştur. Erdoğan'ın "Kürt sorunu yoktur" açıklamalarının ardından gelen veto kararı, tesadüften uzak bir süreçtir. AKP kanadından yapılan veto yorumlarına, Erdoğan'ın Kürt sorunu konusundaki açıklama-

voke edici açıklamalarda bulunduğunu ifade eden Ömer Çelik, ayrıca bu kararın hazmedilemeyen referandum sürecinin de tepkisi olduğunu 12 Eylül'de Anayasa değişikliğine hayır diyen partilerden birinin de BDP olduğunu söyleyerek adeta zehrini kusmuştur. Her fırsatta esip gürleyen "başbakanımız" Kasımpaşalı Erdoğan ise 3 gün boyunca sinmiş, adeta YSK'nın kararı iptal etmesi için beklemeye koyulmuştur. Yanlış bir takım hesapların yapıldığının farkına vardığında çok geç kalmış olduğunu anlamış ve bu yüzden de devreye bire-

Yüksek Seçim Kurulu'nun 18 Nisan'da 7'sini BDP'nin desteklediği 12 milletvekilli adayını veto etmesi bardağı taşıran "son" damla oldu. Ülkemiz egemenlerinin YSK eliyle Kürt sorununa yönelik gerçekleştirmeye çalıştığı-kalkıştığı bu "darbe" başta Kürt halkı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin ortak tepkisiyle sokaktan döndü.

ları eklenince bu süreçten esas anlamda sorumlu tutulması gereken partinin de adresi kendini en açık haliyle belli ediyor.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Ömer Çelik'in ve Grup Başkanvekili Bekir Bozdağ'ın ilk açıklamalarının hedefinde ise YSK değil, BDP olmuştur. YSK'nın "bağımsız" bir yüksek yargı organı olduğunu, dolayısıyla bu karara ilişkin diyecek bir şeyinin olmadığını, ancak BDP'nin süreci pro-

voke edici açıklamalarda bulunduğunu ifade eden Ömer Çelik, ayrıca bu kararın hazmedilemeyen referandum sürecinin de tepkisi olduğunu 12 Eylül'de Anayasa değişikliğine hayır diyen partilerden birinin de BDP olduğunu söyleyerek adeta zehrini kusmuştur. Her fırsatta esip gürleyen "başbakanımız" Kasımpaşalı Erdoğan ise 3 gün boyunca sinmiş, adeta YSK'nın kararı iptal etmesi için beklemeye koyulmuştur. Yanlış bir takım hesapların yapıldığının farkına vardığında çok geç kalmış olduğunu anlamış ve bu yüzden de devreye bire-

bir hükümet değil Cumhurbaşkanı girmiştir. YSK'nın kararı tekrar bir gözden geçirmesi gerektiğini ifade eden açıklamalar YSK'ya gönderilen birer "talimat" olmuş ve nitekim o da gerekeni yapmış ve kararı düzeltme yoluna gitmiştir.

3 gün boyunca başta T. Kürdistanı'nın tamamına yayılan serhıldanların bilançosu ise şöyle: 300'ü aşkın gözaltı yaşanırken polislin ateş açması sonucu Amed'in Bismil ilçesinde **İbrahim Oruç** isimli bir lise öğrencisi yaşamını yitirdi ve 3 kişi de ağır yaralandı. BDP il binasına ve Amed Büyükşehir Belediyesi'ne polisler zarar verdi ve bina içine kadar gaz attı.

1 Mayıs'a yaklaştığımız bu süreci en aktif bir şekilde geçirmek ve Türkiye Kürdistanı'nda yakılan isyan ateşini sınıf mücadelesiyle de harmanlamak boynumuzun borcudur.

3 gün boyunca başta T. Kürdistanı'nın tamamına yayılan serhıldanların bilançosu ise şöyle: 300'ü aşkın gözaltı yaşanırken polislin ateş açması sonucu Amed'in Bismil ilçesinde **İbrahim Oruç** isimli bir lise öğrencisi yaşamını yitirdi ve 3 kişi de ağır yaralandı. BDP il binasına ve Amed Büyükşehir Belediyesi'ne polisler zarar verdi ve bina içine kadar gaz attı.

1 Mayıs'a yaklaştığımız bu süreci en aktif bir şekilde geçirmek ve Türkiye Kürdistanı'nda yakılan isyan ateşini sınıf mücadelesiyle de harmanlamak boynumuzun borcudur.

Yanlış hesap, Bağdat'tan değil ama Kürt halkından döndü!

Haftalardır demokratik direniş kapsamında yapılan **sivil itaatsizlik eylemleri**, ülke genelinde Kürt halkının her geçen gün büyüyen katılımıyla devam ederken egemen sınıflar durumdan rahatsızlıklarını birçok şekilde gösterdiler. Kürt ulusal sorununun demokratik yöntemlerle çözümü konusunda önünün açılmasını için çaba gösteren Ulusal

Hareket önderliğinde alanlara akan ve sayıları milyonları aşan Kürt halkı, **19 Nisan**'da yapacakları boykot eylemlerinin sabahında yeni bir saldırıyla karşılaştı. Askeri ve siyasi operasyonların durdurulması, yüzde 10 barajının kaldırılması, siyasi tutsakların serbest bırakılması ve anadilde eğitim olmak üzere dört temel talep üzerinden yürütülen sivil itaatsizlik eylemleri bu kez YSK'nın veto ettiği **Leyla Zana**, Hatip Dicle, **Sebahat Tuncel**, Gültan Kışanak, **Ertuğrul Kürkçü**, İsa Gürbüz ve **Salih Aydın**'ın adaylıklarına konulan engellerin kaldırılması talebini de içerdi.

Kürt halkının sokaklarda gösterdiği iradeyle birlikte geniş bir kesimden de taleplere destek ve gelişen saldırılara güçlü bir karşı koyuş sergilendi. Amed ve İstanbul yürüyüşleriyle bıçağın kemiğe dayandığı mesajını, kabına sığmayan öfkesiyle gösteren Kürt halkı, bu süreci bedel öde-

yerek sürdürüyor. Tahammülsüzlüğünü en başından gösteren TC, özellikle Amed'de pervasızca saldırılarına devam ederek, Bismil ilçesinde lise öğrencisi Halil İbrahim Oruç adlı genci katletti. Eylemlere katılan yüzlerce kişiyi AKP binalarına sürükleyerek gözaltına aldı, yine yüzlerce insa-

almalarını engellemek adına "bölücü, ayrıştırmacı, şiddetten beslenen" yanını gözler önüne sermeyi hesaplamışlardı kuşkusuz. Evdeki hesap çarşıya pek uymamıştı anlaşılan!

Kararları tartışılmayan bir mekanizma olarak bilinen YSK'nın karar değiştirmesini sağlayan güçlü bir siyasal ve fiziki iradenin yarattığı bu durumu hazmedemeyen devlet saldırılarına halen devam etmektedir. Demokratik alanda mücadele etmenin önünün de kapatılmaya çalışılmasına karşı bedenini siper etmekten kaçınmayan milyonların, haklı taleplerinden aldıkları meşruluklarıyla alanları boş bırakmayacakları net olarak okunuyor. Baskıdan, şiddetten, kandan beslenen AKP ve temsil ettiği egemen sınıfların Kürt halkının yarattığı bu gücü kırmak için her türlü yöntem başvuracağını tahmin etmek zor değil.

Ağır bedeller ödenerek/ödenmeye devam ederek yaratılan bu dayanışma ve direniş geleneği ise defalarca kez tanık olduğumuz üzere önlerine çıkan her türlü oyunu bozmaya muktedirdir. Bir kez daha görüldü ki halkın direnişi, gücü **olmazı olur kılandır**. Faşizmin çürümüş, kastlaşmış yapısını bile sarsmıştır. Ve bir kez daha anlaşıldı ki **yanlış hesap Bağdat'tan önce halktan döner!**

mi yetişkin, çocuk ayrımı gözetmeksizin coplarla, gaz bombalarıyla ve kurşunlarla yaraladı. Van, Siirt, Şırnak gibi bölge illerinin dışında İstanbul'da da fiziki saldırıların had safhaya ulaştığı eylemliliklerin önünü alamayan TC ve onun "adli makamlarından" YSK, aldığı hukuksuz kararını istemeye istemeye bozmak zorunda kaldı. Seçim arifesinde yarattıkları bir krizle BDP'nin bu yıl muhtemel olarak daha fazla katılımı mecliste yer

T. Kürdistanı yangın yeri

Amed: 18 Nisan'da YSK tarafından bağımsız milletvekillerinin adaylıklarının veto edilmesi başta T. Kürdistanı olmak üzere geniş eylemselliklerin olduğu bir yelpazede deyim yerindeyse her yer alev alev. 18 Nisan akşamında açıklanan YSK kararı ertesi gün **Amed** (Diyarbakır), Elîh (Batman), **Riha** (Urfa), Merdîn (Mardin), **Colemêrg** (Hakkari), **Şirnex** (Şırnak), Wan (Van), **Agirî** (Ağrı), Dersim başta olmak üzere **Mersin**, Adana, **Antalya**, Aydın, **Manisa**, İzmir ve **İstanbul**, Bursa'da protesto edildi.

19 Nisan'da görüşülecek olan KCK ana davası da Amed'de görülmeye başlandı. Siyasi anlamda yaşanan saldırıların YSK eliyle gerçekleştirilmeye çalışıldığı böylesi bir süreçte Kürt halkı sokağa çıkarak "kesin" denilen kararların nasıl değiştirilebileceğini göstermiş oldu.

mil'de faşizm bir can aldı!

Amed: KCK davasını ve YSK'nın kararını protesto etmek için Bismil Belediyesi önüne toplanan kitleye polis azgınca saldırdı. Kitlenin tepkisine karşılık polisin açtığı ateş sonucu bir kişi öldü, onlarca kişi de yaralandı.

Lise öğrencisi olduğu öğrenilen 18 yaşındaki **İbrahim Oruç** polis mermisiyle hayatını kaybetti. Polisin hayatını kaybeden lise öğrencisini öldürdükten sonra hızını

alamayarak tekmelediği gözlemlendi. Ayrıca yaralanan kişileri de silah dipçığı ile dövmesi vahşetin, faşizmin yüzünü bir kez daha gözler önüne serdi.

Polis tarafından öldürülen Oruç'un otopsi için götürüldüğü Dicle Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nden alınan cenazesi ailesi tarafından Bismil'e götürülüp Sanayi Mezarlığına defnedildi.

Cenazeyi sahiplenen 50 bin kişi hep bir ağızdan

"Şehîd namırın", "Ey şehîd xwî-

na te lê erdê namîne" sloganlarını haykırdı.

Cenazeden dönen kitle BDP ilçe teşkilatının önünde basın açıklaması için toplandı fakat açıklama gerçekleştirilemeden polisin saldırısıyla karşılaştı. Saldırı sonucu kitlenin karşılık vermesi ile arasında çatışma başladı. Olaylar sonucu onlarca kişi gözaltına alındı.

Devletin kolluk güçlerinin halka azgınca saldırması ve gaz, su, cop kullanması yetmezmiş gibi, bir de silahla ateş açması

sonucu bir gencin yaşamını yitirmesiyle öfkesi dağ gibi

büyüyen gençler, Bismil AKP ilçe binasına girerek önce kullanılmaz hale getirdiler sonra da molotoflayarak yaktılar.

İstanbul

Yeniden başlayan KCK duruşmalarındaki hukuksuzlukları protesto etmek için 19 Nisan'da Taksim'de binlerle yapılacak eyleme, Kürt ulusal hareketine yönelik yeni bir siyasi operasyon niteliğinde olan YSK eliyle bağımsız adayların seçilmesini engellenmesi damgasını vurdu. Taksim'de buluşan 20 bini aşkın kişi, yol boyunca öfke ve coşku dolu sloganları ile Aksaray'daki çözüm çadırına yürüdü. Yol üzerinde Türk bayrağı asılan bir işyeri, bir PTT şubesi ve bir noter molotoflarla yakıldı. Yol boyunca kitleye yaklaşmayan kolluk kuvvetleri, çözüm çadırında buluşan kitleye saldırdı. Aksaray'ı gaza boğan kolluk kuvvetine karşı taş ve havai fişeklerle yanıt veren kitleye en büyük destek, kasa kasa limon dağıtan çevre esnaftan geldi. Çatışma esnasında bir BİM şubesi de camları kırılarak, molotofla ateşe verildi. Eyleme aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu çeşitli devrimci, demokrat kurumlar da destek verdi.

Dersim

YSK'nın veto kararı Dersim'de BDP il örgütü tarafından protesto edildi. Devlet Hastanesi önünde toplanan kitle **"YSK şaşırma, sabrımızı taşırma", "Faşizme karşı omuz omuz"** vb. sloganlar eşliğinde Yeraltı Çarşısına yürüdü. Burada BDP adına yapılan açıklamanın ardından tekrar yürüyüşe geçen kitle, AKP il örgütünün önünde oturma eylemi yaptı. Eyleme **Partizan** da destek verdi.

Bursa

YSK'nın veto kararına karşı Bursa'da da **"Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloku"** birleşenleri BDP Bursa il binası önünde toplanarak, yoğun polis ablukası altında alkışlar, sloganlar ve zılgıtlarla Kent Meydanı'na yürüdü. Blok adına BDP Bursa İl Eş Başkanı **Ayla Yıldırım** tarafından yapılan açıklamada, Bismil'de İbrahim Oruç'un polisin açtığı ateş sonucu ölmesi, onlarca insanın yaralanması ve yüzlercesinin gözaltına alınması nedeniyle AKP ve polisi şiddetle protesto ettikleri belirtildi.

Eylem esnasında çevrede toplanan sivil faşistlerin tek bir getirerek saldırıya geçmeye çalışmasına kitle tarafından **"Faşizme karşı omuz omuz"**, **"Baskılar bizi yıldırılmaz"** vb. sloganlarla karşılık verildi. Eyleme **Partizan**, BDSP, DHF, ÖDP ve İHD de destek verdi.

HEDEF 2023:

İmha ve inkar beyannamesi

YSK'nın 7'si Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğunun desteklediği 12 bağımsız milletvekili adayının, adaylığını iptal etmesi, bir kez daha ve çok çarpıcı bir şekilde Kürt sorununun ülke gündeminde kapladığı yeri gözler önüne serdi. Bu karar, aynı zamanda Kürt halkının parlamentoda dahi görülme istenmediğinin, tasfiye projesinin topyekûn bir nitelik arz ettiğinin de göstergesi olmuştur. Ancak daha önemlisi, kararın arkasında duramayacak kadar köşeye sıkışmışlık halidir. Kürt hareketinin ortaya koyduğu dirençle, sistemin sinir uçlarını fazlasıyla zorlamasıdır.

2005'te, "Kürt sorunu, benim sorunumdur" diyerek aldatma hamlesini oynayan AKP'nin, sorun karşısındaki pozisyonu aslında dün de aynıydı, bugün de. O sözlerden sonra Kürt cephesinden

de arkasına hatırı sayılır bir rüzgâr alan AKP'nin şimdiye kadarki pratiği, mevcut pozisyonunu artık bütün kesimler açısından tartışmaya yer bırakmayacak şekilde açık etmiştir. 2005 Şemdinli, 2006 Amed Serhildanı (katliam boyutuyla), 2007-2008 sınır ötesi ve durmaksızın sürdürülen sınır içi askeri operasyonlar, AKP'nin öncelleri ile aynı çizgide olduğunu gösteren şifrelerdir. TRT 6 ile atığa geçmeye heves etmesi, KCK duruşmalarında "tek"lemeye uzanmıştır.

Hezeyanlarla dolu Strassbourg konuşmasında Erdoğan, bir yandan seçim barajının demokrasi ile ilişkisi olmadığını belirtirken, diğer yandan uzunca bir süre açıkça kabul etmekten geri durdukları Öcalan-hükümet görüşmelerini açıklayabilmiştir. Bununla; Kürt sorununu çözme iddiasının sürdüğü mesajı-

nı vermek istemiş olması mümkündür. Üstünde çok fazla durmaya değer görülmeyen bu mesajın hiçbir karşılık bulamayacağı, Kürt halkının günlerce süren protesto gösterilerinden fazlasıyla anlaşılmaktadır.

Egemenlerin "güzel şeyler" diye ifade ettiklerinin vazgeçilmeyen inkâr ve imha konseptinde saldırı ve yıldırma politikalarından başka bir şey olmadığını gören Kürt halkının kolay kolay aldatılmayacağını anlamış olmaları gerekir. Sistemin tasfiye planlarını şaha kalkar bir edayla karşılayan, varlığını can pahası bir mücadeleyle ortaya koyan bir halk gerçekliği karşısında egemenin çaresizliğe düşmesi kaçınılmaz olmuştur. Bunu, sadece seçim dönemlerine özgülenemeyecek, AKP'nin ve bir bütün sistemin dilindeki, yaklaşımındaki ırkçılık-

tan görebilmekteyiz. Bunu büyük şaşaa ile sunulan *Hedef 2023 Beyannamesi*nde, Kürt sorununun bir cümleye sıkıştırılmasından da görebiliyoruz.

Kuruluşundan itibaren daha çok kayıt dışı bir politik hatla soruna yaklaşan TC devletinin aynı yaklaşımıdır beyannameye yansıyan. Zira özgürlük ve demokrasi ekseninde çözüm vaat eden cümleden hemen sonra meselenin güvenlik boyutuna, "terör" boyutuna dikkat çekilmesi asla tesadüf değildir. Kürtler, mümkünse yok edilmesi, değilse yok sayılması gereken bir kategoride ele alınmaya devam etmektedir.

AKP'nin meseleye, devletlü yaklaşımı salt seçim döneminin bir ürünü değildir. Salt MHP tabanına oynamak için bu yaklaşımın geliştirildiğini söyleyenlerin gözleri gerçeğe kapalıdır. Zira "tek"lemek sistemin ruhundan ileri gelmektedir. Tasfiye edemeyecekleri karşısında daha bir görünür olan bu ruh hali, bir "öz"e işaret etmektedir. O yüzden, yalnızca MHP tabanına oynamak değildir sergilenen. Bariz bir şekilde ortak paydada buluşmaktır, olanlar.

Bu çizgi genel seçimlere de yansımaktadır. Genel seçimler, bilhassa Kürt sorunu karşısında alınan pozisyon bakımından bloklaşmayı doğurmuştur. Bir tarafta AKP-CHP-MHP bloğu, diğer tarafta başta BDP olmak üzere diğer parti ve kurumların ve bizim desteklediğimiz bağımsız adaylar...

Tasfiye planlarını bir kez daha boşa çıkaracak irade ortaya konulmuştur. Kürde tahammülsüzlük sınırları, tahammülü kalmayan Kürtlerin başkaldırısıyla çatırdamaktadır.

Patnos'da can alan patlama

Amed: Ağrı'nın Patnos ilçesinde yerde buldukları cisimle oynarken yaşanan patlamada **Mahsun Duru** (10) ve **Serhat Duru** (8) yaralanırken kaldırıldığı hastanede **Baran Özyolcu** (12) hayatını kaybetti. Valilik patlamaya ilişkin "İlçemiz 34. Motorlu Piyade Tugay Komutanlığı atış poligonu yakınlarında, askeri alanın 39 metre dışında, saat 11.00 sıralarında, Patnos İlçesi Serhat Mahallesi'nde hayvan otlatan çocukların çevreden aldıkları T-40 tipi bomba ile eski ve patlamamış mühimmatları, taşla ezmeye çalıştıkları sırada bir patlama meydana gelmiş, patlama sonucunda 3 çocuk yaralanmıştır" şeklinde bir açıklama yaptı.

Baran'ın eniştesi ise olayı anlatırken özellikle asker ve rütbelilerin ilgisizliğini vurgulayarak, olay yerinde çocukların hastaneye kaldırılmasında ihmal olduğunu vurguladı. Çocuk ölümlerinin sıkça yaşandığı ülkemizde bu olay bir kez daha genel tabloyu gözler önüne serdi. Özellikle Kürdistan'da insanların, çocukların öldürülmesi devlet nezdinde sıradanlaşmış, yaşam hakkına kadar her türlü hak ihlali, hukuksuzluk sürekli bir hal almıştır. Ağzılarda sakız olan "insan hakları"nın yeri ise Kürdistan'da insan ölümleri, katliamlar ile doldurulmuştur.

Çerkesler anadil için yürüdü!

H. Merkezi: Çerkesler, Ankara'da yaptıkları mitingin ardından İstanbul'da da "anadil talebi"ne ilişkin bir miting yaptılar. **17 Nisan** günü gerçekleştirilen "**Çerkes Hakları Mitingi**"ne katılan yaklaşık iki bin Çerkes ellerinde, "Anadilde eğitim istiyoruz" yazılı pankartlarla yürüdü. Grup, Kadıköy Ülkü Ocakları'nın bulunduğu binanın önünden geçerken Ülkü Ocaklarından bir kişinin gruba laf atması üzerine kısa bir gerginlik yaşandı.

Anadilde eğitim ve televizyon ya-

yını isteyen Çerkesler, Kadıköy Rıhtım Caddesi girişinde toplandı. Ellerinde Adigey, Abhazy ve Çeçenistan bayrakları taşıyan kalabalık, "**Anadil onurumuz, savaşır koruruz**", "Her zaman her yerde anadilim Çerkesçe" ve "**Eğitim sistemi eritme kazanı**" sloganları attı.

Çerkes Hakları İnişiyatifi sözcüsü **Meretuko Kenan Kaplan**, bütün farklı unsurların "Türklük" potansında eritildiğini söyledi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bugüne kadar geçen 88 yıllık sürede

yaşanan inkar, sürgün, ihanet, aşağılama, dışlama ve asimilasyonlarla sistemin "günah galerisine" dönüştüğünü dile getirdi.

Kaplan'ın Türkçe yaptığı konuşma, daha sonra Çerkesçe de okundu. Kaplan'ın konuşmasının ardından Çerkeslerin önemli sanatçılarından olan **Kube Nurhan Fidan**, mitingde sahne aldı. Söylediği Çerkesçe şarkılar ile meydanı hareketlendi-

ren Fidan, **Çaw Bella** şarkısını da yine meydana bulunanlarla birlikte hep bir ağızdan Çerkesçe seslendirdi.

"Newroz nedir?"

Erzincan: Egemenler seçim sürecinin yaklaşması ile Kürt siyasetini baltalamak adına birçok manevrada bulunuyor. Saldırılarına hız kesmeden devam eden faşizm, Erzincan'da aralıksız üç gün boyunca keyfi bir şekilde Demokratik Yurtsever Gençlik (DYG) faaliyetçilerini sokak ortasında gözaltına aldı. Gözaltı gerekçeleri ise Newroz mitingine katılmak olarak gösteriliyor. Gözaltına alınan yurtsever öğrencilere ifade alınırken "Newroz nedir?" ve "Mitinge kim tarafından çağırıldın?" gibi "ilginç" soruların sorulduğu öğrenildi. Bunun üzerine BDP Erzincan il örgütülüğü il binası önünde Kürt siyasetçiler şahsında Kürt ulusuna yönelik saldırılara karşı **20 Nisan** günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya **YDG** de destek verdi.

İmha ve inkar zulmüne karşı isyanı büyütelim!

22 Nisan Cuma günü Partizan olarak, Kürt halkına yönelik imha ve inkar saldırılarını protesto ederek eylem gerçekleştirdik. Moğultay Mahallesi Sanat Sokağında, “**Kürt Halkına Yönelik İmha ve İnkâr Zulümüne Karşı İsyânı Büyütelim-Partizan**” imzalı pankartın arkasında toplanarak, sloganlar eşliğinde yü-

rüyüşe geçtik.

Yürüyüş sırasında sık sık atılan “**Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı**”, “Gerilla onurdur onuruna sahip çık”, “**Kürdistan faşizme mezar olacak**”, “Katil devlet hesap verecek”, “**Şehit namırım**”, “Kürt halkına özgürlük halk savaşıyla gelecek”, “**Gözetiler, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz**”, “Yaşasın devrimci dayanışma” sloganları eşliğinde Seyit Rıza Meydanına gelindi.

Şubat ayında şehit düşen 5 **TKP/ML TIKKO kadın gerillası**, Pazarcık'ta şehit düşen 3 **HPG gerillası** ve

Bismil'de polis kurşunuyla şehit düşen 18 yaşındaki **İbrahim Oruç** için saygı duruşu gerçekleştirildi, saygı duruşu sırasında da şiir okundu.

Partizan adına yapılan açıklamada; “Kürt halkına yönelik bu saldırılar egemenlerin korkularının ürünüdür. Egemenlerin bu korkularını büyütme ve Kürt halkının demokratik-meşru mücadelesinin yanında olmak herkesin görevidir. Biz de Partizan olarak Kürt halkının demokratik mücadelesine yönelik tüm saldırılara karşı barikat olacağımızı ilan ediyor ve bu minvalde genel seçimlerde bağımsız adayları desteklediğimizi açıklıyoruz” denildi. Basın açıklamasının ardından demokratik çözüm çadırına ziyaret gerçekleştirildi. Eyleme **BDP, ESP, DHF** ve bağımsız milletvekili adayı **Ferhat Tunç** da destek verdi. **(Dersim Partizan)**

Anadilimi evde bırakıp okula gitmem

23 Nisan günü BDP, Kartal Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme çocuklar anneleriyle birlikte katıldılar. “Be zıman jıyan nabe” sloganlarının atıldığı eylemde, kitle Cıtibank önünden Kartal Meydanı'na kadar yürüdü. Aynı anda meydanda 23 Nisan şenliğinin olması dikkat çekiciydi. Eylemde yapılan açıklamada “Ulusal egemenlik ve çocuk bayramının olduğu bir günde, hala bu ülkede anadillerini kullanamayan çocuklar var ve anadilde eğitim istiyoruz” denildi. Oldukça coşkulu geçen açıklamanın ardından alanda Kürtçe ders verildi ve hep bir ağızdan söylenen türküler söylendi. Eyleme biz de Partizan olarak destek verdik.

(Kartal ÖG Okurları)

Amed'de KCK Duruşması Olaylı Geçti

Amed: 19 Nisan'da KCK duruşması ve YSK'nın bağımsız milletvekili adaylarının adaylıklarının veto edilmesini protesto etti. Büyükşehir Belediyesi önünde yapılan basın açıklamasına polis saldırdı, yaklaşık 100 kişi gözaltına alınırken onlarca kişi gaz bombasından, coptan, tazyikli sudan kaynaklı yaralanmıştır. Bir kişi ise polisin kitle üzerine ateş açması sonucu silahla yaralandı.

İstasyon Caddesi ve Dağkapı Meydanı'nda toplanan kitle adliye önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. **Selahattin Demirtaş** ve **Gültan Kışanak** burada birer konuşma yaptı. Demirtaş yaptığı konuşmada Adalet Bakanı'na seslenerek; “Buradan Adliye Sarayı tabelasını kaldırıp yerine Di-

yarbakır Cezaevi tabelasını asın” dedi. Konuşmasında devamlı “Burada hiçbir şekilde hukuktan bahsedilemez, burada kurulan mahkeme arkadaşlarımızı yargılamaya yetkili bir yer değildir; biz burada arkadaşlarımızın tahliyesini istemiyoruz. Aldığınız esirleri halkına iade edin diyoruz” dedi. Demirtaş konuşmasında ayrıca yılmayacaklarını, mücadele ederek kazanacaklarını belirtti.

Daha sonra polisin kitleye saldırmasıyla çatışma çıktı. Polisin çok sayıda gaz bombası, biber gazı ve plastik mermi kullandığı gözlemlendi. Çatışma sırasında çok sayıda yaralı olduğu tespit edildi. Ayrıca yoğun bir şekilde atılan gazdan etkilenen yaşlılar ve çocuklar Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ne girdi. Ancak polisler Belediye binasına da gaz bombası atarak vahşetini bir kez daha gözler önüne serdi. Belediye binasının camlarının tamamını kıran polisler ayrıca Belediye Başkanı **Osman Baydemir** ile de tartıştı.

Kürtçe şarkı söylemek ölüm nedeni

H. Merkezi: 27 Aralık 2009 tarihinde özel harekât polisi tarafından Kürtçe şarkı söylediği için öldürülen **Emrah Gezer**'in davası Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesinde başladı. Özel hareket polislerinden **Serkan Akbulut** “kasten öldürme, kasten öldürmeye kalkışmak” suçundan yargılanırken, polisin arkadaşı **Sinem Uludağ**'ın da “Kasten öldürmeye ve öldürmeye kalkışmaya azmettirme, kasten yaralama ve hakaret” suçlarından cezalandırılması talep ediliyor.

Olay esnasında orada olan Emrah Gezer'in arkadaşı **Tülay Türk** mahkemede verdiği ifade, olay anında doğum günü kutlamak amacıyla barda bulduklarını belirtti. Kürtçe şarkı söyledikleri için; yan masada oturan Serkan Akbulut ve arkadaşı Sinem Uludağ'ın hakaretlerine maruz kaldıklarını ifade etti. Türk; “Biz kendi

masamızda eğleniyorduk. Sinem Akbulut 'Ben PKK'lılarla, bu pisliklerle bir arada durmam' şeklinde konuştu. Sinem, 'Şerefsiz Kürtler siz PKK'lısınız' gibi sözlerine devam etti. Sinem, barın arka tarafına geçip oradaki bardak ve tabakları bize atmaya başlayınca, bar sahibi onları dışarı çıkardı. Bir süre sonra biz de çıktık. Çıktığımızda bizi bekleyen bu üç kişi küfürlerine devam etti” diye belirtti.

Çevredekilerin olaya müdahale ettiğini ifade eden Türk, taksiye binmek amacıyla oradan uzaklaştıklarını ancak Serkan Akbulut, abisi Levent Akbulut ve arkadaşları Sinem Uludağ'ın peşlerinden geldiğini belirtti. Serkan Akbulut'un silahını defalarca ateşlediğini ve kendisinden birkaç adım önde olan Emrah Gezer'i vurduğunu kaydetti.

İrkçı, faşist saldırılara yeter artık!

Denizli'de Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Esentepe semtinde iki kahvehane silahlı saldırıya uğradı. Daha önce de periyodik şekilde BDP binasına yapılan saldırıların faillerinin bulunamaması, faşist saldırıda bulunanlara cesaret vermiştir.

19 Nisan Salı günü saat 22.00 sularında 3 otomobil kahvehanelere silahlı saldırıda bulunmuştur. Bu saldırıları kinamak, polisi uyarmak ve YSK'nın veto kararını protesto etmek amacıyla

la **20 Nisan Çarşamba** günü saat 15.00'te Esentepe semtinde saldırıya uğrayan kahvehanelerin önünde eylem yapıp basın açıklaması okundu. Biz de **Denizli YDG** olarak eyleme destek verdik.

Basın açıklamasında; “Devlet aklının, toplumsal vicdanının, halkların bir arada yaşama iradesinin gereğini ve sorumluluğunu yerine getirin. Sabrımız tükenmiş! Kürt halkı, celebin sopasını sallamasıyla salhaneye koşan koyun değildir. Acımız büyük. Acılarımıza ve hassasiyetlerimize saygı gösterin. Siyasi soykırım operasyonlarını durdurun!” denildi.

(Denizli YDG)

Gerillanın cenazesine, devlet 3 kez el koydu

Dersim: Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişinin yıldönümünü protesto etmek için bedenini ateşe vererek şehit düşen 4 HPG'li **Mazlum Arcagök**, 3 gün hastanede tutulduktan sonra ailesine teslim edilmişti. Daha sonra cenazeye Silopi'de tekrar el konuldu. Mazlum Arcagök'ün cenazesi Amed'in Çınar ilçesinde çok sayıda kişi tarafından karşılandı. Karşılamanın ardından Amed'e getirilen cenaze, kent

girişinde polisler tarafından savcılık kararı ile alıkonuldu. Yeniköy Mezarlığı'ndan alınan Arcagök'ün cenazesi onlarca araçlık konvoyla Ben u Sen Mahallesi'ne getirildi. Yol güzergahı boyunca caddelere dökülen yüzlerce kişi, zafer işaretleri ile Arcagök'ün cenazesini karşılarken, yoldan geçen araçlar da korna çalarak destek verdi. Yürüyüş güzergahında bulunan tüm caddelerde esnaf kepenk kapatarak yü-

rüyüşe katılırken, kitle sayısı 10 bini buldu.

Yürüyüşün ardından, Arcagök'ün cenazesi Mardinkapı Mezarlığı'nda, katledilen HEP Diyarbakır İl Başkanı **Vedat Aydın**'ın mezarının hemen yanında toprağa verildi. Cenaze töreninin ardından yürüyüşe geçen gençlere polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Olaylarda polis 6 kişiyi gözaltına aldı.

Göğün yarısı

Sesini ve kimliğini kaybeden kadınlar için... Onlarla sesimizi kazanacak, onların ayak izlerine basacağız!

Hep sessiz kalması, itaat emesi, boyun bükmesi istenir kadından. Sessizleşen ve kendine özgüvenini yitiren kadın, bir süre sonra sesine yabancılaşır. Bedeni, cinsellik maddesi ilan edilir. Kah ahlak, namus, ar denilerek her türlü şiddet ve baskıya maruz kalır kah tecavüz, fuhuş vs. ile bedenine yabancılaştırılır.

Kendinize şöyle bir bakın... Kaçımızın huyları, alışkanlıkları, becerileri, özellikleri tamamen kendi istediği biçimde? Yani kaçımız kimliğimizi, kişiliğimizi oluşturan parçaların oluşmasında edilgen değil de etken bir durumdayız? Kaçımız büyüklerimiz kafamıza vura vura ya da öve öve öğretmeden ev temizliğine bu kadar düşkünüzdür? Kaçımız babamız, ağabeyimiz vs. "sert mizaçlı", "konuşmak gümüş, sükülüt altın" olduğu için değil de kendiliğinden susan, susmayı seven kadınlardanızdır? Kaçımız kendimiz istediği için ince/kırlıgan/titreksesli, yalnızca kendimiz için/kendimiz istediğimiz için başı öne eğik ya da aşırı hırçın? Hiçbirimiz! İşte bu yüzden biz ezilen kadınlara isyan meşrudur!

Erkek egemen sömürücü sistem, "tekçi" zihniyeti ve baskıcı yapıyla aslında toplumun hiçbir bireyin kendi istediği yaşamı ve kendi istediği kimliği yaşamasına izin vermez. Ama söz konusu kadın olduğunda bu baskı daha da artar ve aile ve toplum aracılığıyla her kadının başına onlarca gardiyan dikilerek kontrol edilir. İşte bu yüzden de bize isyan meşrudur! İşinden dolayı elleri parçalanmış, gözleri bozulan, beli bükülen kadınların alnteri, bu düzenin "ucuz işgücü", "ücretsiz aile işçisi" olmaya yarıyorsa yalnızca; işte orada isyan meşrudur. Bizler bu isyanımızı, bu meşruluğumuzu, her daim saflarımızın en önünde yer alarak hayata geçirmeliyiz. Tıpkı Eylem, Emel, Özlem, Dilek, Sevda gibi...

Eylem, yani **Sefagül Kesgin**, gözleri ışıl ışıl, yüreği sevgi ve isyan dolu bir kadın... Erkek egemen zihniyetin kendisine dayattığı tüm rollere ve hatta "devrimci-demokrat" kılıflı olanlarına dahi çektiği isyan bayrağını yükseltmiş, devrim mücadelesinin ileri mevzisine koymayı tercih etmiş ve kadının edilgenliğine vurduğu darbeyle onu yıkıp geçerek, Proletaya Partisi'nin Merkez Komite üyesi gerillanın siyasi komiseri olmuştur.

Emel, yani **Nürşen Aslan**, çocukların düşlerinin gerçekleştiği bir dünya hayaliyle çocukluğunu kentinde bırakarak yüzünü dağlara çeviren bu yiğit gerilla, yıllardır sürdürdüğü mücadelede devrimci kadınlar açısından bir örnek, kadının "zayıflığına" vurulan bir darbe olmuştur.

Özlem, yani **Gülizar Özkan**, Kürdistan hapishanelerinde büyüttüğü direnişini, yüreğinde hep özlem duyduğu yüce Muzur dağlarında büyütme kararını aldığıda, geride bıraktığı çocuğunun hasreti vardı içinde. Ama o, insanlığın kurtuluşu için, kendinden kadına vurulan en büyük zinciri, annelik rolünü sıyrarak; kutsal aileye vurulan darbenin adı olmuştur.

Dilek, yani **Fatma Acar**, Mardinli ailesinin tüm feodal baskılarına ve ölüm tehditlerine karşı, yılmadan, genç ruhuyla karşı koymuş ve örgütlü kadının edilgenliğini kırarak her alanda inisiyatif almanın adı olmuştur.

Sevda, yani **Derya Aras**, zor zamanlarda zor alanlarda inisiyatifli kadın olmanın güçlüğüne omuzlarında taşımıştı hep.

Bu 5 kadın, bu 5 devrimci, bu 5 gerilla bize bir çağrı yapıyor aslında... "Biz kadınlar, hayatımızın her alanında arkaya itildik, ötelendik ve sömürücü düzenin çarkları arasında durmadan ezildik" diye başlıyor *Sevda*. Devam ediyor *Dilek*, "Ama yılmadık, tüm baskılara ve zincirlerimize inat, örgütlenmeyi, insan olmayı, onurlu olmayı seçtik!" "Aile-devlet-toplum arasına sıkıştırılan yaşamımızda, duvarlarımızı yıktıkça arttı zulüm. Artık zulüm, büyüdü isyanımız. Adımız kadındı, edilgenlik kaderimiz... Ama kaderimizi kendimiz yazdık!" diye ekledi Özlem. Haykırdı Emel, "Artık susmak yok, beklemek ve boyun eğmek de... Düşlerimizi gerçeğe dönüştürmek için yürüyüşümüzü hızlandıracağız!" Ve Eylem, ışıl ışıl gözlerini dikti biz kadınlara, "Adımız kadın; yüreğimiz eylem, bileğimiz eylem olsun yoldaşlar!"

Onlar, devrim mücadelesinin en ön saflarında ve en ileri mevzilerinde savaşan, isyanı büyüten kadınlardı. Onların adları, kadının edilgenliğine vurulan darbenin ve örgütlü kadınların alanlarda inisiyatif alma ve önderleşme mücadelesinin kodları olacaktır. Onlarla sesimizi kazanacak, onların ayak izlerine basarak, kadının kurtuluş mücadelesini büyüteceğiz!

"Çok heyecanlıyım..."

"Çok heyecanlıyım..." cümlesi ile başlıyordu kürsüye çıkan ya da söz alan her kadın konuşmasına... 10 Nisan günü İstanbul'da düzenlenen Yeni Demokrat Kadın Kurultay Örgütlenme Konferansı'na damgasını vuran bu cümle, kadın gerçekliğimizin bir yansıması oldu bence! Nasıl mı?

Şimdiye kadar kadın sorununun örgüt ya da örgütlü kadın dışında kalan bir sorun olduğunu ve hep "bizim" dışımızdaki kadınlar için mücadele edilmesi gerektiğini düşünüyordum. Ancak bir kadın çalışmasına ilişkin başlayan tartışmalar ve sonucunda oluşan Yeni Demokrat Kadın çalışması ile sorunun gerçekliğinin farkına vardım. Ve çevremdeki birçok kadının da benzer duygular içerisinde olduğunu söyleyebilirim.

Yapılan her etkinlikte konuşan kadınlar ya titreyen ve kısık sesleri ile ya da "adam gibi" konuşan ve sıkılı yumruğu ile masaya vurarak sözünü dinleten yönleriyle akıllarda kalırdı. Bu durumun her nedense "kişisel" bir sorun olduğunu düşünür, kendimizi avutur ve yerimizi "severek" ve de "isteyerek" başka yoldaşlarımıza teslim ederdik. Böylelikle mücadelemiz adına en iyi temsiliyeti hak ettiği şekilde yapacak ki-

şiye teslim ettiğimizi düşünür ve bu "başka" yoldaşlarımızın % 90'ının erkek olduğu gerçeğine gözümüzü kapar, bunu dillendirmenin cinsiyetçilik olduğunu düşünürdük.

Oysa asıl cinsiyetçiliği böyle yaptığımızda fark etmeye başladık. Artık "cinsiyetçi politikalarından cinsiyet politikalarına" geçmemiz gerekiyordu. Elbette bu o kadar kolay bir şey değildi. Konferansta da bunu çok net bir şekilde gördük. Heyecandan yerimizde duramıyor, konuşma sırasının yaklaştığını hissettikçe titrememiz artıyor, midemize sancılar giriyor ve aklımız giderek karışıyor. Bir arkadaşımız, heyecanlı olduğunu dile getirdikten sonra Clara Zetkin'in ilk konuştuğu zamanlar yerin yarıldığını, havada uçtuğunu sandığını anlatarak, bu durumun kadınlar açısından ne kadar zorlu olduğunu söyledi. Gerçekten de sahneye çıktığımızda sanki yere düşecekmiş, elimizdeki mikrofon ton ağırlığındaymış da taşıyamayacakmışız, kürsüdeki mikrofon ağızımızı yakacakmış gibi hissediyor ve o heyecanla ya mırıldanmaya başlıyor ya da konuşmamızın hattını kaybederek toparlaması zor bir

alana giriyorduk.

Belki çok olumsuz bir tablo çizmiş gibi olduk yukarıda... Ama hayır, ben öyle düşünmüyorum. Bu konferans ile toplumun bize yüklediği "kadınlığın" ne rezalet ne zor bir meslek olduğunu ve sınırlarımızın bir kısmını daha gördük, birbirimize kendimizden baktık ve ne kadar çok ortak yanımız olduğunu keşfettik. Kadın olmanın getirdiği haksızlıklara karşı öfke duyduk hatta... Özgüvensiz duruşumuza, mırıldayan ya da titreyen seslerimize, yerden kaldıramadığımız gözlerimize rağmen inatla sürdürdük konuşmalarımızı...

Heyecanlı olmak iyidir aslında... Biz heyecanımızı kaybetmeden ama özgüvenimizi inşa ederek, mırıldanan nineler gibi değil, yüksek sesle konuşan savaşçılar gibi (tıpkı şehit düşen savaşçı kadınlar Emel, Özlem, Dilek, Sevda ve de Eylem gibi) seslerimize sahip çıkarak yürüyeceğiz yolumuzda...

"Hayatın olduğu yerde savaşmak istiyorum!"*

10 Nisan Pazar günü Yeni Demokrat Kadın Kurultay Örgütlenme Konferansında bir araya geldiğimizde yaklaşık ikinci yılımızı geride bırakmış olduğumuzu fark ettim. Konferansta herkes çok heyecanlıydı. Tabii ben de...

Mikrofonu elime aldığımda çok heyecanlıydım. Oysa haftalardır bugüne hazırlanıyordum. Orada da kadın çalışmamıza dair bir şeyler anlatmak, YDK çalışmasının hayatımda neleri değiştirdiğini oraya gelenlerle paylaşmak istedim ama maalesef tıkanıp kaldım. Fakat gerek konferansa katılan kadınlarımızın gözlerindeki parlıttan ve dışa yansı-

yan umut dolu heyecanlarından gerekse YDK'lı arkadaşlarımdan aldığım cesaret ve enerjiyle üzerimdeki baskıdan arınarak konuşmama devam ettim.

YDK'yı tanımadan, bu çalışmanın içinde olmadan önce bir kadın sorununun var olduğunun ve bu sorunun bir parçası olduğum farkında değildim. Oysa yok sayılan bir kadın olarak vardım ama değersizdim. Dik duruşları ve mücadelecilik kimlikleriyle benim için emek harcıyorlar ve bana güven veriyorlardı. Bir süre sonra ben de YDK saflarında yer aldım. O sindirilmiş, ezilmiş, umudunu kaybeden, hayatı belir-

sizliklerle dolu kadın yoktu. Daha kararlı, daha azimli, hayata, yaşama sınımsız sarılan ve her şeyden önce kitap okuma alışkanlığı kazanmaya çalışan, yani politikleşen bir kadın vardı. Çektiği çilenin ve dayatılan bu hayatın bir kader olmadığını fark eden bir kadın vardı.

Şimdi artık sadece kendim için değil ezilen genç-yaşlı tüm kadınların bilinçlenmesi üzerine kadının yaşamını yorumlayan bir YDK'lı olmayı benimsedim. Yeter artık! Sistemin kölesi, yoksulluğun adı, ezilenin ezilene olmaya çağız! (Okmeydanı'ndan bir YDK'lı) * Clara Zetkin

Merhaba...

Ben ev emekçisi bir kadın olarak hepinizi selamlıyorum.

Size biraz 10 Nisan'da Yeni Demokrat Kadınlar olarak düzenlemiş olduğumuz kadın konferansımızdan bahsetmek istiyorum. 10 Nisan bütün kadınların bir arada, kendi sorunlarımızı tartıştığımız bir ortam oldu. Yüzleştik, hesaplaştık ve örgütlendik. Ve örgütlendikçe büyüdü ve bilinçlendik. Ben hiçbir ortamda konuşamazken, kendimi önemsemekten orada kendimi ifade etmek için elimden geleni yaptım. Bu kendime

güvensizliğimde tabii ailemin, çevrem ve eşimin etkisi çok büyük. Ama ben duvarları yıkıyorum ve yıkmaya devam edeceğim. Bu konferansa hazırlanırken eşim benimle dalga geçti. "Sen mikrofonun başına gider, hoş geldiniz dersin ve ağlar, bayılır kalırsın!".

Evet ben çok heyecanlıyım, sesim çok titredi, bayılacağımı hissettim ama ne olursa olsun ben bunu başaracağım dedim. Hoş arada söyleyeceklerimi unuttum ama kendime güvendim. Ben sesimi herkese duyurdum. Bu çok güzel bir duygu, içimizde kadın çalışmasının heyecanı var. Biz kadınlar çok değerliyiz. Değerimizi bilelim ve örgütlenelim çünkü örgütlendikçe güçleneceğiz, güçlendikçe bizler her şeyi başaracağız. Haydi kadınlar umudun şiarıyla, yüzleşelim, he-saplaşalım, örgütlenelim. Yaşasın kadın dayanışması!

(Tuzla'dan YDK'lı)

Çalışanlar içerisinde de en çok kadınlar şiddete maruz kalıyor

H. Merkezi: Uludağ Üniversitesi'nden **Prof. Dr. Serpil Aytaç** ile araştırma görevlisi **Salih Dursun**, geçen ay Başbakanlık genelgesi ile yeniden gündeme gelen mobbing (iş yerinde şiddet, taciz) konusunda bir araştırma yaptı. İş yerinde şiddet davranışlarının çalışanların üzerindeki etkilerine yönelik, hizmet, otomotiv ve tekstil olmak üzere üç farklı sektörde toplam 204 kişiyle görüşülerek yapılan ve TİSK Akademi'de yayımlanan araştırmaya göre, çalışanların yüzde 54,4'ü iş yerinde fiziksel, duygusal, sözlü veya cinsel şiddet türlerinden birine maruz kalıyor.

En fazla maruz kalınan şiddet türü yüzde 44,8 ile **sözel şiddet** olurken, bunu yüzde 15,8 ile **duygusal baskı ve yıldırma davranışları**

takip ediyor. En az oranda maruz kalınan şiddet türü ise yüzde 3,5 ile **cinsel şiddet** ve yüzde 4,4 **fiziksel şiddet** oluyor.

Araştırma iş yerinde erkeklerin yüzde 40'ının, kadınların ise yüzde 67,5'inin şiddet davranışlarına maruz kaldığını ortaya koydu. İş yerinde, erkekler daha çok fiziksel şiddete (yüzde 55,6) maruz kalırken, kadınların ise daha fazla karşılaştığı şiddet türü, duygusal baskı, sözel ve cinsel şiddet oldu.

Duygusal baskı ve yıldırma davra-

nışlarına maruz kalan erkeklerin oranı yüzde 31,3 olurken, bu oran kadınlarda yüzde 68,7 olarak belirlendi. Sözel saldırıya uğrayan erkeklerin oranı yüzde 31,9, kadınların oranı ise yüzde 68,1 çıktı.

Araştırmaya göre, eğitim durumu yükseldikçe şiddete uğrama oranı azalıyor. İlköğretim mezunlarının yüzde 70,3'ü, lise mezunlarının yüzde 53,6'sı, üniversite mezunlarının ise yüzde 46,7'si iş yerinde şiddete maruz kalıyor.

Araştırmada iş yeri saldırganlığının önlenmesi ve çalışanlar için sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamı oluşturulabilmesi için öneriler de yer aldı. Bunun için öncelikle iş yeri saldırganlığı mağdurlarına yönelik örgütsel ve sosyal destek sağlanması gerektiği vurgulanan araştırmada, iş yeri şiddeti-

ne yönelik farkındalığın artırılması ve etkin raporlama sisteminin kurulması gerektiği belirtildi. İş yerinde her düzeyde sağlıklı bir iletişim kurulmasının, çalışanlar arasında olası yanlış anlamaların önüne geçeceğinin altının çizildiği araştırmada, iyi bir iletişim sisteminin çalışmanın tehdit edici bir durumda ne yapacağını bilmesini sağladığı vurgulandı. Araştırmada ayrıca, ne tür davranışların iş yeri şiddeti kapsamına girdiği yönünde bilgilendirici eğitim faaliyetleri düzenlenmesi gerektiği de belirtildi.

Yemen'de kadınlar ayakta!

Yemen'de on binlerce kadın devlet başkanı Abdullah Salih'i protesto etti ve üç ay içinde istifa etmeye çağırdı. Protestonun nedeni ise devlet başkanının kendine karşı yapılan gösterilere kadınların katılmasını istememesi ve kadınların erkeklerle birlikte katılmalarının İslamiyet'e aykırı olduğunu iddia etmesiydi. Kadınlar tüm toplumsal gelişim süreçlerinin en başından beri sürekli ikinci plana itilmiş, emeği yok sayılmış, değersizleştirilmiş ve ikinci cins muamelesi görmüşdür. Erkeklerle beraber yürümesi, erkeklerin bulunduğu bir ortamda söz al-

ması vs doğru olmadığı savunulmuştur.

Fakat bizler artık kadınların dünyanın hiçbir yerinde sömürüye, yok sayılmaya, değersizleştirilmeye, metalaştırılmaya maruz kalamayacağını, buna baş kaldıracığını biliyoruz. Ve bunları da kendimiz yapacağız, bunu

da çok iyi biliyoruz. Çünkü Yemen örneğinde olduğu gibi sokaklara dökülen kadınlar erkeklerle beraber yürüyebileceklerini, kendilerinin de söyleyecek sözlerinin olduğunu, hatta yüz yıllar boyu süregelen ezilmişliklerinden dolayı daha çok şey söyleyebileceklerini biliyorlar.

Kadınların erkeklerle birlikte yürümesinin caiz olmadığını söyleyen Salih'e on binler olup sokaklara akan kadınların **"Salih kadınların onuru ile oynarken dikkatli ol"** demesi ise özellikle kadınlara alanlara çıkmasının önemini gösteriyor.

Adli vaka=Adli Tıp

H. Merkezi: Zonguldak'ın Ereğli ilçesinde 2008 yılında 5 yaşındaki kız yeğenine cinsel saldırıda bulunan amca H.C hakkında "Küçük yaşta yakın akrabaya cinsel istismar" ve "kişiyi hürriyetinden yoksun kılma" suçlarından 30 yıla kadar hapis istemiyle dava açılmıştı.

2009 yılının başında mahkeme küçük kızın beden ve ruh sağlığının bozulup bozulmadığının saptanması için İstanbul Adli Tıp Kurumu 6. İhti-

sas Kurulu'na sevk edilmesini kararlaştırdı.

Ancak kurul tarafından küçük kıza olaydan 3 yıl sonra yani 14 Nisan 2011'de, muayene için **21 Kasım 2011** tarihi verildi. Oysa davanın ilerlemesi için raporun bir an önce alınması gerekiyordu. Verilen tarih itibarıyla 4 yıl sonrasında yapılacak olan muayeneye hazırlanacak raporun niteliği bu uygulamayla bugünden belli olmaktadır. Bugün 8 yaşında olan küçük kızın, yaşına bakılmaksızın mahkeme "rıza gösterdiğine", Adli Tıp "ruh ve beden sağlığının yerinde olduğuna" kanaat getirmiştir belki de.

Kadın cinayetleri, öyle bir anda yaşanmıyor. Göz göre göre ve bağıra çağıra geliyor ölüm kadının kapısına... Kadın bu durumu fark etse dahi ölüme engel olamıyor çoğu zaman! Çünkü başta devlet olmak üzere, karakolları, mahkemeleri, savcılığı ile erkek egemenliği, kadına ölümü reva görüyor, sessiz kalıyor, ortak oluyor ve hatta teşvik ediyor.

Necla Yıldız ya da **Ayşe Paşalı**'yı unutmamışken basına yansıyan yeni bir haber, insan yerine konmayan kadının yaşam hakkının ne ka-

"Ooo! Herkese koruma verseydik, Türkiye'de koruma mı kalırdı?"

dar değersizleştiğini gösteriyor. Ankara'da yaşayan **Behice Ç.** isimli kadın yaklaşık bir ay önce boşandığı eşi tarafından sokak ortasında şiddete uğradı ve ardından 7 yerinden bıçaklandı.

Annesinin çığlıklarına koşarak yetişen kızının uğraşları sonucu hastaneye kaldırılan ve hayata dönen kadının, daha önce defalarca şiddete ve yaralamaya maruz kaldığı, bu yüzden Savcılığa giderek şikayette bu-

lunduğu, ama eşinin her seferinde gözaltına alınıp serbest bırakıldığı ve koruma istediği ortaya çıktı. Kadının ölmek için istediği yardım eli yerine, Savcılıktan tokat gibi bir yanıt geldi: **"Ooo! Herkese koruma verseydik, Türkiye'de koruma mı kalırdı?"**

Bu cevapla aslında bir cinayete nasıl ortak olunur, bir cinayet nasıl teşvik edilir görüyoruz. Ancak bu cevapta doğru olan bir şey var ki, o da

"her şiddet gören kadına koruma verileseydi Türkiye'de koruma kalmazdı" gerçeği... Yani kadına yönelik şiddetin ne denli yaygın olduğu ve hadım yasasıymış, idam cezasıymış gibi, şiddetle mücadelenin özünden kaçan yöntemlerle, kadına yönelik şiddetle mücadele etmekte "koruma" sayısının yetersiz kalacağı...

Behice Ç. şimdilik yaşıyor! Peki sonra?

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

"Öldürdüm, ama bir sor niye, çünkü seviyordum!"

Ankara: Kameraların karşısında bile eşini öldüreceğini söyleyen **İstikbal Yetkin**'in de katıldığı 14 Nisan günü görülen duruşmada Ayşe Paşalı'nın ailesinin yanı sıra davaya müdahil olan 30 kadın avukat yer aldı. Anne **Zeliha Paşalı**, hakim sorusu üzerine, "Benim yavrum yok oldu, onun da yok olmasını istiyordum" diyerek şikayetinden vazgeç-

medi. "Suç teşkil etmeyen" bir bıçakla Paşalı'yı öldüren Yetkin'in avukatı cinayetin tasarlanmadığını ama bir kasıt olduğunu söyleyerek mahkemenin, kadın haklarını ihlal davasına dönüştürüldüğünü ve medyatik hale geldiğini savundu.

"22 yıllık eşimdi. Kendisini çok seviyordum. Pişmanım" diyen Yetkin'in,

Adli Tıp'tan gelen "akli dengesi yerinde" raporuyla, karara bağlanması beklenen duruşma ertelendi. Duruşma esnasında kimi zaman katil Yetkin'in kimi zaman da Yetkin'in avukatının saldırı ve karalama içeren sataşmalarına rağmen, davanın kadın cinayetlerinden ayrı tutulmasını isteyen Ayşe Paşalı'nın avukatları ve ailesi **12 Mayıs 2011** tarihine ertelenen mahkemenin bu kez karara bağlanmasını bekliyor.

“Tarafsızım, Garipoğlu'nun yanındayım

İstanbul: Münevver Karabulut davasında her geçen gün yeni bir “sürpriz”le karşılaşılıyor. Medyada yaratılan bilgi kirliliği, Adli Tıp skandalı, Garipoğlu ailesinin nüfuzu ve katil Garipoğlu'nun “gerçek” yaşının tespit edilmesi vb. şeyler davanın sonuçlanmasının önünde sürekli olarak oluşan engeller. Cem Garipoğlu'nun ağırlaştırılmış müebbetten ceza almasını bekleyen Karabulut ailesi ve davanın takipçisi olan kesimler, Mahkeme Başkanı Mevlüt Bayraktaroğlu'nun geçmişinin ortaya çıkmasıyla tepki göstermişti. Garipoğlu ailesinin 17 yıl önce Adana'da “hileli iflas” nedeniyle yargılandığı davada, beraat kararı veren Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı olarak görev yapmış meğer Bayraktaroğlu. Karabulut ailesi de bu gelişme üzerine reddi hakim talebinde bulunmuştu.

“Gereksiz” bir bilgi olduğu için kamuoyuyla bunu “paylaşmayan” Bayraktaroğlu, geçmişte verdiği kararın doğru olduğunu, bunun dışındaki tüm iddiaların asılsız olduğunu savundu. Ancak mahkemenin “tarafsızlığına” gölge düşürmemek için 16 Nisan 2011 tarihinde görülen duruşmada mahkeme başkanlığından çekildiğini açıkladı. Davayı bir sonraki duruşmada Bakırköy 6. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti yürütecek.

“Bizim de söz hakkımız var!”

İş hayatında da evde de rollerimiz hiç değişmiyor. **Bizlere bir kimlik verilmiş, adımız kadın.** Hayatımızı belirleyen ilk dakikalar dünyaya geldiğimiz dakikalar oluyor. Bize biçilen kadınlık çocukluktan belirlenip, ellerimize oyuncak bebekler verilerek ev kadınlığı öğretiliyor. Tek yaşam bulduğumuz yer evin dört duvarı oluyor. Bazılarımız da çalışma hayatına atılabiliyor ama erkek egemen zihniyet burada da kendini işletiyor. Kadın kimliği çalışma hayatının her yerinde ön plana çıkartılıyor. İlk işten atılanlar kadınlar oluyor. Merdiven altı işletmeciliği dediğimiz çalışma yerleri önümüze seçenek olarak konuluyor.

Erkeklerle aynı iş yapılırsa bile kadın daha düşük bir maaş alabiliyor. Ama kadının mücadeleye atıldığı zaman ezilenin ezileni olmasından kaynaklı daha direngen bir ruha sahip oluyor. Örneğin **Kampana deri fabrikasında** sendikal örgütlenme başladıktan sonra ilk iki kadın işten atılmıştı. Sebep olarak ise “kadın işçiye ihtiyaç yok” denildi. Ama bu sefer yılların verdiği bu sessizlik, bu iki kadın işçi için bozulmuştu. Kadınlar direniş geçerek, kadınların da söz hakkı olduğunu gösterdiler. Ve direniş çadırı, yapılan direnişe destek verdikleri iş arkadaşlarının da işten atılmasıyla genişledi. Biz de **Tuzla Yeni Demokrat Kadın** olarak direnişteki bir kadın arkadaşla söyleşi yaptık.

- Direnişin kaçınıcı günündesiniz?

- Gaye; Direnişimizin

35. günü. Direnişimiz şu ana kadar gayet güzel bir şekilde devam ediyor. Hukuksal sürecimiz başladı. Ama şu ana kadar patronla bir görüşmemiz olmadı.

- Direnişçi bir işçi ve aynı zamanda bir kadın olarak yaşadığınız sıkıntılar oluyor mu?

- Gaye; Direnişte sıkıntılar oluyor, çünkü yine kadın gözüyle bakılıyor. Yani kadınlar her zaman için misyonunu koruyor. Mesela kadına biçilen meslek temizlik. Örneğin burada da temizlik işi olduğu zaman ilk akla gelen biz oluyoruz. Aslında bu yanlış, kadın erkek eşittir. Erkekler nasıl işte çalışıyorsa kadınlar da aynı işte çalışıyor, yani kadınların işi daha zor. Direnişim aslında iş hayatı ile birlikte başladı. Çünkü eşim çalışmama ilgili sıkıntı yaratıyordu, aslında ben çalışmaya devam ettim. İşim ağırdı. Sonuçta bir ev kadınımsın. Evin işi, çocuklar ve eşin, yani hayat bir kadın için daha zor. Bunlara rağmen çalışmaya devam ettim. Erkek olduğunda sorun olmuyor. Türkiye'nin gerçeği, bu, her zaman böyle oluyor. Çünkü kadın her zaman erkeğin bir adım arkasında oluyor. Erkeğin gölgesinde kalıyor. Mesela en açık örneği direnişte bir kadın arkadaşımız eşinin baskılarından kaynaklı direnişe gelemiyor.

- Sendikada örgütlendiğinde hayatında ne gibi değişiklikler oldu?

- Gaye; Örgütlendiğimde hayatımda birçok şey değişti. Bizlerin kendini sa-

vunması gerektiğini ve bizim de söz hakkımızın olduğunu öğrendim. İş hayatında örgütlenmenin önemi daha büyük. Çünkü kadının koşulları daha zor, hem işte çalışıyorsun hem de evde. Hem yoruluyorsun hem de hakkını alamıyorsun. Bu sebeple örgütlendik. Çünkü sendikalı olmak demek, işçinin emeğinin hakkını alması demek.

Bir kadın olarak direnişte örgütlenmek daha zor. Kadın kimliğinden kaynaklı önüne engeller çıkar. (Eşi ve ailesi gibi..) Bir kadın olarak diyorum ki, bizim bu zincirleri kırmamız gerek. Bu ülkede kadınların da söz hakkı olması lazım. Kadınlar kendilerini savunmak zorunda. Aslında şunun farkında değiller, kadınlar olmasa erkekler hiçbir şeydir. Ve bu gerçeği erkeklere kabul ettirmemiz lazım, kadınlar bir adım arkada olmamalı.

(Tuzla'dan YDK'lılar)

“Kadın katilleri bir önce bulunsun!”

H. Merkezi: Der-sim'de 16 Mart günü katledilen **Dilber Erkmen**'in faileri halen bulunmadı. Olaya tepki gösteren **Dersim Kadın Platformu**, Özgürlük Anıtı önünde basın açıklaması yaptı. Platform adına basın açıklamasını yapan **Eylem Baskın**, polis memurunun beylik silahıyla ölen Tuğba Korkmaz'ın cinayet zanlısı olarak tutuklanan polisin suçlu netleştiği takdirde en ağır hapis cezasına çarptırılması gerektiğini belirtti. Dilber Erkmen'in katil ve katil zanlılarının da bir an önce bulunması gerektiğini belirten Baskın, kadın katilleri bulununcaya kadar her Çarşamba protesto eylemi gerçekleştireceklerini kaydetti.

Baskın, “AKP iktidarı döneminde kadın cinayetleri yüzde bin 400 artmış bulunmaktadır. Balık baştan kokmuştur. Siyaset

yapan kadınları hedef tahtası haline getiren bizzat bu iktidarın kendisidir. Bülent Arınç ırkçı ve cinsiyetçi söylemlerine dün olduğu gibi bugün de devam etmektedir. Daha önce BDP Milletvekili Emine Ayna'ya ‘yaratık’ diyen bu şahıs, bu kez BDP Milletvekili Sebahat Tuncel'e ‘edeptsiz’ diyerek kadınların tahammül sınırlarını zorlamıştır” dedi. Açıklamanın ardından, Korkmaz ve Erkmen'in fotoğrafları Özgürlük Anıtı önüne bırakıldı. Ve Anıt önünde mum yakılarak siyah kurdeleler takıldı.

“Kadın cinayetlerine davetiye çıkarıyorsunuz!”

İstanbul: Taksim'de bir araya gelen **Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu** üyesi kadınlar, “Hâkim katilleri koruma, yasamızı uygula, davaların takipçileriyiz” pankartıyla Galatasaray Lisesi'ne yürüyerek, burada oturma eylemi yaptılar.

Oturma eyleminden sonra basın açıklamasını okuyan platform üyesi **Özlem Özde-**

mir, geçen yıl Malatya'da eşi tarafından öldürülen **Kadime Şanlı**'nın duruşmasında zanlıya “tahrir indirimi” uygulandığını hatırlatarak, “Yetkili mercilere sesleniyoruz. Bu mahkemelere tahrir indirimi uygulayarak, nefret cinayetlerine ve kadın cinayetlerine ortak oluyorsunuz. Ortak olmakla kalmayıp yeni cinayetlerin vukuu bulması için erkeklere davetiye çıkarıyorsunuz” dedi.

Yaşananlardan ötürü öfkeli olduklarını dile getiren Özdemir, kadınlar olarak 12 Haziran seçimlerinde verilen ve yerine getirilmeyen vaatleri unutmayacaklarını belirtti.

Tahrir indirimi için yeni bahane: Facebook

Geçen yıl eşi tarafından öldürülen **Kadime Şanlı**'nın geçtiğimiz günlerde görülen duruşmasında, mahkeme bir ilke imza attı. Mahkemelerin erkeğin lehine karar verebilmek için bin takla attığını biliyorduk ama bu kadarını da ilk defa gördük. Mahkeme, katil avukatı tarafından ortaya sunulan “kanıtlara” ikna olarak, katil hakkında “tahrir indirimi” kararı verdi. Mahkemenin “tahrir indirimi” kararı vermesine neden olan “kanıtlar” nelermiş? Kadime Şanlı'nın, Facebook'taki sayfasında “kızlık” soyadını kullanması ve “ilişki durumu” denilen kısmı belirtmemesi...

facebook

Geleceksizliğe karşı 1 Mayıs'ta alanlara

Bu yıl 27 Mart'ta yapılan YGS ve sonrasında açığa çıkartılan "şifreli kopya" olayları sadece sınava giren 1,7 milyondan fazla insanın değil, geniş bir yelpazede öğrenci velilerinden öğretmenlere birçok kişinin öfkesinin açığa çıkmasına yol açtı.

Eğitim sisteminin eşitsizliğinin tüm çıplaklığı ile gün yüzüne çıkartıldığı, biriken öfkenin, artan geleceksizliğin sokaklara taşıdığı ve hala da taşmaya devam etti-

ği bir atmosferde liseli gençliğin, halk gençliğinin yüzünü sokaklara dönmesi, Başbakan Erdoğan'ın "sokaklara kimlerin döküldüğü ortadadır" deyip provokasyon ilan ettiği eylemlerin büyümesi, gelecek olan çok daha hareketli bir sürecin habercisi niteliğindedir. "Gizli el, Ergenekon, provokatör"

vs. hiçbir yakıştırma bu öfkenin üstünü örtmez.

Dolmabahçe'de polis saldırısıyla bebeği düşürülen, ODTÜ ve daha birçok yerde Bologna sürecine, yetkin mühendisliğe, ücretli avukatlığa, elemeli sınav sistemine, eğitim sistemindeki eşitsizliğe, soruşturma terörüne ve egemenlerin daha yüzlerce çeşit geleceksizleştirme saldırısına karşı binlerce, on binlerce genç harekete

geçmiştir ve daha on binlercesi de harekete geçecektir.

Ankara'da yumurta atan öğrencilere "faşist" denilip, soruşturmalarla söndürülmek istenen öfke bizim öfkemizdir.

ODTÜ'de "BAŞKALDIRIYORUZ" diyen yüzden fazla öğrenci hakkında toplamda yüzlerce yıl hapis cezası istenerek bastırılmak istenen öfke bizim öfkemizdir. Ve öfkemiz ne soruşturma terörüyle bastırılacak gibi duruyor ne de geleceğimizi daha fazla elimizden alarak. Öfkemiz, giderek artmakta, büyümekte ve her geçen gün egemenleri daha fazla korkutacak bir hale gelmektedir.

Halk gençliğine çağrımızdır:

İsyanın, kavganın çağrıcısı olan 1 Mayıs, egemenlerin bizlere yönelttiği bu kirli oyunları boşa çıkarma günüdür.

Geleceğimizi elimizden almaya çalışanlardan hesap sorma günüdür.

İradesi yok sayılan Kürt ulusunun anadilde eğitim hakkı olduğunu egemen-

lerin yüzüne bir tokat gibi çarpma günüdür. Elemeli sınav sistemine, şifrelere, kopyalara dur deme günüdür.

Bologna süreciyle hayata geçirilen politikalara, torba yasa ile gelen "yeni" uygulamalara karşı koyma günüdür.

1 Mayıs yaşamlarının her alanında ikinci cins sayılan kadınların daha fazla örgütleneceği gündür.

Emek sömürsünde en ön sıralara oturtulan genç işçilerin, yaşamını çalanlara karşı isyanı ve direnişi büyüttüğü gündür.

Çağrımız; tüm halk gençliğinin geleceğini ellerinden almaya çalışanlara karşı örgütlenme çağrısıdır.

Çağrımız; isyanı, direnişi, kavgayı büyütme çağrısıdır.

Çağrımız; geleceğimizi elimize alma çağrısıdır.

Çağrımız; 1 Mayıs'ta direnen işçilerle birlikte yanıp, tutuşma çağrısıdır.

(Yeni Demokrat Gençlik)

"Yanlış girdiniz, seneye tekrar deneyiniz"

27 Mart 2011'de gerçekleşen ve 1 milyon 700 bin kişinin katıldığı Yükseköğrenim Girişi Sınavı (YGS)'nde her adaya farklı sıralamada hazırlandığı iddia edilen soruların cevaplarının şifreli olduğu ortaya çıkınca sokaklar öğrenci gençliğin öfkesi ile doldu taşı. Özellikle facebook üzerinden "örgütlenen" öğrenciler, İstanbul, Ankara, İzmir, Amed, Adıyaman ve daha birçok yerde binlerce sokaklara döküldü, 15 Nisan günü de Türkiye genelinde ders boykotu yaptı.

İstanbul

15 Nisan günü Taksim'de bir araya gelen binlerce öğrenci, ellerinde "Sehven boykottayız", "Ne LYS ne YGS, Tayyip girsin strese", "Emek hırsız ÖSYM", "Emektar YGS mağdurları" ve "Yanlış girdiniz, seneye tekrar deneyiniz"

"GelecekSizsiniz!"

Genç-Sen, 22 Nisan Cuma günü TÜİK'in geçtiğimiz günlerde açıkladığı işsizlik raporu ile ilgili Eskişehir İş-Kur önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Burada okunan basın metninde TÜİK'in açıkladığı raporların

gibi yaratıcı dövizlerle İstiklal Caddesi boyunca yürüyüş yaptılar. Cadde boyunca hemen herkesin desteklediği öğrencilerin, kendilerine soru soran gazetecilere, "ne sisteme ne sınavlara artık güveniyoruz" demeleri dikkat çekiciydi.

İstanbul'dan birçok okuldan öğrencilerin katıldığı boykot eylemi sırasında, birçok okulda okul kapıları kilitlendi, öğrenciler sınıflara giren okul idaresi tarafından tehdit edildi.

Ankara

10 Nisan günü, Ankara'da Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen 4 bini aşkın genç, YGS'deki şifreyi protesto etmek için Milli Eğitim Bakanlığı'na yürümek istedi. Ancak yola barikat kuran kolluk kuvvetleri, öğrencilere saldırarak ortalgı gaza boğdu. Gençlik örgütlerinin de katıldığı eylemde

gerçeği yansıtmadığı, gençliğin geleceksizliğe itildiği bu duruma karşı yine çözümün mücadeleden geçtiği ve geleceğin kendi ellerimizde olduğu vurgulandı. Eylem sırasında "Gençlik Geleceksiz, Mezunlar İşsiz, İşte Sizin Sisteminiz" vb. sloganlar atıldı. (Eskişehir'den bir YDG'li)

öğrencilerle kolluk kuvvetleri arasında çatışma çıktı.

İzmir

Kıbrıs Şehitleri Caddesi girişinde bir araya gelen liseli YGS mağduru öğrenciler, şarkılar söyleyip sloganlar attı ve haley çekti. Parasız-bilimsel-demokratik eğitim talep eden öğrencilere cadde boyunca esnaf da destek verdi. ÖSYM Hizmet Binası önünde eylem devam eden öğrenciler adına konuşan Özgün Yıldızbaş, ÖSYM Başkanı Ali Demir'e yazdığı mektubu okudu.

Dersim Ovacık

15 Nisan günü Hükümet konağı önünde 100 kadar liseli alkış ve sloganlarla toplandı. Öğrencilerin ailelerinin de destek verdiği eylemde sık sık "Eğitim hakkımız engellenemez" sloganı atıldı. Hükümet konağı önünde yapılan basın açıklamasından sonra eylem sona erdi. (Dersim YDG)

Bitlis

Norşin'de Eğitim Destekevi önünde bir araya gelen ve aralarında Bitlis Eğitim-Sen yöneticilerinin de bulunduğu çok sayıda öğrenci, Bitlis Öğretmenevi önüne

kadar bir yürüyüş düzenledi. "Yandaş giriş sınavına hayır, sistem mağdurları" pankartı ile üzerinde "Kaç yanlış bir AKP'yi götürür", "Bir bilen bir Gülen'e sor" dövizleri taşıyan öğrenciler sık sık "Kahrolsun ÖSYM", "Hak hukuk adalet işte rezalet" sloganları attı.

Olay akşamında Cebeci'de Seyhan Sokak'ta evlerine giden iki Kürt öğrenciye bir araç yaklaşmış öğrencileri bıçaklamış ve ardından havaya iki el ateş ederek kaçmışlardır. Aynı gün bir TKP'li öğrenci de faşistler tarafından bıçaklanarak yaralanmıştır. Cebeci'de üç araçla geldikleri söylenen ve devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilerin peşlerinde olan faşistler bir süre daha Cebeci'de kaldıktan sonra dağılmışlardır.

14 Nisan günü ise Dışkapı'daki olaylara karışıklıkları bahane gösterilerek 4 öğrenci Kolektifleri, 2 Halkevi ve 1 Genç Umut üyesi sabah saatlerinde evlerinden gözaltına alındı. 2 gün sonra adliye önünde bir basın açıklaması yapıldı. Gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. (Ankara YDG)

Esrarengiz bir araba devrimcilerin peşinde

13 Nisan 2011 günü Dışkapı Kampüsü'nde faşist öğrenciler ile devrimci öğrenciler arasında çıkan kavgada bir faşist ağır yaralandı, bunun haberini alan faşistler akşama doğru Gazi Üniversitesi'nden toplanarak DTCF'nin önüne geldi. Taşlar yağdırarak içeri girmeye çalışan faşistlere ÖGB izin vermedi. Ardından faşistlerin orada beklediğini öğrenen devrimci öğrenciler Yüksel Caddesi'nde toplanarak sloganlarla yolu keserek Dil Tarih'e gitti ve oradaki devrimci öğrencilerle dışarı çıkıldı. Sonra yolu kesip Mithatpaşa Caddesi'nden Yüksel Caddesi'ne yürüyerek basın açıklaması

yapmak isteyen öğrencilerin önüne polis barikat kurdu ve kısa süreli bir çatışma yaşandı. Eylem komitesinin zayıflığından dolayı öğrenciler iki tarafa ayrılarak bir grup Sakarya'dan Yüksel'e, bir grup Sakarya Caddesi'ne yöneldi. Daha sonra çelik kuvvet Sakarya'dan öğrencilerin içine girdi, bir Gençlik Derneği üyesi ve Alnteri Gazetesi muhabiri gözaltına alındı. Bu arada Yüksel'de toplanan devrimci öğrenciler kitlenin de dağılması nedeniyle eylemi bitirme kararı aldı.

Bu sırada gözaltına alınanların Ziya Gökalp Caddesi'nde bir araçta tutulduğu

nu öğrenen devrimciler araca yürümeye başladı ve biz YDG olarak eylemden çekildik. Araca yürümeye çalışan öğrenciler Karanfil metro altından Sakarya metro çıkışına geldi. Orada bir polisin görüntü almasını engellemek isterken polis öğrencilere silah çekti. Ardından kitle dağıldı. Polis Sakarya Caddesi'nde önüne gelene kimlik sorarak gözaltı yaptı ve 6 kişi daha gözaltına alındı. Bu sırada polis aracına yürümek isteyen grup Yüksel Caddesi'ne gelerek gözaltılar serbest bırakılana kadar oturma eylemi yaptı. Gözaltıların bir kısmı gece bir kısmı ise sabah bırakıldı.

2023 AKP'nin yeni yalanları ve "göze hoş gelen" saldırı planları

Ülkemizin siyasi gündemi genel seçimler yaklaştıkça ısınıyor. Bu anlamda egemenlerin bütün partileri, seçimlere yönelik son hazırlıklarını bitirdiler. CHP'nin seçimlere yönelik hazırladığı 41 "söz"ünden sonra AKP de genel seçimler için "**Türkiye Hazır Hedef 2023**" adlı seçim beyanamesini kamuoyuna sundu.

İçerisinde bol bol yalan ve çarpıtmanın olduğu beyanname şu başlıklardan oluşuyor:

- İleri demokrasi
- Büyük ekonomi
- Güçlü toplum
- Yaşanabilir çevre ve marka şehirler
- Lider ülke

İleri demokrasi: Devrimciler ve demokratlar üzerinde faşizmin yoğunlaşması

Özellikle 12 Eylül'deki referandumun ardından Erdoğan tarafından sık sık dile getirilen **ileri demokrasi** vurgusu, devletin var olan uygulamalarından da anlaşılacağı gibi halka şirin görünmeye çabalayıp devrimci ve demokratlar üzerinde devlet terörünün estirilmesinden başka bir anlama gelmemektedir. AKP'nin seçim beyanamesini incelediğimizde bunu çok net görebiliriz.

AKP seçim beyanamesinde "*devlet milletin efendisi değil, ona hizmet eden bir araç olarak görülür*" diye vurguluyor. Ancak AKP'nin hizmet ettiği kimseler içerisinde Türkiye halkı yer almamakta, Türkiye'nin sömürücü ve zenginleri yer almaktadır. Egemenlere hizmet eden AKP, Türkiye'nin ezilen halkına ise efendisi gibi davranmakta ve kendisine itaat etmeyenleri alabildiğince cezalandırmaktadır. En son örneğini

YSK'nın bağımsız adaylar için aldığı kararların protesto edildiği Amed'in Bismil ilçesinde kolluk kuvvetlerinin Kürt halkı üzerine gerçek mermilerle ateş açmasının sonucunda 1 kişinin ölmesinden görüyoruz.

Beyanamede "*AK Parti'ye göre yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, demokrasinin vazgeçilmez unsurlarındandır*" diye vurgulamasına rağmen Kürt coğrafyasında buna imkan vermeyerek, BDP'li belediyelerin çalışmalarını engelleyerek, Kürt halkının tercihlerine en ufak bir saygı göstermeyerek, gerçekte neyi savunduğunu da açıkça belirtiyor.

Beyanamede AKP dönemi "*Türk demokrasisinin normalleşme yılları*" olarak adlandırılıyor. Beyanamede buna birçok noktayı dayanak yapıyor. Kısaca göz atarsak; "*Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü*"ndeki düzenlemelerin daha demokratik bir temele dayandığını vurguluyor. Elbetteki bu demokratik temel yumurtalı öğrenci protestolarının faşizm olarak adlandırılmasıyla, demokratik eylemlere katılan devrimci ve demokratların tutuklanmasıyla, sivil itaatsizlik ey-

lemlerine katılanların gözaltına alınmalarıyla gayet uyumludur. Çünkü AKP'nin ve ülkemiz egemenlerinin anladığı demokrasi ancak bu şekilde işliyor. "İşkence ve kötü muamelenin" engellenmesi de beyanamenin bire başka yalanını oluşturmaktadır.

Ülkemiz egemenlerinin, bu konudaki yaklaşımları 2000 öncesine göre belirli bir farklılık taşımakla birlikte işkence ve kötü muamele engellenmediği gibi, her yıl toplamda onlarca kişinin öldüğü protesto gösterilerinin varlığı, gözaltında işkence, kayıpların olması AKP'nin bu konuda yalan söylediğini kanıtıyor. Geçmiş dönemden farkı ise sadece yoğunluğunda bir azalma olmasıdır. Bu da ülkemiz egemenlerinin dönemsel politikalarıyla uyumludur. Ancak halk muhalefetinin gelişmesi ülkemiz egemenlerini tekrar "hırçın" bir kimliğe yaklaştıracak, gerçek kimliklerini de açığa vuracaktır. Ülkemiz egemenlerinin gerçek kimliği Kürt halkı açısından görülebilmştir, ancak önümüzdeki dönemlerde dipten gelen dalganın kabarmasıyla birlikte tüm halk kesimleri açısından görülebilecektir. AKP, ülkemizin sürekli demokratikleştiğini ve demokratikleşmenin de kendi eseri olduğunu vurguluyor. Bu anlamda DGM'lerin (devlet güvenlik mahkemeleri) kaldırılmasını öne çıkartabiliyor. AKP

DGM'leri kapatmış ama özünde ondan farklı olmayan Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemelerini devreye sokmuş, düzenlemiş olduğu Terörle Mücadele Kanunu (TMK) ile de davalara gizlilik kararı aldırabilmiştir. Bu mahkemelerin yaklaşımıyla DGM'lerin yaklaşımı arasında hemen hemen hiç fark olmamaktadır.

AKP öncesi dönemde örgüt üyeliği cezası verebilmek açısından daha somut olgulara ihtiyaç duyulurken, kendi düzenledikleri TMK ile örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüte yardım eden de örgüt üyeliğiyle cezalandırılmaya başlanmıştır. Aynı şekilde legal gazete ve dergileri okumak, bu yayınların anlayışıyla hareket etmekte örgüt üyeliği açısından yeterli bir neden olmuş, en

kötü halde ise devrimci ve demokratlar, örgüt propagandasıyla cezalandırılmaya başlanmıştır. Neredeyse bu mahkemelerde her türlü dava örgüt üyeliği veya yöneticiliğiyle açılmaktadır.

AKP "basın kanunu"ndaki değişikliği de bir demokratikleşme hamlesi olarak yorumlamaktadır. Bu kanundaki değişiklik herhangi bir demokratikleşme hamlesi olmayıp, devrimci ve sosyalist basın üzerinde baskılar geçmişteki gibi devam etmektedir. Yazışları müdürlerini bekleyen yüzlerce yıllık cezalar ve onbinlerce liralık cezalar sosyalist basına kesilmektedir. Devrimci ve sosyalist basının yazarları, çalışanları, muhabirleri ise ülkemiz hapisanelerini mesken eylemiş bulunmaktadır. Günümüzde onlarca gazeteci tutuklu bulunmaktadır. Devrimci ve sosyalist basın, yasadışı ilan edilmeye çalışılmaktadır.

Demokratikleşme konusundaki bir başka vurgu da dil yasalarının kaldırılmasıdır. Gelişen halk muhalefetiyle özellikle de Kürt ulusunun mücadelesi karşısında Türkçe dışındaki dillerde yayın çıkarılması, televizyon ve radyo yayınının önü açılmıştır. Ancak AKP böylesi bir düzenleme yapmadan önce de Kürt ulusu kendi radyo ve televizyonuna fiili olarak sahipti. AKP böylesi bir düzenlemeyi demokrasinin gelişimi gibi sunmasına rağmen Kürt halkı açısından fiili olarak zaten gerçekleştiriliyordu. AKP iki-

yüzlülükle Türkçe'nin ayrıcalıklı konumunu devam ettirmektedir. Anadilde eğitimin karşısına bildiğimiz ırkçı söylemlerle dikilmektedir. Bugün Kürt ulusunun anadil talebi reddedilmekte, bu tarz talepler karşısında ceberrut devlet anlayışını sürdürmektedir.

Bir başka söylem de sendikal hakların ve grev hakkının önünün açılmasıdır. Ancak bunlar da büyük bir yalan ve aldatmacadan ibarettir. Daha düne kadar AKP hükümeti, işçi sınıfının grevlerini milli güvenlik gerekçeleriyle yasaklar-ken bunları yazabiliyor. Kendisine yakın sendikaların dışındaki sendikal örgütlenmelerin önü kapatılmaya çalışılmakta, özellikle sınıfsal bakış açısına sahip sendikaların örgütlenmesi üzerinde büyük baskılar yaşanmaktadır. İşçi ölümleri karşısında hiçbir şey yapmayan, bunları doğal karşılayan ve patronların yanında yer alan AKP, bunları büyük bir utanmazlıkla söyleyebiliyor. Memur sendikalarının ise grev hakkının bulunmadığı bir dönemde böylesi vurgular yapıyor. Daha geçenlerde hayalindeki sendikacılıkta grevlere yer olmadığını vurgulayan AKP grev haklarında getirilen sınırlandırmaları kaldırmış. Kısacası AKP'nin söylemleri yalan yalan üstüne.

Büyük Ekonomi: Büyük işsizlik
AKP'nin ekonomi hedefleri de büyük yalanlar üzerine kurulu. İşsizliği 2023 yılında % 5'lere kadar düşüreceğini söyleyerek hayal tüccarlığı yapmaktadır. Özellikle sayılarla oynayan AKP işsizliği düşük göstermeye çalışmaktadır. TÜİK'in yayınladığı verilerde 2011 işsizlik oranı % 11.9 olarak gösterilmektedir.

AKP'nin beyannamesinde güçlü toplum vurgusunun altında eğitim konusuna da yer veriliyor. Eğitim konusunda her ne kadar 2023'e kadar bilimsel bir eğitim vaat edilse de 8 yıllık dönemine baktığımızda eğitim sisteminin kalitesi üzerine yapılanlardan bir fikir edinebiliriz.

Ancak gerçekler hiç de TÜİK'in verilerini doğrulamamaktadır. DİSK-AR yaptığı araştırmada geniş tanımlı işsizlik oranı % 18.95, işsiz kalan kişi sayısı ise 6 milyon 370 bin kişi olarak görülmektedir. Özellikle ülkemizde geçici işlerde çalışanlar arasında işsizlik artış göstermektedir. Bu kesimde işsizlik oranı % 44 olarak görülüyor. AKP'nin tüm şatafatlı söylemlerinin altında işsiz sayısı 25 ilin nüfusuna karşılık gelmektedir. Ayrıca çalışan nüfus açısından

da güvencesiz ve esnek çalışma yaygınlaşmakta, halkımız büyük bir sefaletle sürüklenebilir. Milli gelirdeki tüm artış, egemenlere gitmekte halkımız her daim açlığa ve sefaletle sürüklenebilir.

Güçlü Toplum: Güçlü devlet ve baskı altındaki halk

AKP'nin beyannamesinde güçlü toplum vurgusunun altında eğitim konusuna da yer veriliyor. Eğitim konusunda her ne kadar 2023'e kadar bilimsel bir eğitim vaat edilse de 8 yıllık dönemine baktığımızda eğitim sisteminin kalitesi üzerine yapılanlardan bir fikir edinebiliriz. Eğitim sistemimiz tamamen ezberle dayalı. Üniversiteye giriş sınav sisteminin altında milyonlarca genç ezilmekte, genç nüfus içerisinde intihar eğilimleri artış göstermektedir. Sınav sisteminin değişmesi üzerine bir vurguya rastlanmamaktadır AKP'nin seçim beyannamesinde. Anlaşılan liseli

gençliğin başına bela olan sınav sistemi, 2023 yılında dahi ortadan kaldırılmayacaktır.

Ayrıca üniversite mezunlarının geleceğinin ipotek altına alınmasına

neden olan "Bologna Süreci"ne de devam edileceği anlaşılıyor. 2023 yılının Türkiye'sinin üniversiteli gençler açısından umut olan bir Türkiye olmayacağı açıktır AKP hükümeti veya başka egemen partilerin yönetimi altında.

Harçların kaldırılması gibi bir hedef olmadığı gibi üniversitelerin tamamen paralı hale getirilmesi noktasında adımlar atmaktadır AKP. Nitekim seçim beyannamesinde özel üniversitelerin kurulmasına imkan veren hukuki düzenlemelerin yapılacağını (sanki özel üniversiteler ülkemizde yokmuş gibi) vurgulamakla birlikte özel ve vakıf üniversitelerin yükseköğretimdeki paylarının da artırılacağını söylüyor.

Yaşanabilir Çevre ve Marka Şehirler: Çevre talanına ve ev yıkımlarına devam

AKP seçim beyannamesinde çevre sorununa da el atmakta, **yaşanabilir bir çevre** sloganıyla yola çıkmaktadır. Duyan gören de AKP'yi çevre sorunlarına duyarlı bir parti zanner. Ancak "ayinesi

iştir kişinin lafa bakılmaz". Ormanlık arazileri rant olarak peşkes çeken AKP, ülkemizin doğal güzelliklerini mahvetme pahasına Hidroelektrik Santralleri (HES) yapan AKP, tarihi eserleri su altında bırakan AKP bugün değil ama ileri de çevreci olacakmış. Yalanın biri bin para!

AKP'nin bir başka vaadi de temiz enerji. AKP 2023 yılında yenilenebilir enerji üretiminin ülkemizdeki payını % 30'a çıkaracakmış. Aynı AKP, Japonya'daki felaketten sonra ülkemizde Nükleer Enerji Santralleri planlamaktadır. Herhangi bir aksilik durumunda ülkemiz yaşanmaz hale gelebilecekken, AKP 2023 yılı açısından temiz enerji vaat ediyor. Kimbilir belki de Nükleer Santraller 2023 yılında temiz enerji üretir!

Marka şehirler de ayrı bir sıkıntı konusudur halkımız açısından. Özellikle İstanbul açısından planlanan iki yeni yerleşim yeri, emekçi halkımızın yaşadığı yerlerde yıkımlar anlamına gelmektedir. Yeni yapılan yerler de emekçi halkımıza kapacak, parası olan kesimlere açılacaktır. Yıllar önce şehir merkezinden uzak yerlere sürülen

emekçiler, şehrin büyümesiyle yerleşim yerlerinin merkezileşmesi, egemenlerin iştahını kabartmaktadır. Yapılacak yeni yerleşimlerle evinden yurdundan olan emekçiler ise yine aynı kadere maruz kalıp şehrin dışına sürülecektir.

AKP'nin yaklaşık 160 sayfalık seçim beyannamesi, içerisinde birçok saldırıyı ve yalanı barındırmaktadır. Ancak bu saldırılar allanıp pullanarak kamuoyunun bilgisine sunulmakta ve halkımız kandırılmaya çalışılmaktadır.

Silahların gölgesinde Karadağ duruşması

İstanbul: BDSP Taksim ve Esenyurt'ta eylemler düzenleyerek Alattin Karadağ duruşmasına katılım çağrısı yaptı.

16 Nisan Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen BDSP'liler, öfkeli ve coşkulu sloganlarla Tramvay Duracağı'na kadar yürüdü. 17 Nisan Pazar günü de Esenyurt Köyiçi Meydanı'nda bir eylem düzenleyen BDSP, yaptığı açıklamada, **"mahkeme önünü eylem alanına çevirelim"** dedi.

19 Kasım günü Esenyurt'ta yol ortasında katledilen TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın duruşması 21 Nisan günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Duruşmaya tutuksuz olarak yargılanan 3 polisten sadece **Oğuzhan Vural** katıldı. Mahkeme salonuna girildiğinde 6 kişinin, sanık polis Vural'ın etrafında hâkime sırtlarını dönmüş bir şekilde yan yana koruma olarak durdukları görüldü. Karadağ'ın avukatlarının bu duruma tepki göstermesi ve sivil polislerin mahkeme dışına çıkarılması talebi reddedildi. Saat 10.30'da başlayan duruşma 12.30'da sona ererken, delil yetersizliği nedeniyle bir sonraki duruşma 24 Haziran 2011'e ertelendi.

Duruşma öncesi Alaattin Karadağ'ın yoldaşları da bir basın açıklaması gerçekleştirdi. **"Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir"**, **"Alaattin Karadağ cinayeti**

aydınlatılsın" yazılı pankart açan BDSP adına yapılan açıklamada polis terörü ve cinayetlerine karşı ısrarlı ve etkin bir mücadele sürecinin örüldüğü ve bu mücadelenin yarattığı basıncın etkisiyle açılan davayı, polis terörü ve cinayetlerini teşhir etmenin aracına, katliamcı düzeni yargılamanın kürsüsüne dönüştürüldüğü belirtildi.

Duruşma sonrası basın toplantısı

Duruşmanın ayrıntılarını kamuoyu ile paylaşmak isteyen Karadağ'ın avukatı ve ailesi, 23 Nisan günü ÇHD'de bir basın toplantısı düzenledi. Duruşma hakkında ayrıntılı bilgi veren **Avukat Gülvin Aydın** duruşma kararı olan keşif işlemlerinin yapılmadığını ve mahkemenin bu duruma kayıtsız kaldığını belirtti. Aydın ayrıca duruşmada mahkeme heyetine arkası dönük beş silahlı sivil polisin olduğunu, bu durumun Karadağ ailesi ve avukatları üzerinde korku oluşturmak için yaratıldığını söyledi.

Karadağ ailesi adına açıklama yapan Abdullah Karadağ da, bir polis devleti ile karşı karşıya olduklarını belirtti. BDSP adına yapılan açıklamada ise kolektif ve güçlü bir şekilde bu duruşmanın takip edilmesi gerektiği belirtilerek 24 Haziran'a ertelenen duruşmaya katılım çağrısı yapıldı.

Komplo ve saldırılar bitmedi mahkeme salonlarına taşındı

İstanbul: Devrimci Karargâh operasyonu kapsamında bir komplo ile tutuklanan SDP, TÖP ve Bilim gelecek Dergisi çalışanlarının davası 13 Nisan günü İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Duruşma öncesi Beşiktaş meydanında bir araya gelen kitle **"Baskılar, komplolar tutmadı, tutmayacak!"**, **"Devrimci tutsaklar onurumuzdur!"**, **"Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük!"** sloganlarıyla komplolara ve tutuklama terörüne dönük tepkilerini dile getirdiler.

Eylemde konuşma yapan BDP bağımsız milletvekili adayı **Sırrı Süreyya Önder** faşist rejimlerin dünyanın her yerinde önce toplumun kafasını bulandırdığını sonra ise yarattığı bir çuvala sosyalistleri dol-

durmaya çalıştığını söyledi. Önder'in ardından "Sıra Kimde İnisiyatifi" bileşenleri adına oluşturulan bir heyet duruşmayı izlemek için Beşiktaş Adliye-

si'ne gitti.

Duruşmada ise gergin bir hava hâkimdi. Avukatlar yaşananların bir komplo olduğunu ve duruşmanın Devrimci

Karargâh duruşması kapsamında çıkarılmasını talep ettiler. SDP ve TÖP yöneticileri ise ortak bir savunma yaparak aynı davadan yargılanan eski Emni-

yet Müdürü Hanefi Avcı'nın bir devrimci değil azılı bir faşist ve işkenceci olduğunu belirttiler. Mahkeme heyeti ise davanın 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen bir diğer Devrimci Karargâh davası ile birleştirilmesine karar verdi. Karara tepki gösteren avukatlar cüppelerini çıkararak heyetin önüne fırlattılar. Tutukular ise duruşmayı protesto etme için **"Yaşasın devrim ve sosyalizm"** sloganını attılar. Tutukuların slogan atması üzerine jandarmanın saldırısı gecikmedi, tutukular darp edilerek mahkemeden çıkarıldı.

Kararı dışarıda protesto eden kitleye de polis gaz bombaları ile saldırdı.

Nevin Berктаş serbest bırakıldı!

İstanbul: "Demokratikleşiyoruz" yaygarası koparanlar, 12 Eylül'le hesaplaştığını iddia edenler, 12 Eylül sürecinde hapishaneleri anlatan **"İnançın Sımandığı Zor Mekânlar: Hücreler"** kitabından kaynaklı Kasım 2010'da **Nevin Berктаş**'ı tutuklamıştı.

12 Eylül yılları da dâhil olmak üzere toplam 21 yılını hapishanede geçiren ve kadın siyasi tutsaklar içinde en uzun yıl içerisinde kalan Berктаş, '84 ve '96 ölüm oruçları ve uzun süreli açlık grevlerine, fiili direnişlere katılmış ve önceki tutukluluk süreçlerinde 5 yıl 7 ay fazladan yatmış olmasına rağmen kitapta örgüt propagandası yaptığı gerekçesiyle kendisine 10 ay daha "ceza" kesilerek tekrar tutuklanmıştı. Tutuklandığı günden sonra **"Nevin Berктаş'a özgürlük"** şiarıyla dostları ve yoldaşları tarafından bir kampanya başlatılmıştı.

Tutuklanışından 6 ay sonra, 15 Nisan akşamı saat 21.00'de kimliği ve parası da dahil olmak üzere hiçbir eşyası kendisine verilmeden Nevin Berктаş serbest bırakıldı. Mesai saatinin geçtiği bahanesiyle avukatı ve ailesine dahi haber verilmedi. Proleterce Devrimci Duruş tarafından yapılan

açıklamada ise Berктаş'ın serbest bırakılması talebiyle gerçekleştirilen kampanya hatırlatılarak "Berктаş'ın özgürlüğüne kavuşması, devrimci çalışmanın sonuç alıcı yönünü de göstermiş oldu" denildi.

Nevin Berктаş; hapishaneler gerçeği bitmedi

İstanbul: Nevin Berктаş ÇHD'de düzenlediği basın toplantısı ile hapishaneler gerçeği ve davası hakkında bilgi verdi. Berктаş, kitabında sadece işkenceyi anlatmadığını işkenceye karşı direnmeyi de ele aldığı belirtti.

Kaldığı Bakırköy Hapishanesinde yaşanan hak ihlallerini de anlatan Berктаş, gazetemiz Kartal temsilcisi Suzan Zengin'in birçok kez rahatsızlanmasına rağmen serbest bırakılmadığını belirtti. Berктаş'ın avukatı İnanet Aksoy ise tutuklama kararının hukuki bir yönünün bulunmadığını ve AİHM kararı olmasına rağmen söz konusu kitabın önündeki engellerin kaldırılmadığını söyledi.

İngiliz Konsolosluğu önünde protesto

İstanbul: Emperyalist devletlerin Libya'ya yönelik saldırıları sürerken, İstanbul'da bulunan İngiliz Konsolosluğu önünde bir araya gelen **Nato ve Füze Kalkanı**

Karşıtı Birlik üyesi devrimci, demokrat ve ilerici kurumlar emperyalist saldırıya protesto etti.

16 Nisan Cumartesi günü gerçekleştirilen eylemde **Vesnel Şahin** tarafından birlik adına yapılan açıklamada, saldırıların Libya'nın sahip olduğu başta petrol olmak üzere, yer altı ve yerüstü zenginliklerinin yağmalanması anlamına geldiğine dikkat çekildi. Libya'ya dönük emperyalist saldırıya karşı çıkmaya devam edeceklerini ifade eden Şahin, NATO ve emperyalist güçlere "Libya'ya yönelik saldırıyı ve işgal girişimini durdurun. Ve derhal Libya'yı terk edin" dedi.

2 Eylül'ü dayanışma ile büyütelim

İstanbul: 1 Mayıs Mahallesi direnişini hatırlamak ve 2 Eylül şehitlerini anmak için **23 Nisan** günü **2 Eylül Kültür ve Dayanışma Derneği** tarafından bir gece düzenlendi. Geceye **Gülsuyu-Gülensu Güzelleştirme Derneği**, **ESP**, **DHF**, **Partizan**, **MKD** ve **MÇD** de katıldı. Gecede 2 Şubat günü Dersim'de gerilla barınağında yaşanan göçükte ölümsüzleşen **5 kızıl karanfil** şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi.

2 Eylül Kültür ve Dayanışma Derneği adına yapılan açıklamada, 1 Mayıs Mahallesi'nde yaşanan yozlaşmaya ve buna karşı verilen mücadelelerle dikkat çekildi. Sinevizyon gösteriminin de yapıldığı etkinlikte ayrıca Partizan adına da bir konuşma yapıldı. Konuşmada 2 Şubat günü ölümsüzleşen 5 halk savaşçısının ölümsüzlüğe uğurlandığı belirtilerek, 24 Nisan günü yapılacak olan anmaya çağrı yapıldı. Konuşmaların ardından **Pınar Sağ**, **Burhan Berken**, **Grup Kutup Yıldızı** ve **Mehmet Ekinci**'nin ezgileri ile etkinlik son buldu.

Devlet işkencelerinin hesabını verecek

Amed: AKP'nin "demokratik açılım" politikasının ayakları havada kalmasıyla birlikte Kürt sorununa dair saldırılar da kesilmiyor. Tarihi açılımın sayfaları kapanmakla birlikte AKP eliyle gerçekleştirilen bazı düzenlemeler hala Kürt halkından beklentilerini de açık ediyor. 33 Kürt köylüsünü katleden General **Mustafa Muğlalı**'nın isminin bir kışlaya verilmesi, uzun yıllar bu ismin kışlada kalması halkın acılarının üzerine basarak, katliamların sahiplenilmesi egemenlerin faşist yüzünü göstermektedir. Halkın büyüyen tepkisi karşısında Madımak Otelinin kamulaştırılması, Mustafa Muğlalı isminin kışladan kaldırılması, TRT 6'nın açılması hükümet nezdinde halka sunulan kırıntılardır. Hele ki genel seçim sürecine girilen ve vaatlerin havada uçtuğu şu süreçte, görece bir takım adımlar ya atılacaktır ya da atılmasının önünde belirli bir yere kadar engel olunmayacaktır. Nitekim Kürt halkına ve Alevilere yönelik yapılan her çalışmanın içeriğinin ötesinde çalışmaların olumluluğunun propagandası yapılmaktadır.

Bu zihniyet kendisini referandum sürecinde de göstermiş ve Erdoğan'ın timsah gözyaşları yine yanaklarından süzülmiştir. Ahmet Kaya'yı anmasından ve onun için gözyaşı dökmesinden tutalım da, '80

darbesinden sonra idam edilenler için ve Erdal Eren ile ilgili üzüntüsünden konuşmayan Erdoğan bugünün her katliamının baş sorumlusudur.

Tarifi imkânsız acıların yaşandığı, yapılan işkencelerinin hala çok derin izler bıraktığı Diyarbakır Zindanlarının akıbeti bugün açısından daha fazla tartışmaya açılmıştır. Hükümet tarafından verilen vaatler ise; Diyarbakır Zindanının kapatılarak okul yaptırılması iken devrimciler, yurtseverler ve demokratlar ise müzeye dönüştürülmesini istemektedir. AKP'nin eskiyen ve bugün açısından hapis hane olarak kullanılmayacak durumda olan hapis hane taşıma istemesi hiç de iyi niyet göstergesi değildir elbette. Normal kapasite-

tesinin çok çok üstünde tutsağı barındıran Diyarbakır Hapishanesi bugün TMK mağduru çocuklarla dolup taşmaktadır. Dünyanın en kötü on hapis hanesi arasında sayılan Diyarbakır Hapishanesi gerçekliğiyle yüzleşmek devletin 90 yıllık imha inkâr politikasıyla yüzleşmek anlamına da geliyor. 1980 ile 1984 yılları arasında Amed zindanlarında yaşananları araştırmak ve suç duyurusunda bulunmak için oluşturulan "Diyarbakır Cezaevi Gerçeği İle Yüzleşme Adalet Komisyonu" dört yıllık çalışmalarını bugüne taşımış, işkence gören 700 kişiyle irtibat kurmuş ve Diyarbakır Özel Yetkili Savcılığına dava açmıştır. Özel Yetkili Savcılık başta **Kenan Evren** olmak üzere çok sayıda kişiyi sorumlu tutan iddianameyi kabul etmiş ve bu durum hükümetin attığı "olumlu" adım olarak yer bulmuştur. Ancak bu durum seçim sürecine girerken hükümetin seçim propagandasından başka bir şey ifade etmemektedir. Bu manevra yeni bir aldatmacadır ve bu "adımı" olumlu bulabilecek hiçbir devrimci, demokrat, yurtsever kalmamıştır. Hele ki YSK eli ile gerçekleştirilen saldırıdan sonra bu aldatmacalar ulu orta yerdedir. Diyarbakır işkencelerini sürekli gündeme getiren ve buradan prim yapmaya çalışan AKP hükümetinin bu yaptığı ucuz politikadan başka bir şey değildir.

Okurlarımıza ajanlık teklifi ve tehdit

Erzincan: Erzincan'da devrimciler ve gazetemiz **Özgür Gelecek** gazetesi ve okurları üzerindeki baskılar hız kesmeden devam ediyor. Gazetemiz Özgür Gelecek irtibat bürosu üzerinde terör havası estirilerek gazetemizi kitlelerden koparmaya çalışan faşistler bu politikalarını tam anlamıyla başaramamanın acısı ile bu kez de sanki büromuzda illegal faaliyet yürütülmüş gibi yaklaşmakta ve okurlarımıza ve büromuzu ziyarete gelen arkadaşlarımıza işbirliği teklif etmektedir.

Bu örneklerden biri ise yine yakın dönemde yaşanmıştır. Büromuzu ve çalışanlarımızı ziyaret eden bir arkadaşımızı, kendini "Ali" adıyla tanıtan bir polis telefonla arayıp "özel ders almak için" görüşmek istedi. Arkadaşımız iş görüşmesi diye gittiğinde arkadaşımıza polisler tarafından gazete büromuz sorulup, bundan sonra büroda olan biteni anlatması teklif edildi. Arkadaşımız bu onursuz teklifi reddedince arkadaşımızı sık sık telefonda arayarak "Bu işi tatlıya bağlayalım, yoksa okul hayatın biter." şeklinde tehditler savurmuşlardır.

Bunun üzerine biz de Özgür Gelecek okurları ve Yeni Demokrat Gençlik olarak bu faşist saldırıların teşhirini yapmak için 20 Nisan günü saat 15.30'da Adliye binası önünde "**Tehdit, gözaltı, tutuklama... Baskılar bizi yıldırılmaz**" pankartı ile bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Basın açıklamasının sonunda tehdit edilen arkadaşımız savcılığa suç duyurusu için dilekçe verdi. Basın açıklamasına DYG de destek verdi.

Yaptığımız basın açıklaması egemenleri tedirgin etmiş ki hemen ardından basın açıklamasına katılan bir başka gazete okurumuza siyasi polisler "Sen gittiğin yerin ne olduğunu biliyor musun? Orası yasadışı TKP/ML'nin faaliyet alanıdır. Bizce devam etme. Cezaevi koşulları ağırdır" şeklinde birçok tehdit içerikli söylemlerde bulundu.

"Bizi yuvasız bıraktınız!"

316. hafta

16 Nisan günü Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen Cumartesi Anneleri, bu hafta, gözaltına alınarak götürüldüğü İstanbul Emniyet Müdürlüğü 1. Şube'de ağır işkenceden geçirilerek öldürülen **Nurettin Yedigöl**'ün akıbetini sordu.

Eylemde ilk olarak TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Zafer Üskül'ün 30 yıl sonra "Gözaltında kaybedildi" itirafında bulunduğu Cemil Kırbayır'ın ağabeyi **Mikail Kırbayır** söz aldı. Ardından haftanın basın açıklamasını **Maside Ocak** okudu. Son olarak kayıp yakını Muzaffer Yedigöl, "Bizi ağabeyimiz, evlatsız, yuvasız bıraktınız; siz de analara yaşattığımız acıların daha fazlasını yaşayın" diyordu, 12 Nisan

1981'de İstanbul'da gözaltına alınarak kaybedilen kardeşi Nurettin Yedigöl'ü anarken...

317. Hafta

Bu haftada biraraya gelen kayıp yakınları bu haftaki eylemlerini 24 Nisan 1915'te kaybedilen 220 Ermeni aydına adadılar.

Eylemde İHD adına açıklama yapan **Besime Aksoy**, 23 Nisan nedeniyle devleti yönetenlerin kutlama mesajlarında "Çocuklar geleceğimize" ifadesini kullandıklarını ama hiç kimsenin devlet eliyle katledilen ya da kaybedilen çocuklardan söz etmediğini söyledi.

Munzur Çevre Derneği yeni yönetimini seçti

17 Nisan Pazar günü **Munzur Çevre Derneği**'nin 5. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Saat 11.00'de üyelerin gelmesi ve çoğunluğun sağlanmasıyla oturuma geçildi. Divanda bulunan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı **Musa Servi** açılış programını okuyarak oturumu açtı. Oturum ilk olarak devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başladı ve ardından konuşmalara geçildi.

Günümüzde yaşanan çevre sorunlarının boyutlarına ve çevre derneğinin bu süreçteki önemine vurgu yapan Ali Barmağaç geçmiş dönem faaliyet raporunu okudu. Ardından 30 kişiden oluşan liste

divana verildi. Divan, listeyi oylamaya sundu ve liste oy birliği ile kabul edildi. Kabul edilen yönetim listesinde kadınların sayısının yüksekliği dikkat çekiciydi.

Kongrede Munzur Çevre Derneği üyesi Ferhat Tunç ve Hasan Sağlam da birer konuşma yaptılar. Kongreye çeşitli dernek ve sendika temsilcileri de katıldı. Kapanış konuşmasını eski dernek başkanı Ali Rıza Barmağaç yaptı. Kongreye Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm, Ovacık köy dernekleri başkanları, Dersim Gazetesi ve Özgür Gelecek gazetesi temsilcileri de katıldı.

(Okmeydanı ÖG okurları)

Çileden çıkarılan mahkeme kararı Arızlı'yı yaktırdı

Kartal: Kocaeli'de '99 Marmara Depremi'nin ardından Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'in 10 milyon dolarlık hibe petrol parasıyla depremzedeler için yaptırılan Arızlı Irak Konutları sakinlerine açılan davadan **deprem gibi** karar çıktı. Karar 43 depremzedenin evlerinden tahliyesini içeriyor.

Yıllardır her türlü baskıya karşı evlerinden çıkmamak için mücadele yürüten Arızlı halkı mahkemenin verdiği kararlarla bir kez daha alanlara çıktı. Karar sonrası Adliye binası önünde toplanan depremzedeler karara tepki gösterdi. Konut sakinlerinden **Recep Or**, Sakarya Bölge İdare Mahkemesinin karara karşı "Bu konutlar kimseye tahsis edilemez, bu konutlardan kira alınmaz sadece aidat alınabilir. Sosyal devlet ilkesine aykırı hareket ediliyor" dedi.

Arızlı sakinleri bir süre sonra da Adliye

önündeki yolu kesti. Depremzedelerin avukatı **Mehmet Ümit Erdem** yaptığı açıklamada temyize gideceklerini, kararın 15 gün içinde yazıldıktan sonra karşı tarafın tahliye işlemine başlayabileceğini söyledi. Depremzedeler konuyu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceklerini de belirtti.

Arızlı sakinlerinin mahkemenin tahliye kararına karşı yaptığı eylemde bir depremzede kendini ateşe verdi. Depremzedelerin basın açıklaması yaptığı sırada, "Kadınların kendilerini yakmalarına gönlünün el vermediğini" söyleyen **Recep Uğur**, bir anda üzerine benzin dökerek kendini yaktı. Uğur'un hastaneye kaldırıldığı bildirildi. Eylem sırasında çatıya çıkan kadınlardan birisinin benzin içmesi üzerine sağlık ekipleri çatıya çıkarak depremzede kadına müdahale etti.

“Hediye Aksoy ve hasta tutuklular serbest bırakılsın”

İstanbul: Adalet Bakanlığı verilerine göre son 10 yılda 2 bin 670 kişinin yaşamını yitirdiği hapishanelerde halen çok sayıda hasta tutuklu uygun tedavi koşulu olmadığı/yaratılmadığı için ölüme terk ediliyor. Anayasa'nın 104. maddesi, “Cezaevinde hastalığı ilerleyen ve cezaevinde yaşamını sürdüremeyecek kişilerin tahliye edilmesi gerekir” diyor fakat **Hediye Aksoy**, **İnayet Mete**, **Deniz Yıldız**, **Aygül Kapçak**, **Aynur Epli**, **Fatma Tokmak**, **Gülay Çetin** ve daha birçok tutuklu tedavi bile edilmiyor. Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH), başta Aksoy olmak üzere

hapishanede bulunan hasta kadın tutukluların serbest bırakılması için kampanya başlatmaya hazırlanıyor.

kampanyası başlatılıyor!

Aksoy'un sembol olarak seçildiği, Türkiye'de ve dünyada hasta tutuklulara ilişkin kamuoyu oluşturma hedeflendiği kampanya kapsamında hasta tutukluların mağduriyetlerinin anlatılacağı paneller ve buna dönük eylemler gerçekleştirilecek. Uluslararası boyutta yürütülecek bu kampanya kapsamında özelde hasta kadın tutuklular olmak üzere, tüm hasta tutukluların özgür bırakılması talep edilecek.

Kampanyanın sembolü: Hediye Aksoy

Kampanyanın sembolü iki gözü görmeyen yüzde 85 engelli ve kanser hastası olan **Hediye Aksoy**. 1993 yılında mayın patlaması sonucu gözlerini kaybeden Aksoy, tutuklandıktan sonra tedavisi yapılmadan Erzurum ve Ümraniye Hapishanelerinde kaldı. 1999'da sağlık durumu hapishanede kalmaya uygun olmadığı için serbest bırakılan Aksoy, 2006 yılında tekrar tutuklandı. Bir süre Gebze M Tipi Kapalı Hapishane'de kalan Aksoy, daha sonra tedavi olabilmek için Bakırköy Kadın Hapishane-

si'ne getirildi. 2000 yılında iki defa ameliyat olmasına rağmen sağlık durumu günden güne kötüye gitti. Sağlık durumu ve yüzde 85 oranındaki fiziksel engeli nedeniyle yaşamını tek başına sürdüremeyeceği ve kanser tedavisinin tutukluk koşullarında yapılmayacağı görünür olmasına rağmen Aksoy, başvurulara rağmen hala Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde bulunuyor.

DÖKH, 10 Nisan günü de Hediye Aksoy'un durumuna dikkat çekmek için Bakırköy'de bir yürüyüş yaparak, hasta tutukluların serbest bırakılmasını istemişti.

Eylemde DÖKH üyesi yüzlerce kadın, İncirli Caddesi üzerinde bulunan Hava-İş Sendikası önünde bir araya gelerek polisin tüm engelleme çabalarına karşın Bakırköy Özgürlük Meydanı'na yürümüşler ve Özgürlük Meydanı'nda Hediye Aksoy'un “*Ben mahpusluk içinde mahpusluk çekiyorum. Karanlık ayaklarıma zincir, ellerime kelepçe vurmuş gibi beni hareketsiz bırakmış. Ben bir odaya değil, bir yatağa hapisim*” sözleriyle başlayan mektubunu okumuşlardı.

Hasta tutukluların hapishanede iyileşmesi imkansız

H. Merkezi: Adana Hasta Tutuklulara Özgürlük Platformu, hapishanelerde çok sayıda hasta tutuklunun bulunduğu işaret ederek, onların yaşamlarından devletin sorumlu olduğuna vurgu yaptı. Platformun 23 Nisan günü yaptığı eylemde Platform adına konuşan **Nejat Okay**, Türkiye hapishanelerinde birçok hak ihlali yaşandığını, hapishanelerdeki olumsuz koşulların hastalıkların iyileşmesini olanaksız hale getirdiğini dile getirerek bunun yeni hastalıkların ortaya çıkmasına neden olduğunu söyledi. Açıklamadan sonra 5 dakikalık oturma eylemi yapıldıktan sonra kitle dağıldı.

Yemeklerden hamamböceği çıkıyor!

H. Merkezi: Tekirdağ F Tipi Hapishane'de hak ihlallerine ilişkin tutuklular ailelerine ulaşarak yaşananlara duyarlılık çağrısı yapıyor. 3 yıldır tutuklu bulunduğu Tekirdağ F Tipi Hapishane'den ailesine telefonla ulaşan **Bilal Aydın**, fiziki şiddetin hapishane idaresi tarafından normalleştirildiğini ve son olarak bir arkadaşının gardiyanlar tarafından dövülerek kolunun kırıldığını söyledi. Hasta tutukluların hastaneye götürülmediğini ileten Aydın, “Bu cezaevinde can güvenliğimiz yok” dedi. Son olarak yemeklerden fare kuyruğu ve hamamböceği gibi çeşitli cisimler çıktığını anlatan Aydın, insan hakları örgütlerinden konuya duyarlılık göstermesini istedi. Aydın'ın Siirt'te yaşayan ailesi Tekirdağ F Tipi Hapishane'deki hak ihlallerine ilişkin hukuki yardım almak için İHD Siirt Şubesi'ne başvuru yaptı.

19-22 Aralık katliamında yeni olan ne?

İstanbul: Tecride Karşı Mücadele Platformu Sultanahmet Adliyesi önünde geçtiğimiz günlerde flaş haber şeklinde duyurulan 19 Aralık katliamını protesto ederek sorumlular hakkında suç duyurusunda bulundu.

Sultan Ahmet Parkı'nda bir araya gelen platform bileşenleri “**Tufan, Bora, Atmaca 19**

Aralık, devletin planlı katliamlarıdır” pankartı açarak açıklama yaptı. “**Tecrite son**”, “**Devrimci tutuklular teslim alınmaz**” vb. sloganlar atan kitle “**Yaşasın 19-22 Aralık direnişimiz**” yazılı dövizler taşıdılar. Platform adına açıklama yapan **Veysel Şahin** burjuva-feodal medyanın “flaş haber”, “habercilik başarısı” olarak duyurduğu 19 Aralık katliamının yıllardır var olan bir gerçek olduğunu belirtti.

19 Aralık katliamının bugün hapishanelerde devam ettiğine dikkat çeken Şahin, 19 Aralık 2000'de uygulanan planların **devlet gerçeği** olduğunu söyledi. Açıklama içeride ve dışarıda tecrite karşı mücadelenin devam ettiği belirtilerek sonlandırıldı. Açıklamanın ardından 19-22 Aralık katliamlarını yaşayanların yakınları Sultanahmet Adliyesi'ne suç duyurusunda bulundu.

Çocuklara hukukçu desteği!

İstanbul: Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukat **Müşir Deliduman** çocuk haklarına dikkat çekmek için 1 günlük açlık grevi yaptı.

“Anayasanın 90. maddesi uyarınca, ‘*usulüne uygun olarak yürürlüğe konulmuş uluslararası sözleşmeler kanun hükmündedir.*’ Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme usulüne uygun yürürlüğe konulmuş sözleş-

medir. İç hukukumuzun bir parçası kanun hükmündedir. Türkiye, Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşmeyi imzalayan ülkedir. Ancak Türkiye Cumhuriyeti hükümeti bu sözleşmeye taraf olmasına rağmen sözleşme hükümlerine aykırı olarak yüzlerce çocuk, çocuk olarak değil, yetişkinlere özgü koşullarda sorgulanıyor ve yargılanıyor; en son başvurulması gereken yerine derhal ve en başta özgürlükleri kısıtlanıp hapsediliyor” diyen Deliduman, 15 Nisan günü İstanbul'daki dernek binasında başlattığı açlık grevini 16 Nisan günü yaptığı basın açıklamasıyla bitirdi.

'90 Harbiye 1 Mayıs'ından bugüne;

Güneşin tüm insanlığa gülümsediği sınırsız bir güne uyandı o sabah. Penceleden dışarı baktı, dupduru bir hava ve masmavi bir gökyüzü vardı. Yorgundu. Son birkaç haftadır çok yoğun çalışmıştı/çalışmışlardı. Geceli- gündüzlü bir koşuşturmacanın içindeydi. Toplantılara katılıyor, notlar alıyor bildiriler yazıyor, mahallere-işçi havzalarına gidiyor, konuşuyor-dinliyor tartışıyor. Günler ona yetmiyordu. Yapılacak o kadar iş vardı ki! Hani denir ya **"başını kaşıyacak vakti yoktu"** diye tam da öyleydi.

Tüm bu yoğunluğun içinde şaşılacak derecede mutluydu. Yüreğinin, her faaliyetle biraz daha yaşam ateşi ile ısındığını; bilincinin geliştiğini, öğrendiği her cümle-duygu ile dünyaya her gün daha yüksek mevzilerden baktığını fark ediyordu. Kökleri toprağın içine hoyratça dalan bir ağaca benziyordu. Toprağa karıştıkça onu daha yakından tanıyor, ondan besleniyor, bunu dallarına, yapraklarına aşıyordu. Yaprakları açıldıkça güneşle yoldaşlığı artırıyor güneşin ateşini köklerine gönderiyordu. Yoldaşlarıyla birlikte çok iyi bir hazırlık yapmışlardı. Faaliyetlerini tek bir alanla ve tek bir iş kolu ile sınırlamamış çok geniş bir yelpazede oldukça zengin bir çalışma yürütmüşlerdi. Dışarıda onu bekleyen havanın güzelliği ile kucaklaşmak için hazırlık yaparken arkasında bıraktığı izleri düşünüyordu.

İlk gençlik yılları çok zor geçmişti. Sokaklar, taşlar tank paletlerinin gıcirtısı altında eziliyordu. Köşe başları eli silahlı asker, polis işgali altındaydı. O zaman dünyaya puslu bir camın ardından bakıyordu sanki. Gördükleri netti oysa. Ne ki bunları idrak edebilecek bir bilince henüz sahip değildi. Bu korku iklimi yalnızca sokakta da değildi. Korku, kapı altında usulca girip fark ettirmeden evin başköşesine kuruluyor ve gözlerini evin sakinlerine dikiyordu sanki. Evde her şey fısıltı halinde konuşuluyor, **"tehlikeli sulara"** açılmamaya azami bir çaba sarf ediyorlardı. Tüm bu korku havasına karşın yine de hergün sokaklarda, zindanlarda, dağlarda yaşanan **"olaylardan"** haberdar oluyorlardı. Böylesi zamanlar, eve yerleşen davetsiz misafire rağmen ev halkının gizli gizli sevindiği, yüreklerin ısındığı anlardı. Çatlamış toprakla suyun buluşması gibiydi. Bu korkunç olduğu kadar çirkin görüntü yaşamının hep orta yerinde kalacakmış gibi hissediyordu.

Neyse ki yaşam doludizgin akıyordu. Eylül'lü günler gittikçe uzaklaşıyordu onlardan. Mevsim dönmüş kara kış yerini bahara terk ediyordu ağır ağır. Sancılıydı bu süreç, ama yine ilerliyordu. Ailesinin maddi olanaksızlıklarından okuyamamış, bir deri fabrikasında işe girmişti. Ağır işleri, gün boyunca çalışıyor akşamları kendini eve ancak atabiliyordu. Dağlarda açan kızıl güller kentlerin varoşlarına baharın müjdesini veriyordu. İlginç bir buluşmaydı. Mevsimlerin en güzeli yaşamının en tutkulu çağı ile kesişmişti. Bahar gelmişti ama henüz tüm çiçekler açmamıştı. Bundandır ki hala çoğu iş gizliden gizliye yapılıyordu. İlk defa böyle bir atmosferde fabrikadan işçi arkadaşlarının kaldığı bir eve girdi. İlk o zaman duymuş-

Direniş, ısrar ve zafer!

tu ürkek bir ruh haliyle gizli sözcükleri. Heyecanlanmıştı. Hafızasını yokladı yabancı değildi bunlar. Ne var ki ilk defa böylesine net duyuyordu bu sözcükleri ve arkasında gelenleri. Sanki biri elinden tutmuş onu karanlığın içinden aydınlığa çıkarmıştı. Tohum toprağa düşmüştü bir kere. Yeşerecek, boy verecek, çatlayacak, yeni ufuklara yelken açacaktı. O çıkış karpısı öğrenmişti artık. Ötesi zamanla gireceği amansız kavgada gizliydi. Öyle de yaptı. Hatta onu tanıyanlar bu çarpışmada mahir olduğunu bile söyleyeceklerdi.

Taş, yürek, isyan...

Tüm bunları düşünürken hızlıca üstünü giyindi. Kazlıçesme'den Taksim'e epey yol vardı. Yoldaşlarıyla anlaştığı saatte Şişli civarındaydı. Bir darbe görüntüsüyle karşılaştı: **Şişli, Mecidiyeköy, Harbiye, Dolapdere... Binlerce asker, polis, Özel Tim tarafından adeta abluka alınmıştı.** Harbiye'den Taksim'e giden yollar demir parmaklıklarla üçe bölünmüştü. **"İşimiz biraz zor olacak"** diye düşündü. Ama böylesi durumlar onun başarıma azmini kamçıladı. Öğlene kadar etrafta gezindi, onunla aynı fiili gerçekleştiren binlerce insanla birlikte. Bölgeye toplanan kalabalık bir arayış içindeydi. Bir işaret, bir kıvılcım beklemekteydi. Saat 12.00'ye yaklaşıyordu. Havada yaşananları fark etmiş gibi gerildikçe gerilmmişti. Ağır adımlarla Harbiye Caddesi'ne yaklaştı. Karşıdan gelen yoldaşlarını gördü. Tam vaktiydi. Bir anda Harbiye'den Taksim'e giden caddeye fırladı onlarla birlikte. Patlayan slogan adeta bir gök gürlemesi gibiydi. Herkes bunu bekliyordu. Polisler onlara yaklaşmadan hızlıca **"İşçi-köylü gençlik ele ele Yeni Demokratik Devrim/Partizan Gençlik"** yazılı pankartı astı demir korkuluklara. Şimdi polis de yetişmişti. Kıran kırana bir mücadele veriliyordu. Sayıları onu ancak geçen genç devrimciler polisle boğuşuyor, sloganlarını haykırıyordu. Kalabalığın beklediği bu çağrıya işte. Göz açıp kapanıncaya kadar sayıları üç yüzü bulmuştu. Polisleri ve demir korkulukları geri püskürtmüş, Taksim yolunu açmışlardı. Sayıları çığ gibi artıyordu. Dört bir yandan slogan sesleri yükseliyordu. Alkışlar, ışıklar, zılgıtlar... İşçiler, emekçiler Taksim'e çıkmak istiyordu. Çünkü Taksim onlara yasaklıydı. Taksim'de yitirmişlerdi 37 canlarını. Taksim yasağı 12 Eylül'ün korkunç günlerini, baskılarını, zulmünü anlatıyordu. Ba-

sit bir yer meselesi değildi onlarınki. Taksim üzerinden faşizmle, yasaklarıyla hesaplaşıyorlardı. Polisler şaşkın ne yapacaklarını şaşır-mışlardı. **Emekçiler kol kola girmiş üzerlerine geliyordu. Yoksa dünyanın sonu mu gelmişti?** Kalabalık gittikçe büyüyordu. Tam bu sırada kitleyi arkadan takip eden iki sivil polis aracından kurşunlar yağmaya başladı. Kalabalığın geri çekileceğini hesaplamışlardı. Ama hesapları

tutmadı. Araç bir anda taş sığınağı altında hurdaya çıktı. Polisler kaçacak yer arıyorlardı. Çatışmalar Harbiye'den Dolapdere'ye inen caddeye kaymıştı. Tam merdivenlerden iniliyordu ki yolun ağzında plakasız beyaz bir minibüsten sivil, çelik yelekli, kasklı, Rambo kılıklı polisler, önce aracın içinden sonra inerek akrep silahlarıyla ateş etmeye başladı. O da diğerleri gibi kendini yere atmıştı. **"Ahhh"** diye bir ses duydu. Kurşunlar altında sürünerek yoldaşının yanına yaklaştı. Görünürde bir şeyi yoktu. Ama hareketsiz, öylece duruyordu. Sırtından ve omzundan kurşun yaraları almıştı. Diğer birkaç yoldaşıyla çabucak kucakladılar yaralıyı, üzerlerine sıkılan kurşunlara aldırmadan birkaç basamak çıktılar merdivenlerden. Ama daha fazla yol alamıyorlardı. Merdivenlerin başından da ateş ediliyordu şimdi. Zor atmışlardı kendilerini o pusudan dışarı. Bir inşaata girdi tanımadığı birkaç kişiyle. Yok, aslında tanıyordu. Acılarından, öfkelerinden ve umutlarından biliyorlardı birbirlerini. Şimdi eksik kalmış birkaç ayrıntı da öğrenmişti yalnızca. Rambo kılıklı vurucu timin üç cellâdı göründü binanın başında. Yapacak bir şeyi yoktu. Elinde sıkı koca bir yumruğu ve hırçın bir yürek dışında hiçbir şey yoktu. Dışarı çıktı. Karşıdakiler üzerlerine ateş açan beyaz minibüsün içindekilerdi. Gazeteciler oraya doluştu kısa sürede. Flaşlar patlıyordu suratında. Bir işçi olarak ilk kez böylesine popüler oluyordu. Zafer işareti ile direnişini, yaptığı konuşmalarla devletin terörünü anlatıyordu. Sonrası malum; **İşkence, dayak, "hangi komiteye üyesin?", "hangi örgütensin?"** Zafer işareti son ana kadar ona yol gösteren oldu. Direniş, işkencehanelerde bir kez daha zulme dünyayı dar etti.

1 Mayıs yargılanamaz!

Vurulan **Gülây Beceren**'di. Genç bir Partizandı. İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi ikinci sınıf öğrencisiydi. Omuriliğine saplanan kurşun Gülây'ı felç etmişti. Bu haline rağmen önce işkenceye alınmış bayıldıktan sonra hastaneye kaldırılmıştı. 1 Mayıs günü Kazlıçesme, Bakırköy-İncirli, Güngören, Kartal, Dolapdere, Harbiye, Şişli, Pangaltı... İstanbul'un dört bir yanı eylem yeri. Binlerce işçi, emekçi barikatlara yüklenerek-çatışarak kavgaya girmişti. Yüzlerce insan dövülerek, yerlerde sürüklenerek gözaltına alındı, işkencelerden ge-

çirildi. Partizanlar ve tüm tutsaklar mahkeme kürsüsünden "1 Mayıs yargılanamaz" sözlerini haykırdı, Gülây'ın kurşunlanmasını lanetledi, suçluların yargılanmasını istedi. Geniş bir kamuoyu yaratılabiliyordu. Partizanların önderliğinde yürüyen kampanyanın sembolü Gülây Beceren'di. Yurtiçinde ve yurtdışında imza kampanyaları açıldı, eylemler örgütlendi, dayanışma ziyaretleri-konserleri gerçekleştirildi. Burjuva basın uzun süre bu kampanyayı işlemek zorunda kaldı. Sonunda kampanya başarıya ulaştı ve Gülây tedavi olmak üzere Avusturya'ya doğru yola çıktı.

Bir 12 Eylül kalıntısı sökülüp atıldı!

Yine bir bahar sabahı. 20 yıl sonrası. Ilık bir yel. Hava hasret kaldığı güneşin tadını çıkarıyor gibi. 90'ların genç Partizanı şimdi aynı coşku ve umutla yürüyor Şişli'den Taksim'e doğru. 90'dan sonra da vazgeçmemişlerdi Taksim ısrarından. Partizanlar diğer devrimci ve demokratik-ilerici güçlerle 2007, 2008, 2009'da güçlü bir devrimci irade ortaya koymuşlardı. Mecidiyeköy-Şişli-Harbiye-Taksim güzergahı-çevresi adeta bir savaş alanı haline gelmişti. Hepsinde vardı o da. Her çatışmada ilk günkü heyecanı yaşıyor, sevinci kabına sığmıyordu. Şimdi daha önce; koşarak, sürünerek, gaz bombaları, dipçik darbeleri arasında arşınladığı yerlerden yürüyordu. 400 bin kişi olmuşlardı bugün. Taksim yasağını kırmışlardı. Bir 12 Eylül kalıntısı daha yaşamın gözeneklerinden sökülüp atılmıştı. Yine çok heyecanlıydı. Elinde bayrağı büyük bir coşkuyla göğe savuruyordu. Havada dans eden bayrağa baktı, sanki ilk kez görmüş gibi üstündeki yıldız fark etti. Bir an geçmişe daldı. Aynı yıldızı 20 yıl önce bir kitabın kapağında görmüştü. Etrafını çevreleyen kızıl denizi süzdü. Taksim Anıtının tepesinde rüzgârla dalgalanan yıldız ve üstünde gülümseyen komünist önderi gördü. O da gülümsedi.

Tarihten kısa kısa...

* **1 Mayıs 1989**'da İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutlamak için İstiklal Caddesi'nden Taksim'e yürümek isteyen kitleye polis saldırdı. Polis, Mehmet Akif Dalcı'yı alında vurarak katletti. 400'ü aşkın insan gözaltına alındı.

* **1 Mayıs 1977**'de DİSK tarafından Taksim Meydanı'nda düzenlenen 1 Mayıs mitingine 500 bine yakın işçi, emekçi katıldı. Alana giriş sürerken kalabalığın üzerine ateş açıldı. Silah sesleri dinmeden polis panzerleri sirenlerini çalarak kitlenin üzerine yürüdü. 37 kişi hayatını kaybetti, çok sayıda kişi yaralandı. Açılan davada 1 Mayıs 1997'de, 20 yıllık hukuki zamanasını süresi doldu. Katliamın devletin işi olduğu önceki yıllarda ortaya çıkan belgelerle bir kez daha deşifre oldu.

* **6 Mayıs 1972**; Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun (THKO) kurucu ve yöneticilerinden ve '68 devrimci gençlik hareketinin sembollerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam edildi. Darağacına sloganlarla gülümseyerek yürüyen bu üç yiğit devrimci bugün milyonlara örnek olmayı sürdürüyor.

Evrensel Bakış

Türkiye Modeli: Yontulmuş faşist diktatörlük

Tunus'tan başlayıp Mağrip turundan Suriye'ye kadar taşınan isyan dalgası, diktatörlükleri sarsmaya devam ediyor. Uyanan devi, uyuşturmaya ne son tavizleri yetiyor, ne de son salvoları. Ezilen halk kitleleri, kendilerinin içinde içkin olan yıkıcı gücü fark edencesine bir direniş ve isyan ağı örmeye devam ediyor.

Komşu coğrafya halklarının birbirine neredeyse aynı derecede olan benzer kaderleri değişimin arifesinde gün doğumunu bekliyor. Ekmek, hürriyet ve adalet talep eden kitlelere pervasız bir şiddetle boyun eğdirmeye çalışan despotlar da benzerlerinin kaderine yaklaşıyor kaçınılmaz olarak. Bin Ali'nin apar topar kaçışına Mübarek'in dâhil olması sadece sayılı günler içinde gerçekleşmişti bile. Şimdi sıra Kaddafi, Esad ve diğerlerinde.

Mağrip ve Arap yarımadasını sarsan isyan günlerinde, bölgenin diğer diktatörlüklerinden esaslı farklar taşımamasına rağmen AKP ve Tayyip üzerinden TC'ye güzellmeler yapılması, dalganın ülkemiz egemenlerinde yarattığı korkuyu da ifşa etmiş oldu. Bölge ülkelerine kıyaslamayla ülkemiz demokrasisine methiyeler dizilerek, sistem kutsandı defalarca.

Türkiye'nin model ülke olduğu teması, sisteme akıl hocalığı, yordakçılık yapan kalemlerce defalarca işlendi. Bölge halklarında güçlü olan radikal İslam eğiliminin, bölgeye yönelik emperyalist planlar karşısında problem oluşturma etkisinin yok edilmesi, ya da en azından azaltılması için Türkiye'nin bir model olarak konumlandırıldığı bir gerçeklik arz etmektedir. Bilhassa Irak işgali öncesinde AKP'nin, tek başına hükümet olmasının sağlanması tesadüf olmadığı gibi gayet sistemli bir plan dâhilinde devreye konulmuştu.

28 Şubat muhtırasıyla yontulmuş Milli Görüş'ten, ılımlı İslam temsilcisi AKP'nin türetilmesi, BOP ve sonrasında GOP projeleri kapsamında düşünülmüştü. Ancak Irak'ta bu plan tutmadı. Hatta bölgenin diğer ülkeleri bakımından da bu plan tutmadı. O halde, model, neyin modeli?

İsyan dalgasının durmak bilmeyen protestolar şeklinde zuhur ettiği ülkelerde bilhassa çok partili bir rejimin olmayışından hareketle, muhalefetin ve bununla ilişkili olarak demokrasinin olmadığı vurgulanmaktadır. Bu önermeyle, Türkiye'de muhalefet ve demokrasinin varlığına işaret edilmektedir. Oysa bilmekteyiz ki, muhalefet odakları olarak ileri sürülen CHP ve MHP gibi partiler sistem açısından muhalif hiçbir karakter taşımamaktadırlar. Asıl muhalefet odakları olan devrimci ve yurtsever hareketler ise faşizmin şiddetiyle her an karşılaşan bir ortamda faaliyetlerini örgütlemektedir.

Çok partili rejim, faşist diktatörlüğü gizlemenin başlıca aracı olarak sahneye sürülmüştür. Kitleleri, asıl muhalefet odaklarından mümkün olduğu kadar uzak tutabilmek için tutulan bir yoldur bu. Zira kitlelerin yıkıcı gücünün muhalefet ettiği hiçbir sistem ayakta kalamamıştır, kalamayacaktır da. Bu yüzden kitlelerin yedeklenmesi gereği için egemenler, bütün sistemlerini kitlelerin başkaldıramayacağı koşullar çerçevesinde kurmak ihtiyacını her daim hissetmek zorunda kalırlar. Sahte muhalefet partileri, dernekler, düzen medyası, ordu, polis ve bütün manipülasyon araçları bu amaca özgülendirilmiştir. Bu amaç, sistemin sürdürülebilmesinden başka bir şey değildir.

Külhanbeyi edalarıyla uluslararası platformlarda arzu endam eden bir başbakanın varlığı da tesadüf değildir. Hatta bu eda, emperyalizmle olan göbek bağı, İsrail'le olan sıkı ilişkileri göz ardı etmeye hizmet etmektedir. Bölge halklarına model olarak sunulan işte bu sahte kabadayının boş efenmelerinden başka bir şey değildir.

Sömürüyü katmerleştirdiği halde kitlelerde yarattığı sempati sayesinde ömrünü uzatan kan emici bir lider, onun başbakanlık ettiği bir sistem, bir model.

Suriye'de bir hayalet dolaşıyor!

İsyan rüzgârının son ev sahibi Suriye adeta çalkalanıyor. Rüzgârla tutuşan direniş meşalesi epeydir Suriye halkının elinde. Halk, Esad rejimin baskı ve katliam saldırılarına, gözaltı terörüne karşın sokakları terk etmedi. Aksine her yeni şehitle sokakları daha fazla doldurdu, alanlara sığmadı. Daha eylemler Suriye'ye taşınmadan reform vaat eden Esad rejimi bunları kısa sürede unuttu. Eylemlerin Suriye'de başlaması ile o da silaha sarıldı, halkın kanını akıttı. Ama bu adım bir yanardağı ateşe vermekten farksızdı. Halk, yaşanan katliama karşı öfkelerini daha fazla gizlemedi.

Esad'ın tavrı yine aynıydı. Böylece yaşanan bir dizi sarmal gelişmenin ardından Suriye halkı, 1963 yılından bu yana ilk defa açıktan rejime karşı tavrını ortaya serdi. Saflar giderek netleşti. Bir yanda aynı anda ülkenin 40 kentinde eylem yapan, sokakları inleyen Suriye halkı; karşısında ise rejime sınıksız sarılan ve askerine, ordusuna, silahına güvenen Esad rejimi.

Hesaplaşma, kıyasıya sürüyor. Suriye halkı, bugüne kadar 220'den fazla evladını toprağa bu uğurda verdi. Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağı kesin. Halk, bunun çoktan farkına vardı. Bu yüzden özellikle de her Cuma on binler olup camileri doldurup, buradan alanlara akıyor.

Esad ise meclisten yaptığı konuşmanın ve sokağa döktüğü yandaşlarının etkili olacağını düşünmüştü. Ama halkın direnişi tüm hesaplarını darmadağın etti. Olayların istediği istikamette gitmediğini fark edince taktik bir manevra ile 19 Nisan'da 48 yıllık OHAL'in kaldırılacağını ve bazı reformların yapılacağını ilan etti, hükümeti görevden aldı. Ancak halk daha fazlasını istiyor. Ve bunların birer aldatmacadan ibaret olduğunun bilincinde. OHAL'in resmen kaldırılmasının duyurulmasının ardından yapılan ilk eyleme saldıran Esad rejimi onlarca insanı kurşuna dizdi. Sadece bu bile halkın ne kadar haklı olduğunu göstermeye yeter de artar bile. Rejim halkın tepkisi üzerine bazı bölgelerde emniyet müdürleri ve valilerini değiştirdi.

"Ulu Cuma" eylemlerine kanlı saldırı: 88 ölü!

Suriye'de Dara kentinde başlayan eylemler kısa sürede ülkenin tamamına yayıldı. Bugün, hemen her kentte Esad karşıtı bir direniş söz konusu. İşsizlik illeti ile boğuşan halk, yaşadığı yoksulluğa bir çözüm bulunmasını ve 40 yıldır ülkeyi yöneten; adı işkence, katliam, yargısız infaz ve yasaklarla anılan

Esad diktatörlüğünün yıkılmasını istiyor. Gelişen tepkiler üzerine resmi haber ajansı Sana, siyasi "suçluların" yargılandığı devlet güvenlik mahkemelerinin kaldırılacağını ve barışçı gösterilere izin veren yeni yasanın kabul edildiğini duyurdu. Bu açıklamaya karşın İçişleri Bakanlığı halka gösterilerden, miting ve oturma eylemlerinden uzak durma uyarısında bulundu. Esad rejimi eylemlerin Şam ve Humus'a sığramasından korkuyordu. Bu korkusu gerçek oldu.

Polis ülkenin üçüncü büyük kenti Humus'ta toplanan halkın üzerine gerçek mermi ile ateş açtı. Kentte Nisanın ortasında yaşanan eylemlerde katledilen 12 kişinin cenazesine 10 bin kişi katılmış, polis bu kitleye de azgınca saldırmıştı. Eylemler çoktandır kentin birçok yerine yayılmış durumda. İnsan Hakları Örgütleri, Suriye'de gösterilerin başlamasından bu yana güvenlik kuvvetlerinin sert müdahalesi sonucu 200'ü aşkın kişinin öldürüldüğünü açıkladı. 19 Nisan günü

Suriye'de halkın direnişi gelinen aşamada; Esad rejimini OHAL'i kaldırmak ve bir dizi yasal düzenlemeyi yaşama geçirmek gibi konuları tartışmaya zorladı.

20 bin kişi kent meydanında kamp kurarak Esad rejimi bırakıncaya kadar buradan ayrılmayacaklarını ilan etti. Humus, Hama kenti ile birlikte 13 Kasım 1970'te Esad rejiminin büyük bir katliamına tanık olmuş, muhaliflerin etkili olduğu kentlerden biri. Eylemlere her gün daha fazla sayıda insan katılır ve daha çok sayıda eylem örgütlenirken Bakanlar Kurulu da bir açıklama yaptı. Başbakan Sefer; tarım ve sanayi sektörlerinin desteklenmesi ve bütün aşamalarda eğitim öğretim faaliyetlerinin geliştirilmesinin önemini "vurguladı" ve vatandaşlarla iletişimin güçlendirilmesi ve taleplerinin yerine getirilmesi gerektiğine dikkat çekti(!).

Enformasyon Bakanı Adnan Mahmut da; kabinenin, politik-ekonomik ve sosyal alanları kapsayan uyumlu ve kapsamlı bir reform planını uygulamaya dayanan yeni bir süreç için çalışma sistemiy-

le ilk oturumunu düzenlediğine işaret etti ve vatandaşların bu reformların etkilerini direk görececeklerini söyledi. Mahmut, özgürlük ve onurunu korumanın pekişmesinin yanında yaşam ve hizmet koşullarının da daha iyi olacağını açıkladı. SANAN'ın haberine göre Bakanlar Kurulu'nun yapmayı planladığı reformlar arasında işsizlik, kamu kurumlarında çalışanlara iş güvencesi ve medya üzerindeki kontrolün kaldırılarak halkın hükümetin çalışmalarını denetleyebileceği bir araç haline getirmek gibi konular yer alıyor. Tüm bunlar bir gerçeğe dikkat çekiyor; Esad rejimi epeyce sıkıştı. Aksi durumda ülkeyi silah, istihbarat ve şiddetle ayakta tutan rejimin böylesi açıklamalar yapması mümkün olamazdı. Bir yandan bu açıklamalar yapılırken öte taraftan rejimin halka yönelik katliamları da hız kesmiyor.

22 Nisan günü yüz binlerce Hıristiyan ve Müslüman Suriyeliyi bir araya getiren ve "Hayırlı Cuma" ismi verilen gösterileri organize

eden Yerel Koordinasyon Komiteleri adlı örgüt, eyleme saldıran Esad rejiminin Lazkiye'den Humus'a, Hama'dan Şam'a ülkenin birçok kentinde 88 kişiyi katlettiğini duyurdu. Örgüt, Reuters haber ajansına öldürülenlerin tek tek isimlerini gönderdi. Uluslararası Af Örgütü, ölenlerin

arasında 7 ve 10 yaşlarında iki çocuğun bulunduğunu açıkladı. Suriye hükümeti ise gösteriler ve ölüm olaylarından Lübnan ve Irak'tan gizlice silah getiren çeteleri sorumlu tuttuğunu açıklayarak gerçekleştirildiği katliamların sorumluluğundan kurtulmanın peşinde. Halk ise yaşanan katliamların ardından kendi öz güçlerine dayanarak sokak devriyeleri kurdu.

Suriye'de halkın direnişi gelinen aşamada; Esad rejimini OHAL'i kaldırmak ve bir dizi yasal düzenlemeyi yaşama geçirmek gibi konuları tartışmaya zorladı. Ortadoğu'da ki en kanlı diktatörlüklerden olan Esad rejiminin, henüz söylem düzeyinde de olsa bu adımları bile halkın öfkelerini ve direnişini anlamak için yeterli. Halk, rejimin bu tavizleriyle yetinecek gibi görünmüyor. Yaşanan katliamlara rağmen devam eden eylemler ve halkın giderek artan katılımı buna işaret ediyor. Beşar Esad, televizyonlara çıkarak halkı tehdit ediyor ve bunu uluslararası kanallarda yayıyor. Suriye'den tüm dünyaya yayılan Esad rejiminin tehditlerine halkın öfkesi eşlik ediyor. Suriye'de bir hayalet dolaşıyor; direniş ve isyan ülkenin her karşını adımıyor.

Emperyalistlerin Libya açmazında yeni seçenek:

Libya'da patlak veren isyanı fırsata çevirmek için doğrudan hamleler gerçekleştirme yoluna giren emperyalistler, hemen Birleşmiş Milletler ve NATO aygıtlarını devreye sokmaya girişmişlerdi. İnsani yardım kisvesi altında ve uluslararası hukuk "gereği" Kaddafi güçlerine karşı askeri müdahaleyi hayata geçirmek için çok fazla beklenmemişti. Libya'nın, emperyalistler için yeni bir bataklık olmaması için en başta ABD, ihtiyatlı tavırlarıyla dikkat çekmişti. Tek başına müdahaleyi gündemine almaması, Fransa ve Britanya'yı öncü kuvvet olarak kullanması, halihazırda işgal ettiği ülkelerdeki mevcut durumundan kaynaklanmıştı.

Bugün BM'nin 1973 sayılı kararı, emperyalizm için yetersiz kalmaktadır. Kaddafi'nin beklenenden daha fazla direnç göstermesi, belki de isyancı aşiretlerin emperyalizme tam da ayak uyduramayan halleri bu kararın yetersiz kalmasına neden olmaktadır.

Şehirler, halen gün içerisinde bir başka elin kontrolüne giriyor olsa da, süreç, pazarlık dönemine girildiğinin emarelerini fazlasıyla sunuyor. En son Afrika Birliği devreye girerek Kaddafi ve isyancılar arasında ateşkes görüşmeleri için aracılık yapmıştı. Kaddafi'nin reform vaatleri, isyancılar tarafından kabul edile-

mez bulundu ve tek şartla ateşkesi kabul edeceklerini bildirdiler: Kaddafi ve ailesinin yönetimden tamamen çekilmesi. Bu şart, aynı zamanda Kaddafi'nin de şartı, ama tam tersinden. Kaddafi kalmakta ısrarcı. Bu şart emperyalistlerin de şartı, aynı zamanda isyancılara bir vaat: Kaddafi gidene kadar mücadeleye devam edeceklermiş.

Bugün için, Libya'da bir çıkmazda olduklarını ABD ordusunun en üst düzey komutanlarından Oramiral **Mike Mullen** ifade etti. Aynı oramiral, geçtiğimiz günlerde isyancıların safında El Kaide unsurlarının bulunduğu iddialarını reddetti. Emperyalizmin, girdiği çıkmazlardan nasıl çıkılacağı geçmiş pratikleri nazarıncı aşıkardır. Bu çıkmazdan kurtulmak için ilk iş olarak ABD, insansız saldırı uçakları predatorları kullanma kararı aldı. Daha fazla sivil insanın katledilmesinden başka hiçbir anlamı olmayan bu adımın ortada bir insani yardım kisvesi bırakmayacağı çok açık.

Britanya, Fransa ve İtalya'nın, isyancılara 'danışmanlık' yapmak üzere gönderileceği askeri heyetler de çıkmazdan kurtulmak için işgale hazırlanmanın adımları olarak okunmaktadır. Hatta bunun için 1973 sayılı karar yetmektedir. Ne de olsa bu karar, işgal seçeneğini di-

şarıda bırakmıştır. Lakin bu durum, emperyalistler için ciddi bir problem oluşturmaktan uzaktır. Nasıl ki, hava saldırısı kararı almak için çok zorlanmadılar, işgal kararı için de zorlanmayacakları bellidir. Üstelik mevcut hava saldırıları ve askeri heyet gönderme ile işgal arasındaki mesafe kaybolacak kadar azalmıştır.

Kaddafi yanlısı aşiretlerin de savaşa doğrudan dâhil olma tehditleri sürecin yeni bir hal almasına neden olacaktır. Kaddafi yanlısı aşiretler, Misrata kentini büyük oranda elinde tutan isyancıların ordu tarafından püskürtülmemesi durumunda müdahale edeceklerini belirttiler. Böyle bir durumda, emperyalistler de işgal seçeneğini daha hızlı devreye koyacaklardır.

Libya'ya yönelik hava saldırısı, ambargonun isyancılar söz konusu olduğu zaman fiilen kaldırılmış olması, hatta isyancıların silahlandırılması şimdiye kadar Kaddafi'nin gitmesini sağlamaya yetmedi. İsyancıların silahlandırılması, emperyalistler tarafından kabul edilmedi.

Ancak saldırının hemen öngünlerinde, Britanya ve Nisan ayının ikinci haftasında da İtalya, 1973 sayılı kararın buna engel teşkil etmediğinden hareketle isyancıların silahlandırılma haklarının bulunduğunu belirtti. Bunları, zaten bir silahlandırmanın mevcudiyetini doğrular ifadeler olarak okumak mümkündür.

Süreç, emperyalist bir işgalin işaretlerini taşıyor. Libya isyanına yönelik emperyalist müdahale isyan dalgasını yönünden şaşırtmaya yetmedi. İşgal, emperyalizme karşı bir isyanı yönlendirebilir pekâlâ.

"Halka ateş" emri verilmiş!

MISIR:

Mısır'da 30 yıllık Hüsnü Mübarek diktatörlüğü, halk ayaklanması sonucu devrildi. Üç haftalık bu süre içinde öldürülenlerin sayısının en az 846 olduğunu açıklayan hükümetin kurduğu Hakikat Komisyonu, çalışmalarını sürdürüyor. Hâkimlerden oluşan komisyon 21 Nisan günü yayımladığı raporda eylemlerde katledilenlerin sayısının daha önce açıklananın iki katı olduğu, ölenlerin başından ve göğsünden vurulduğu, hastanelerin çok sayıda göz yaralanması vakasıyla dolduğu, yüzlerce insanın da görme yetisini kaybettiği belirtildi. Raporda ayaklanma sırasında İçişleri Bakanı Habib El Adli'nin göstericilere ateş açılması talimatı yayımlaması nedeniyle eylemcilerin öldürülmesinden nihayetinde Mübarek'in sorumlu olduğu kaydedildi. Polis çatılara keskin nişancılar yerleştirdiği ve halkın üzerine otomobil sürdüğüne işaret edilen raporda 2 Şubat'ta ayrıca polisin el koyduğu bir ABD büyükelçiliği aracının eylemcileri ezmek için kullandığı ifade edildi. Aynı raporda polislerin adli tutukluları kaçmaya teşvik ederken çekilmiş görüntüleri de yer alıyor. Hakikat Komisyonunun kurulması olumlu bir adım iken komisyonu kuran hükümette Mübarek'in suçlarına ortak olan eski bakanlarında yer alması araştırmalar konusunda kafalarda soru işaretleri yaratıyor.

SUUDİ ARABİSTAN:

Muhaliflere süre avı!

Mart başında sokağa çıkan Suudi Arabistan halkı Suud rejimine yönelik tepkisini ortaya koymuştu. Ülkedeki Şiilerin önderliğinde gerçekleştirilen eylemlerde halk ayrımcılığı protesto etmiş ve yoksulluk ve işsizliğin son bulmasını istemişti. Eylemlere saldıran Suud

BAHREYN:

Doktorlar hedefte

Bahreyn'de devam eden eylemlerde yaralıları tedavi eden doktorlar hedef tahtasında. Yüzlerce muhalifin tutuklandığı Bahreyn'de geçen ay düzenlenen eylemlere katılanlara yönelik gözaltı furyası devam ediyor. The Physicians for Human Rights (İnsan Hakları İçin Doktorlar) adlı grup rejimin katliamlarına tanıklık eden, yaralıları tedavi

rejimi hızını alamamış olacak ki gözaltı ve tutuklamalarını sürdürüyor. İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün bildirdiğine göre; Şubat ayından bu yana aralarında Şii yazar El Said El Mecit'in de bulunduğu 160'dan fazla muhalif tutuklandı. Örgüt yayımladığı bildiriye ABD ve AB'nin bu insan hakları ihlalleri karşısında sessizliği de eleştirildi.

eden doktorların geceleri maskeli kişiler tarafından evlerinden alındıklarını açıkladı. İnsan Hakları kuruluşları en az 32 doktorun gözaltına alındığını duyurdu. Bahreyn hükümeti ise yaşananları red ediyor. Uluslararası Kızılhaç Örgütü bir aydır Bahreyn'de gözaltına alınanlara erişim izni istiyor. Ancak hükümet şu ana kadar bu yöndeki taleplere olumsuz yanıt verdi.

yardımcılarına koruyak sağladığını dile getirdi. Muhalif partiler ve hükümet, Salih'in 30 gün içinde istifasını ve birlik hükümetinin kurulmasını öngören bir plan üzerinden düelloyu sürdürüyor.

Salih diktatörlüğüne karşı aylardır sürdürülen eylemlerde onlarca muhalif katledildi.

"Son şans Cuması"

YEMEN:

Yemen halkı 32 yıllık Ali Abdullah Salih diktatörlüğünü devirmekte kararlı. Şubat ayından bu yana devam eden eylemlerle Yemen halkı Abdullah Salih'i her gün biraz daha köşeye sıkıştırıyor. Halkın her eylemine saldıran Salih, sonuna giderek yaklaşıyor. Katliamlara rağmen sokakları terk etmeyen Yemen halkı Salih'in istifası talebiyle 22 Nisan günü "Son Şans Cuması" gerçekleştirdi. On binlerce insanın katıldığı eylemlere Salih yine azgınca saldırdı.

Eylemlerden bir süre önce Arap devlet yöneticileri Salih'in Körfez İşbirliği Konseyi(KİK) planıyla uyumlu olarak istifaya davet etmişti. Eylemlerde Salih'in yetkilerini yardımcısı Mansur Hadi'ye devretmesinin yolunu açacak Körfez İşbirliği Konseyi planı da protesto edildi, "Komşu ülkeler: Anlaşma yok, Diyalog yok" yazılı pankartlar taşındı. Barışçıl Gençlik Ayaklanması adlı muhalif gençlik grubu KİK'in planının Salih'in hemen görevden alınmasını içermediğini, ona, ailesine ve hepsi katil olan

Tasfiye açılımından SİYASİ OPERASYONLAR SÜRÜYOR

YSK kararına

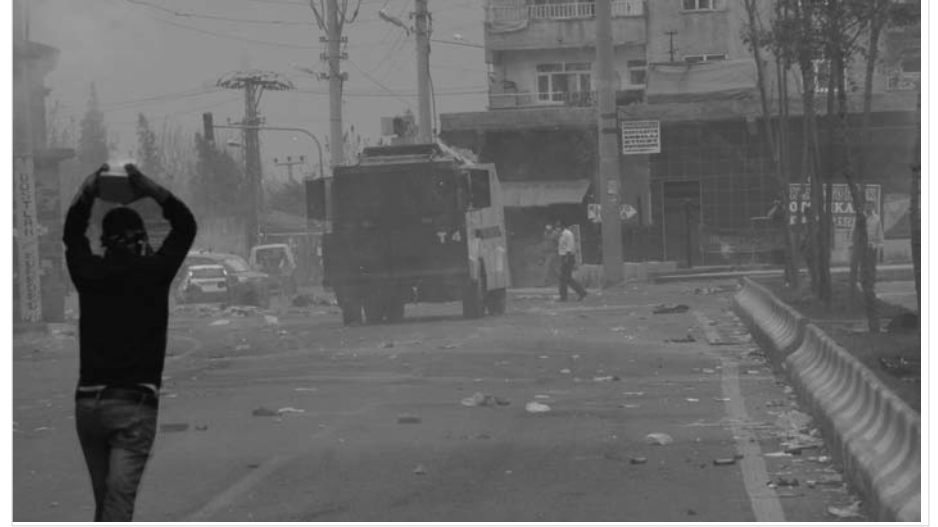
TC cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün "iyi şeyler olacak!" açıklamasının ardından "açılımlar" silsilesi ile başlayan Kürt hareketine yönelik AKP eliyle yürütülen tasfiye saldırıları, bugünlerde 12 Haziran seçimlerinin etkisiyle farklı bir mecraya aktırılmış durumda. "Açılım" sürecinin ilk dönemlerinde "Kürt sorunu benim sorunumdur" diyen Başbakan ve AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, bugün gelinen noktada "Kürt sorunu yoktur" diyerek bunu ilk ağızdan ilan etmiş oldu.

Sırf bu süreçte ve özellikle de 29 Mart 2009 yerel seçimlerinin ardından DTP'nin kapatılması, KCK davası adı altında binlerce insanın gözaltına alınması, Kürt siyasetçilerinden yüzlerce kişinin tutuklanması; Ceylan, Canan gibi Kürt bebeklerinin ve çocuklarının; Şerzan, Aydın gibi Kürt gençlerinin öldürülmesi, Kürt halkının her eylemine kolluk kuvvetleri tarafından acımasızca saldırılması, yüzlerce Kürt

çocuğunun rehine misali hapisanelerde tutulması, eylemlerde insanlar üzerine ateş açılması... Bunlar ve buna benzer durumlar açıkça gösteriyor ki, "açılım" denilen süreçte her ne kadar "kart kurt"tan "Kürt meselesi"nin varlığını kabul etme durumuna geldiklerini söyleseler de; geldikleri nokta aslında inkâr ve imhanın bir başka boyutu olmuştur.

KCK davasının başlamasıyla egemenler kendi "açılımlarında" yeni bir çıkmaza girmişlerdi. Kitlesel eylemlerle ve serhıldanlarla takip edilen duruşmalarda, yurtsever tutsakların anadilde savunma yapma talepleri ve girişimlerine karşı, devlet adeta kendi kararlarını çiğneyerek tutsakların bu hakkını gasp etti. Kürtçe'yi "bilinmeyen dil" ilan ederek, Kürt ulusunu yok saydığını bir kez daha göstermiş oldu.

Tüm bu gelişmelerin ardından hem egemenler hem de Kürt ulusu açısından -ve tabii ki işçi-emekçiler başta olmak üzere tüm ezilenler açısından da- önemli bir sürece daha girildi. 12 Haziran se-

çimlerine doğru ilerlerken başlayan bu süreç, 2011 Newroz'unun ardından Kürt ulusal hareketi tarafından başlatılan "sivil itaatsizlik" eylemleri ve kurulan "demokratik çözüm çadırları" ile oldukça hareketli geçen bu süreçte gündeme dahil olmak ve Kürt ulusunun demokratik haklarına beraber sahip çıkabilmenin ve biz devrimciler açısından Kürt ulusuna olan uzaklığımızın aşılması için zemini daha da genişlemiştir.

"Sivil itaatsizlik" eylemlerinin en önemli yönlerinden biri elbette ki talep-

leridir. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak bu talepleri tartışmaya açmak için bir yazı ve röportaj dizisi başlattık. Geçen sayımızda bu taleplerden biri olan "anadilde eğitim" üzerine TZP-Kurdi koordinasyon üyesi Sami Tan ile bir röportaj gerçekleştirmiştik. Bu sayımızda ise taleplerden "askeri ve siyasi operasyonların durdurulması" talebine ilişkin İstanbul bağımsız milletvekili adaylarından **Sırrı Süreyya Önder** ve **Sebahat Tuncel** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER: "Açılımdan bu yana inkar noktasındaydılar zaten!"

- Özgür Gelecek: Biz Partizan olarak, şimdiye kadar taktik anlamda -istisnalar dışında- genel seçimlere karşı tavrımızı belirlerken genel olarak boykot tavrını benimsedik. Ancak son yıllarda yaşanan gelişmeleri incelediğimizde seçimleri ve seçimler üzerinden sistemi teşhir edebilmenin devletin kırmızı çizgisi olan Kürt meselesi üzerinden olabileceğini net bir şekilde görüyoruz. Bunun için biz de bu seçimlerde Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu tarafından desteklenen bağımsız adayları destekleme kararı aldık.

- Sırrı Süreyya Önder: Seçimi önceleyen, hayatın merkezine koyan ve belirleyiciliğine inanan bir gelenekten gelmiyorum. Ama bir mevzi olarak bir demokratik mevziye dönüştürülebilir, bu alanlardaki çoğalmamızın bize çıkarılan güçlük ve engelleri aşma konusunda bir hayli yardımcı olabileceğini hem kendi kı-

sıtlı deneyimlerimizden, hem dünya devrimci mücadeleler tarihinden biliyoruz. Onun için biz de bu mevzileri alabildiğinde tahkim etmeye, bunun hakkını vermeye, onların asırlardır kullandıkları bir silah olarak ezilenlere yönelttikleri şeyi başta önünü kesmesi olarak kendilerine doğrultmak gibi ittifak anlayışıyla buradayız.

- Biz de bu ittifakın önemli olduğunu düşünüyoruz. Aslında bizim sormak istediğimiz sivil itaatsizlik eylemlerinin taleplerinden biri olan "askeri ve siyasi operasyonlar" meselesi... Askeri operasyon denildiğinde daha anlaşılır bir kavram olmasına rağmen siyasi operasyon meselesi daha geniş kapsamlı ve üzerinde daha çok tartışmaya ihtiyaç olan bir konu. Ve KCK davasından özellikle son YSK kararına kadar devletin Kürt hareketine yönelik siyasi operasyonlarının devam ettiğini söyleyebiliriz.

- Bugün gelinen nokta göstermiştir ki, barış sağlanmadan ne sosyalistlerin kendi içlerinde, ne de genel olarak ülkeye dair söylenen her şeyin bir kanadı kırık kalmaktadır. Barış bu anlamda artık tabiri caizse kendini dayatmış durumdadır. Bu aşamada da önümüze iki tane engel çıktı. Bunu hep birlikte yaşadık, gördük alanlarda sizlerle beraber. Birincisi "güvenlik operasyonları". Bu zaten egemenlerin en deneyimli, en donanımlı oldukları alan!

Fakat son zamanlardaki siyasi operasyonlara dair birkaç şey söylemek isterim. Aslında bu son ittifakın, YSK'nın yaptığı operasyon ya da YSK eliyle yapılmış gözüken operasyonun evvela bir tercümesi var. O da egemenlerin, egemen sınıf ittifakının, bu emek blokunun oluşturduğu ittifaktan ne kadar derin ve dehşetli bir korku duyduklarının göstergesidir. Bunu öncelikle herkesin böyle anlaması gerekir. O kadar ortaklaşmamamız üzerine inşa etmişler ki politikalarını, böl-parçala-yönet poli-

tikasını bugüne kadar o kadar başarıyla uygulamışlar ki, emekten, demokrasiden, özgürlükten yana olan cephenin yan yana duruşu bile bunların eteklerini tutuşturmaya yetmiştir. Bu bir kere sebep olarak böyle bir korkudan başlamıştır.

Bunun akabinde insanların kafasındaki kavram kargaşasını gidermek bakımından bir şeyler yapmak lazım. Çünkü bunun hemen akabinde kafaları karıştırmaya başladılar, bu aslında iktidardan, hükümetten yani AKP'den ayrı bir şeymiş gibi. Bu devletin sadece içerisinde ulusalcı bir çirkinliğin organize ettiği bir işmiş gibi giderek bu o kadar hayasızlaştı ki sanki hükümete karşı yapılmış gibi anlatmaya başladılar.

- Tam da seçim öncesi tek başına AKP'nin böylesi tehlikeli bir karar alması mümkün mü peki? Sonuçta bu kararın en çok zarar vereceği kesim de onlar. Derdimiz kesinlikle AKP'nin suçsuz olduğunu söy-

S seçimi önceleyen, hayatın merkezine koyan ve belirleyiciliğine inanan bir gelenekten gelmiyorum. Ama bir mevzi olarak bir demokratik mevziye dönüştürülebilir, bu alanlardaki çoğalmamızın hayli yardımcı olabileceğini hem kendi kısıtlı deneyimlerimizden, hem dünya devrimci mücadeleler tarihinden biliyoruz

lemek değil, kaldı ki bu durumun oluşumundaki süreçte etkili aktörlerden biri de onlar.

- Biz doğal olarak rasyonel bir akıl bekliyoruz ve sanki rasyonel davranacaklarmış gibi bundan bizim bir faydamız olur mu ya da biz bundan bir zarar görür müyüz gibi düşüneceklerini varsayarak bütün bu değerlendirmeleri yapıyoruz. Heykel yıktırmanın bunlara bir tek oy getireceğini düşünüyor musunuz? Herhangi bir muhafazakar "aferin lan bunlar gitmişler, o putu yıkmışlar" diyerek bunlara oy verir mi? Rasyonel davranırsa böyle bir iş yapar mı? Egemenler öyle bizim zannettiğimiz kadar akıllı mahluklar değillerdir her zaman.

- YSK'nın verdiği kararı, devletin ve partilerin yaklaşımını nasıl yorumluyorsunuz?

- Hadise şudur: AKP'nin yönetimi ülkemizde bir hakim sınıflar ittifakıdır. Bu sınıflar bizim ustalarımızdan öğrendiğimiz gibi birbirleriyle barış içinde değillerdir. Bize karşı bir ittifak halindeler, kendi içlerinde de sürekli bir çatışma durumu yaşarlar. AKP kendini dönüştürerek hakim sınıflar ittifakının bir parçası olmuştur. Bunlar elbette kendi içlerinde birbirlerinin konumunu zayıflatacak operasyonlar da düşünebilirler. Ama son

tahlilde bu hükmetme gibi bir inisiyatif elinde bulunduran bir yapının bundan sonra bu operasyon başladık-tan sonraki tavrı ne oldu diye sorarak buna bir cevap oluşturmak zorundayız biz. Oraya baktığımızda Alex'in Türk olduktan sonra hangi ismi alacağı geyiğini çevirmekle meşguldüler o sıra.

Meydanlarda, kamuya parti temsilcisi sıfatıyla bir tek beyan yapılmadı bunun farkında mısınız? Bu süre boyunca televizyonlarda sürekli konuk olarak geziyordum. AKP temsilcileri en son TV8'de Suat Kılıç bağlandı. "Biz onlarla bu meseleyi tartışmayız, sadece diyeceğimizi deriz ve görüşmeyi sonlandırırız" pazarlığıyla hep dahil oldular. En son dün kaçmadan yakaladım. "Bir dakika, dur" dedim. "Biz onlarla konuşmayız ne demek? Niye bize gaz bombası atarken 'biz bunlara atmayız' demiyorsunuz. Polis parti binanızı operasyon merkezine dönüştürdü, buna dair bir suç duyurusunda bulunmayı düşündünüz mü hiç?" diye sordum. Benim partime biri gelecek, benim halkımı gözaltına almak, dayak atmak için bir merkez olarak kullanacak! "Bu durumdan çok hoşnut değiliz" dedi. Bulundunuz mu bir girişimde?

Aslında tam da buldukları yeri

belirleyen nokta bu cevapta gizli: Hoşnut olmama hali! Hoşnut olmama halleri de halkı merkeze alan, halkımız bu kadar eza, cefa görmesin diyen bir anlayış değil. Hoşnut olmama hali, biz bu krizden nasıl zarar görmeden çıkarız duygusu. Onun için bizim ısrarla bu statükonun temsilcilerinin, hakim sınıflar ittifakının bileşenlerinin yeni niteliğinin altını önemli bir şekilde çizmemiz gerekiyor.

Dolayısıyla evet son YSK kararı, siyasi bir operasyondur ve iki tane de sebebi vardır. Birincisi, bahsettiğimiz bu korkudur; güç birliğinin ittifakının yarattığı enerji bunları dehşete düşür-müştür. İkincisi sadece savaşla kendini var edebilen bir aygıttır devlet. Dolayısıyla barış iradesi de bunları aynı şekilde telaşlandırmıştır. Savaş olduğu müddetçe dalaşsız, krizsiz bu ülkeyi idare edebilme niteliğine sahip değillerdir, silahsız sorun çözebilme kabiliyetleri yoktur.

- AKP, "açılım" adı altında ama aslında hepimizin bildiği gibi Kürt hareketinin tasfiyesi ile ilgili bir süreç başlattı. Ulusal sorunun varlığını "kabul" eden cesur açıklamalar bile yaptı. Şimdi ise "Kürt sorunu yoktur" diye açıklamalar yapıyor.

yor. Siz bu açıklamaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bence başından beri bu noktadalar zaten. Açılım meselesinde o toplantılardan birine de ben katılmışım. Orada Başbakan bir konuşmasında dedi ki: "Biz bu sorunu çözeceğiz, niyetimizi de belli ettik. Ama ortada bir muhataplık sorunu var. Muhatap bulamıyoruz. Kim temsilcisi? Ben o vatandaşların temsilcisi değil miyim?" Dedim ki "Muhatap bulamazsınız. Çünkü siz Kürtlerin legal, meşru temsilcilerini, o alanda siyaset yapan temsilcilerini toplu olarak tutukladınız. Aslında hepsini de bir araya getirdiniz. Muhataplarınız orada duruyor."

Bu açımdan çok değil bir iki ay önce, Dolapdere, Kasımpaşa dolaylarında bir çapulcunun silaha sarılması karşısında "ne yapacak yani, o adam da kendini savunacak" gibi bir noktadaydı bunlar. Onun için bence devlet bizim literatürde devrimci durum dediğimiz, artık yönetemezlik haline geldiği zaman bu türden palyatif çıkışlar ve arayışlar içerisine girer. Ama bunu dönüştürmek bizim işimizdir ve görevimizdir. Bize düşen böyle bir geçici çözüm, insanların oyalanmasının önüne geçmek ve bunu bir kalıcı çözüme, onurlu, eşit, kardeşçe ortaklaşan bir barışa dönüştürmektir.

SEBAHAT TUNCEL:

Kürt sorunun hala devam ettiğini, siyaseten imhaya dönüştürmek istediklerini son yaşananlar da gösterdi.

- Newroz'dan bu yana "sivil itaatsizlik" eylemleri ile aralıksız ilerleyen bir süreç var. Kürt halkı tüm saldırılara rağmen her gün sokakta ve bu eylemleri sürdürmekte kararlı...

- **Sebahat Tuncel:** Özellikle son 30 yıldır, 1980'li yıllardan bu yana kesintisiz süren bir özgürlük mücadelesi var. Tabi çok şey değişti bu 30 yılda. "Kürtler yoktur, Kürdistan Ağrı dağında meftundur" gibi şeyler söyleniyordu. Şimdi ise Kürtlerin var olduğunu, hak ve özgürlük mücadelesinde her geçen gün kitleleşerek kendisini gösterdiğini kamuoyu gördü, gördük. Bu konuda değişen dünya koşulları, Ortadoğu dengeleri, Türkiye dengeleri

Siyasi operasyonlar devletin Kürt sorununa yaklaşımının özetidir!

elbette çok önemli; ancak Kürt özgürlük hareketinin her dönem özgün çözümler geliştirmesi de oldukça anlamlı ve önemli. Mesela "bağımsız Kürdistan" talebinden "bağımsız özerk Kürdistan"a gelmek önemli bir aşama. Bu durum, Türkiye açısından da önemlidir. Çünkü bir arada yaşamayı savunuyoruz demektir bu. Ama buna rağmen Türkiye hala inkar, imha ve asimilasyon politikasından vazgeçmiş değil.

Bir yanda açılım varmış ve hala devam ediyormuş gibi demokrasi söylemleri arkasına gizleniyorlar, bir yandan da tasfiye politikalarını yürütmeye devam ediyorlar. En son Erdoğan'ın tam da YSK'nın kararından önce "Kürt sorunu yoktur" söylemi tam da bunun bir göstergesidir.

Aslında Kürt sorununun hala devam ettiğini, siyaseten imhaya dönüştürmek istediklerini son yaşananlar da gösterdi. Kürt halkı artık 20 milyon Kürt'ün hak ve özgürlüklerinin, kolektif haklarının tanınmasını ve bunun anayasal güvenceye kavuşması talebini daha yüksek sesle istiyor. Tabi bu uzun soluklu bir mücadele, ama dün başlamış değil, bir geçmişi var.

Biz aslında tam da bu geçmiş deneyimlerimizden edindiklerimizle bu sürecin önünü açmak, hak ve özgürlüklerin anayasal güvenceye kavuşması için etkili bir süreç başlattık ve 4 temel taleple yola çıktık. Newroz dönemiyle birlikte startını verdiğimiz

"sivil itaatsizlik" eylemleri ile % 10 barajının düşürülmesi, anadilde eğitim, askeri ve siyasi operasyonların durdurulması ve siyasi tutsakların serbest bırakılması meselelerinin çözümü için bir süreç başlattık.

- YSK'nın aralarında sizin de bulunduğunuz bağımsız adaylara ilişkin verdiği karar, aslında tam bu 4 talepten biri olan "siyasi operasyon" meselesine denk düşünüyor. Siz bu kararı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bu eylemler, Kürt sorununun çözümünde tıkanan yolların açılması ve Kürtlerin haklarının anayasal güvenceye alınması yönünde ön açıcı bir yol olsun istiyoruz. Buna karşın devlet ne yapıyor? Devletin ve AKP'nin birleşerek buna yaklaşımı, hala yok saymak, görmezden gelmek oluyor. YSK'nın kararını tam da bu noktada değerlendirmek gerekli! YSK'nın kararı aslında siyasi bir karar, bir denemeydi bize göre. Ama gerçekten de Kürtlere bu karara karşı refleksi oldukça güçlü oldu. Aslında refleksi veren, sadece Kürtlerin değil, Türkiye kamuoyuna da "artık yeter, bu kadar da

olmaz ki" dedirten ve akla mantığa sığmayan bu yaklaşımı kabul etmedi. Bunun sonucunda geri adım atmak zorunda kaldılar.

Ama bu geri adım, sorunu çözüyor tabii. Mesele bizlerin ya da 3-5 arkadaşımızın daha parlamentoya gitmesi değil, önemli olan Kürt sorununun çözümü. O açıdan askeri ve siyasi operasyonların durdurulması talebinin yerine getirilip getirilmemesi, Türkiye'de Kürt sorununun çözümü konusundaki bu devletin yaklaşımını gösterecektir. Bugün Kürtlerin talep ettiği Sayın Abdullah Öcalan'la yapılan diyalogu müzakereye dönüştürmesi de buna

dahildir. Operasyonlar durduğunda çözüm tartışmalarının başlaması önemli. Bu çözüm tartışmalarında da PKK'nin bu sürece dahil edilmesi de oldukça önemli. Eğer devlet çözmek istiyorsa seçim yasalarını da değiştirmek zorunda.

Pusula

Gerçeklere yaslanarak kavgayı büyütmeliyiz!

Sınıf savaşımı çok yönlü ve kapsamlı bir şekilde sürmektedir. Kürt halkı ulusal demokratik talepleri için sokakta; lokal düzeyde de olsa çeşitli iş yerlerinde işçi direnişleri devam ediyor; öğrenci gençlik somut sorunlarından dolayı ayakta vb. En son yaşanan sınav skandalına karşı ortaya konulan pratik, gençliğin biriken öfkесinin somut ifadesidir. Keza büyük şehirlerde yoksul halkın, emekçilerin barınma eksikliğini talepleri gündemdeki yerini koruyor.

Tüm bu nesnel olgulara seçim sürecinin de eklenmesi, var olan hesaplaşmanın daha da derinleşmesine, kitlelerin siyasete ilgilerinin daha bir artmasına yol açacaktır. Böylesi süreçlerde proletaryanın çıkarlarına hizmet edecek büyük kazanımların elde edilmesi için öncelikle sürecin doğru çözümlenmesi ve bu çözümlenmeye uygun olarak güçlerin konumlandırılması gerekir. Ve tabii ki tüm bu görevler militan bir çizgiye yaslanmak zorundadır. Eğer hızlı, atak militan bir pratik izlenmezse, sürecin ortaya çıkardığı olanaklardan yararlanmak da mümkün olmaz. Bu da sınıf mücadelesi açısından büyük bir kayıp olur. Çünkü hayat her tarihi dönemde önümüze böylesi cömert fırsatlar sunmaz. Dolayısıyla **kaçırılan her fırsat, soruların daha da birikmesine, görevlerin daha çok ağırlaşmasına yol açar.** Bu gerçekleri görerek, bunların emrettiği duruma uygun bir konum almak tüm militanların görevidir.

Keza kitle çalışmasındaki edilgen duruşumuza, kitlelerle somut sorunlar üzerinden bağ kurma konusunda yetmezliklerimize sıkça vurgu yapıyoruz. Hiç şüphesiz başlangıç açısından bu eksikliklerin görülmesi iyidir. Ama asıl olan bunları gidermek için ortaya konulan iradi çabadır. Söylemleri anlamsızlaştıran, söylemle pratik arasındaki uyumu bozan her duruşun sınıf mücadelesi açısından hiçbir değeri olmaz. Zaman kaybından başka bir anlam taşımayan böylesi söylemlerin, pratik duruşun zararını asgari düzeye indirmek için kolektif akıl kullanma perspektifine uygun olarak sorgulamaya, tartışmaya büyük ihtiyaç vardır. **Kapsamlı ve karmaşık sorunlar yetersiz, parçalı düşünüş tarzıyla aşılamaz.**

Yukarıda dikkat çektiğimiz gibi içinden geçmekte olduğumuz süreç hem devrimci militan pratikler hem de kitle çalışması bakımından belli fırsatlar sunmaktadır. Özellikle seçim süreciyle birlikte yürüteceğimiz kampanya faaliyeti bizim açımızdan daha güncel bir önem kazanmaktadır. Zayıf olan kitle bağlarımızın güçlendirilmesi, kitle çalışmasında kullandığımız yöntem ve araçların zenginleştirilmesi, yurtsever ve devrimci güçlerle ortak iş yapma anlayışının daha da pratikleştirilmesi vb..

Keza 1 Mayıs ve 18 Mayıs etkinlikleri ve şehitlerimizi sahiplenme pratikleri çerçevesinde ortaya konulacak devrimci pratikler de özünde kitle çalışması ve militanlaşma çizgisi bakımından taşınan zaafarla en ileri düzeyde **hesaplaşma** anlamına gelir. Açık olan şu ki; doğru devrimci bir pratik hem hesaplaşma sürecini hızlandırır hem de militan bir kimlik kazandırır. Dolayısıyla her birimiz bu sürece büyük bir ciddiyet ve sorumluluk bilinciyle yaklaşmak zorundayız.

Devrimci güçlerle somut sorunlar üzerinde ortak tutum geliştirmek için karar almak anlamlıdır. Ama bu kararları anlamlı kılacak olan verilen sözlerin arkasında durma ciddiyeti ve kararlılığıdır. Yeni ilişkiler, yeni örgütlülükler yaratma çabasıdır. Yürütülecek çalışma çerçevesinde önder Kaypakkaya yoldaş da bu sorumluluk bilinciyle anılmalıdır. Önder yoldaş üzerinde sürdürülen yok sayma, unutturma gibi her türden beyhude çabayı boşa çıkarmanın yolu, ancak onun güçlü ideolojik ve siyasal çizgisine yaslanarak kitle çalışmasında yoğunlaşmakla mümkün olabilir.

SEN NE CANSIN EY MASIS...

Tarihe ait olan yıkılmaz gücünde yoksul parçalanmışlığın sayısız kanlı sayfaları var. Bundandır ki her bir toprak parçasında mazlumlara ait sayısız izler, anılar, silinmez harfler var.

Ancak müzikle senin tükenmez acılı sesini ve çarpan yüreğini dinleyebiliyorum. Bu da olmazsa sana hangi yoldan nasıl ulaşacağımı bilemiyorum. Uygarlığın bütün nimetlerinden yoksun, sana ulaşabilecek bütün yollardan uzak ve senden habersiz bir yerdeyim. Bağrısam, el sallasam ya da elimi uzatsam ya da birkaç satır yazsam sana ulaşabilir miyim? Hiç sanmıyorum, ya yüreğimi yollasam? Senden uzak, sensiz aradığım soruların yanıtını bazen çok güçlü bazen yaşamın zorlukları içinde kaybolarak arıyorum. Seninle ilgili bir haber, bir söz duysam ya da ağır hüznü dolu bir melodi esintisi geçse duygularımın üzerinden, çorak toprakların ortasından sessizce akıp giden suskun ve kimsesiz bir nehrin akışı gibi derin duygulara gömülüyorum. Ve hiçbir sevinç beni o hüznü dolu duygu ortamından alıp çıkaramıyor. Seninle ilgili her şey o kadar derin ve hüznü dolu geçiyor ki? Bunun neden böyle olduğunu sakin bana sorma, bunun neden böyle olması gerektiği tarih ve senin varlığın kadar gerçek ve acı değil mi?

Tarihin her bir sayfası her bir yazısı ve harfi seninle ilgili değil mi? Her şey sana ait ve sen olanlarla dolu değil midir? Peki her şeyin neden bu kadar çok seninle ilgili olduğunu neden bana soruyorsun? Dün, bugün yaşananlar ve yarın yaşanacak olanların seninle ilgili olması kadar doğal ve anlaşılır ne olabilir ki? Sana anlamsız ve garip gelen nedir? Dünyanın neresinden olursan ol, hangi ülkenin dili ve harfleriyle yazılırsan yazıl, hangi asi rüzgârın esintisiyle esip gelirsene gel, hangi turna sürüsüyle uçup varsın var her yerde ve her esintide hep sen varsın. Sana ait olan, seninle ilgili olan şeyler var. Seninle ilgili her şey beni o kadar çok ilgilendiriyor ki? Bazen anlatılmaz acılar, yürek yaralayıcı derinlikte hüznü yaşasam da yine de seni düşünmezlik edemiyorum. Düşlerimde ve anılarımda ve olmasını istediklerimde sen varsın, seninle ilgili anılar, konuşmalar ve söylenmemiş sözler dile gelmemiş duygular, harfler ve de suskun dilsiz kimsesiz yetim çocuklar vardır. Ve ben hep oralarda kendimi arıyorum, senin baş eğmez boyun eğmez asi duruşunla kendimi tanımlıyorum ve adlandırıyorum. Ve seninle birlikte yaşam varlığım anlam buluyor ve nedenlerim güç kazanıyor.

Nereden nasıl geldiği bilinmeyen derin suskun sesin bilincimi fena zorluyor. Duy-

gularımı kuşatıyor. Anılarımı yeniden yaşıyorum. Yaşanmışlıkların izleri o kadar derin ve etkilidir ki bunu ancak o günden bugüne yaşam gücü ve sayısız tehlikeler içinde yaşama şansını bulabilenler bilir. Seni anlamak, seni konuşmak aynı anda dünü ve bugünü, söyleneni ve söylenmeyenleri, yazılanları yazılmayanları bilmek, ancak son nefesinde ve son sözünde seni yaşatanlar bilebilir, onlar anlayabilir. Başka kimse seni anlayamaz. Güneşin batımından sonra ya da güneşin doğumundan kısa bir süre önce sana bakarak, sana seslenerek, sana olan özlemi yazarak son sözümü söyleyebilsem. Yanında olabilsem. Bunları yaşamadan bu yoksul dünyadan çekip gitmek, ne acı. Ya da bilinmez bir yerde zamanı belirlenemeyen bir anda son sözünün ne olduğunu kimse duymadan ancak yine sen olduğunu bilerek, konuşmak istiyorum.

Sen ne büyük bir özlemsin ey Masis, sen nasıl bir çile ve nasıl çekilir bir sevdasın? Sen ne büyük bir yaşamsın sayısız ölüm içinden yine sesini ve dilini konuşabiliyorsun. Sen ne büyük aşksın ne ölümsüz yaşamsın. Sen nasıl silinmez kaybolmaz bir melodisin ki hep duygularımızın derinliğinde kimselere görünmeden sessizce dolaşıyorsun. Ve beni alıp düne, yaşanmışlıklara götürüp yeniden bugüne, yaşama ve geleceğe bağlıyorsun. Bu gücü nereden alıyorsun? Bu gücün ölümsüz kaynağı nedir ey ölümsüz Ararat? Ya bu kadar heybetli duruşunun sırrı nedir? Bu dünyada başka biri var mıdır ki dört mevsim, on iki ay ve her günde farklı bir duruşu, farklı bir dili olsun. Nasıl bu kadar çoğalabiliyor ve bu kadar farklı bir görüntüye, renge sahip olabiliyorsun? Dumanlı, sisli, bulutlu, yarım ve dolunay gibi, batan ve doğan güneşin her bir anı gibi olabiliyorsun. Doğanın bu kadar çok zengin ve değişik renklerini nasıl yüreğinde saklamayı başarabiliyorsun? Halkı-

nin kadar bu kadar çok benzeyen başka bir dağ var mıdır? Bu derinliği, sonsuzluğu ve içtenliği nereden alıyorsun? Neden her sabahın ilk ışıltısında halkının karşısına ölümsüz heybetinle ilk sen çıkıyor ve ilk sen görünüyorsun? Doğanın hangi noktasından hangi yönünden sana bakılsa ve ulaşılmak istense mutlaka bir görüğüne ve izine rastlamak mümkündür. Yüzünü göstermek istemediğine ise hiç ama hiç yüzünü vermiyorsun. Ne kraliçeler, hanlar, hükümler ne zengin sermayedarlar seni görmek, sana ulaşmak istedi. Ünlerine, şöretlerine ve zenginliklerine bakmadan her defasında çektin restini onlara. Umutsuzca çekip gitmekten başka bir seçenek bırakmadın. Ve neden bütün mazlumların yüreğinde bu kadar büyük yerin var? Neden her özgürlük arayışlarında yüzlerini sana döner ve yaşamlarını sana sunarlar? Bu bilinmez büyük gücü ve görünmezlik sırrını nereden alıyorsun ey Masis? Ve sen nasıl bir cansın ey ARARAT?

Tarihe ait olan yıkılmaz gücünde yoksul parçalanmışlığın sayısız kanlı sayfaları var. Bundandır ki her bir toprak parçasında mazlumlara ait sayısız izler, anılar, silinmez harfler var. Ve ortak canlar var. Hangi dilde insana dair olan bu kadar güçlü şeyler var? Bu kadar çok "Can" var. Ve bu kadar çok insana ve "Can" a ait bağlılık var? Hangi dilde bu kadar çok "can" ın kaybedildiği duyguların anlatılmaz sayısız sessiz harfleri var?

Taşlı, kayalı toprakların içinde yaşam bulan uygarlığın yok olmaz bir diliyle konuşuyorsun. Bu dili kime nasıl anlatsam, kime nasıl yazsam? Kime nasıl açıklasam ey büyük Masis! Ve daha ne kadar çok acıların diliyle jenosidler yazılacak halkların katliama uğramış sessiz diline? Ve daha ne kadar süre sınırlar zenginliğin kirli çıkarları uğruna çizilecek? Ve sen bu dünyada daha ne kadar suskun

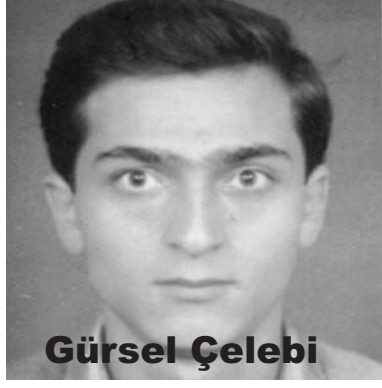
uzak kalıp mağrur gözlerle bakacaksın yoksulların çaresiz haline? Ve daha kaç kimsesiz yetim çocuk sana uzaktan bakarak annelerinin sesini, senin eteğinde katledilmiş atalarının yaşamlarını arayacak ve daha ne kadar süre dilsiz dolaşacak kendilerine ait olmayan isimsiz sokaklarda? Ve daha ne kadar sähipsiz تنها sokaklarda dolaşarak kendilerine ait bir ülke arayacaklar?

(Dersim'den bir Partizan)

Özgür geleceği yaratanlar

Gülseren Ağgöl

Gürsel Çelebi

Eyüp Güllen

Güneşi içenlerin türküsünü söylüyorlar!

Kulağında karanfil taşıyan halkımın oğulları

Toplayın çadırlarınızı.

Eski zamanlarda olduğu gibi

Çiğ geliyor.

Çağ çöküyor.

Gidiyoruz.

Dudaklarınıza ninni, ıslık ve destan alın

siyah sünnet çekin gözlerinize

Alıcı kuş telekleriyle

Ki ışın yaprak yeşili gözlerinize

kıstırdığımız

farz olan öfke

çapraz asın tüfeklerinizi

çağın dışına sürdüğü

eski masallardaki

eşkiya resimleri gibi

Şehitlerimiz... Özgür geleceği yaratma yolunda bu ülke topraklarında devrim mücadelesinin gelişmesi için can bedeli bu kavgaya baş koyanlar... Yaşamlarıyla çok şey öğrettikleri gibi, ölümleriyle de çok şey öğrettiler bize... Hem yaşamı delice sevmenin, tutkuyla sarılmanın, anı yakalamanın gerekliliğini önümüze koydular hem de tüm bu güzelliklerden usulca vazgeçebileceğini, öyle sakin öyle tereddütsüz... Bedel ödemenin gerekli olduğunu buna karşın bedel de ödeteleceğini gösterdiler. Hiçbirini kahramanlaştırmadık, hiçbirini putlaştırmadık. Muharrem

Horoz yoldaşımızın dediği gibi hiçbirini utandırmadık arkalarından fazlaca övüp... Eksiklikleri ve hatalarıyla sahiplendik onları, çünkü her birimizin bir o kadar eksik olduğunu, yaşamda eksiklerle olumsuzlukların iç içe geçmiş olduğunu biliyorduk, ama yaşamını bu uğurda feda etmiş, bu can bedeli kavgaya atılmış olanların bu tutumu göstermesi için olumluluklarının daha üst boyutta olması normal değil midir? Proletarya için devrim şehitleri bu yolda koşulsuzca ve hiçbir çıkar gözetmeden gönüllü olarak yer almış isimsiz kahramanlardır ve biz nasıl bugün 30 yıl önce düşenlerimizi anıyorsak, bizden sonrakiler de bu geleneği "unutmak ihanettir!" diyerek devam ettireceklerdir. Kuşkusuz bu sahiplenme sadece sözde kalmaktan öte öncelikle onların tuttuğu bayrağı daha yükseklere çıkarmaya çalışmakla, mücadeleyi devam ettirmekle mümkün olacaktır.

Dersim'in Mazgirt ilçesinde 12 Eylül 1980'den 12 Mayıs 1992 tarihine kadar düşmanla bağlantısını kesmeyen işbirlikçi bir muhtar, Halk Ordusu'nun almış olduğu karar doğrultusunda cezalandırılır. Başarıyla tamamlanan eylem sonrasında, gerilla birliğinin birkaç gün sonra operasyonda olan düşman güçlerince yerleri tespit edilir. Düzenlenen roket ve bomba saldırısı sonucu Halk

Ordusu gerillalarından Gürsel Çelebi (Erdal) yaralı ele geçirilip katledilirken, Gülseren Ağgöl (Kamile) şehit düşer.

Emekçi bir ailenin çocuğu olan Erdal yoldaş, babasının memur olmasından kaynaklı Türkiye'nin çeşitli illerinde dolaşırlar ve son olarak da Dersim'e gelirler. Liseden sonra Tokat'ta inşaat mühendisliği bölümünü kazanır. Üniversitede okurken Proletarya Partisiyle tanışır ve örgütlü mücadele içerisinde yer alır. Üniversitede örgütlendiğini Tunceli Alay komutanından öğrenen babası Erdal'ı Tokat'tan alıp Dersim'e götürür. Dersim'de düşünceleri ve savaşa isteğini daha üst boyutlara taşımak için kurduğu ilk bağlantıda özlemine duyduğu gerillalara doğru yola çıkar.

1972 Dersim Ovacık doğumlu olan Gülseren Ağgöl, Eylül 1990'da başladığı yürüyüşünü yoldaşlarına devrederken her zaman güler yüzlü olan yoldaş, şehit düşerken bile gülümsemesini kaybetmemiş ve Kamile yoldaşın isyan haykırışlarını dilinde büyüterek o da haykırmıştır.

11 Mayıs 1994'te ise Eyüp Güllen'i sonsuzluğa uğurlamıştır Partizanlar. Eyüp Güllen (Sidar), 1972 Maraş doğumludur. Proletarya Partisi ile üniversite eğitimi için gittiği Eskişehir'de tanışır. Kısa zamanda Komsomol içinde

örgütlenir. Öteden beri istediği gerillaya katılmak '93 yılının yazında gerçekleşir. Bu yürüyüşünü 94'ün 11 Mayıs'ında Dersim Mazgirt Dinar Köprüsü'nde bir kaza sonucu yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşmiştir.

Her şeyin hızla kirlendiği, daha da kirlenmeye çalışıldığı bir ortamda, sistemin yarattığı onca bilinç bulanıklığına rağmen şehitlerimiz yürünen yolun doğruluğunu ve güzelliğini yaşamalarını ortaya koyarak bizzat kanıtlanmışlardır. Tarih herkese hak ettiği yeri verecektir.

"Emre yoldaşın dediği gibi, yüzümü parçalayabilirsiniz ama gülüşümü asla..."

Proletarya Partisi'nin ilk ölüm orucu şehidi Nergiz Gülmez, ölümsüzleştiği günün yıldönümünde mezarı başında ailesi, dostları ve yoldaşları tarafından anıldı. 11 Nisan günü Sarıgazi Mezarlığı'nda, Gülmez'in mezarı başında toplanan kitlenin yaptığı saygı duruşunun ardından Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına bir açıklama yapıldı. Sık sık "Nergiz Gülmez ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarının atıldığı anma okunan marşlarla son buldu. Anmadan sonra Sarıgazi Mezarlığı'nda bulunan Proletarya Partisi şehitlerinin de mezarlarına gidildi.

(Bir PŞTA'lı)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mehmet Kocadağ: 1950 Muş Varto doğumlu olan Kocadağ, 1 Mayıs 1976'da kutlamanın ardından MİT tarafından kaçırılarak katledilmiş ve Türkiye'nin ilk 1 Mayıs şehidi olarak tarihteki yerini almıştır.

Haydar Çakmak: Dersim'de bir muhbirin ihbarı sonucu Pag bölgesinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981'de şehit düştü. İhbar eden muhbir, Proletarya Partisi tarafından ölümlü cezalandırıldı.

Bahar Yıldız: 1963 yılında Dersim'de doğan Bahar Yıldız, devletin kolluk güçlerinin takibini atlama çalışırken 1 Mayıs 1982'de katledilerek ölümsüzleşmiştir.

Bozan Yaylası Şehitleri: Dersim Çemiş-

gezek Bozan Yaylasında Halk Ordusu gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmada **Ağa Şimşek** ve **Kenan Bozkurt**, 9 Mayıs 1985 tarihinde ölümsüzler kervanına katıldılar.

Mehmet Ali Elalmış: Mayıs 1990'da şehit düştü.

Mehmet Yaşar: Dersim'in Nazımiye ilçesi Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de şehit düştü.

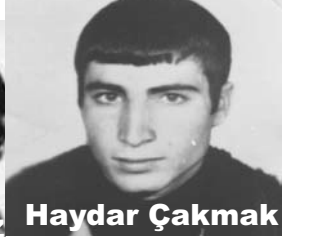
İbrahim Bozkurt (Çermo Dayı): 1937 yılında Malatya Kürecik'te doğdu. Duisburg'da temizlik işlerinde çalışırken 1970'lerde ATÖF içinde faaliyet yürüttü. Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurucuları içinde yer aldı. Yakalandığı hastalık sonucu 5 Mayıs 1998'de ölümsüzleşti.

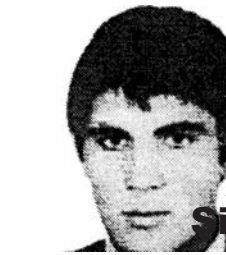
Mehmet Kocadağ

Bahar Yıldız

Haydar Çakmak

Mehmet Yaşar

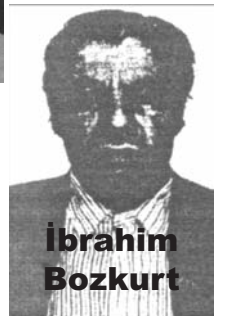
Kenan Bozkurt

Mehmet Ali Elalmış

Mehmet Yaşar

İbrahim Bozkurt

Şaka gibi...

Her şey Artvin'de bir eğitimcinin "sınavda kopya mı var?" şüphesiyle Savcılığa başvurması ve ardından tam da 1 Nisan günü gazetelerin "Yükseköğrenim Giriş Sınavı (YGS)'nda kopya ihtimali olabileceğini" gündeme taşımasıyla başladı.

Öğrenciler, anne-babalar, eğitimciler... hemen herkes başını kaldırarak "hey ne oluyor orada?" diye sormaya başladı birbirine. Söylenene göre, her adaya farklı hazırlandığı iddia edilen (vay be yeteneğe bak!) soru kitapçıklarının cevap anahtarı belli bir kalıba göre hazırlanmış ve bu "mod medyan" denilen istatistiksel yöntemle elde edilen kalıp, şifre şeklinde kullanılması amacıyla "belli" kesimlere dağıtılmıştı. Şifre var mı yok mu şüphesiyle halkın sisteme olan güvensizliğinin derinleştiğini fark eden ve eğitimi rant kapısına çevirmiş olan egemenlerin etekleri tuttuğu bir anda ve ardı ardına açıklamalar yapmaya başladılar.

"Biz de kopya olmaz abiiii!"

Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) Başkanı Ali Demir, nam-ı değer "kopyacı Cin Ali", (tartışmalar sürerken Ali Demir'in 1990 yılında Alman Peter Latzke'nin yazdığı makaleleri Teknik ve Tekstil adlı dergide dokuz bölüm süren bir yazı dizisini kendisi yazmış gibi gösterdiği, bu durumun ardından okulundan atılacakken araya "kıdemli" hocalarının girdiği ve bu işten kısa bir özür yazısı yazarak kurtulduğu ortaya çıktı! Ne tesadüf!) şifre tartışmalarına bildik ve beklenen bir şekilde ilk yanıtı verdi: **Şifre mifre, kopya mopya yok kardeşim!**

Kopyacılıktan sabıkalı başkan Demir'in açıklamasından bizler pek tatmin olmadık. Her ne kadar Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, Adalet Bakanı Cemil Çiçek, YÖK Başkanı Yusuf

Ziya Özcan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve ille de yorum yapmazsa olmazımız başbakan Recep Tayyip Erdoğan "tatmin" olmuş olsa da; yapılan açıklamalar ne öğrencilerin, velilerin, eğitimcilerin sokağa dökülmesini ne de sisteme olan güvensizliğinin artmasını engelledi. Oysa onlar; 2010 yılında KPSS sınavında ortaya çıkan, yine meselenin 3-5 kişinin üzerine yıkılması ve ardından sınavın iptal edilmesi olayından "ders çıkardığım" gösterme gayretiyle kapılarda arama bahanesiyle öğrencilere adeta işkence etmiş, kopya olaylarının açığa çıkmasının huncını öğrencilerden çıkarırcasına öğrencilere arama yapmışlardı! Öğrencilerin kalemlerini dahi içeri almayarak kopyayı engellemek için ellerinden geleni artlarına koymamışlardı oysa! Ama bak sen şu işe!

"Tüh! Kusura bakmayın, acemilik!"

Tepkiler artmaya, sistemin kopyacılığı sokaklarda yüksek sesle dillendirilmeye, binlerce genç facebook gibi sosyal paylaşım siteleri üzerinden sokakları zapt etmeye başlayınca açıklamaların da rengi değişti. Önceleri sadece basına verilen soru kitapçıklarında böylesi bir durumun olduğu söyleyen Demir, halkın tatmin olmaması üzerine şifreleme olayının doğru olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Kabul etti ama şifrenin "sehven" olduğunu ve bu şifrelemeye neden olanın da soru

kitapçıklarının hazırlandığı Meteksan Bilgi İşlem'deki bir çalışanın "işgüzarlığı" olduğunu eklemeyen geçmedi.

Bu olaylarda normal olarak adı en çok öne çıkan Demir oldu. Şimdi sokaktaki öğrencilerden burjuva-feodal gazetelerin kalemlerine kadar herkes Ali Demir'in istifa etmesini istiyor. İnsaf yahu! Burjuva demokrasisinin var olduğu ülkelerde bile bakanlar, işleri eline yüzüne bulaştırmadan ya da halkın tepkisini üzerine çekmeden istifa etmeyi düşünmüyor! Kaldı ki bizim gibi ülkelerde bakan ya da başkan dediğin halkın gözünün içine baka baka yalan söylemezse, işi eline-yüzüne bulaştırırsa dahi o yüzündeki pislikle "bak ne güzel oldum" diye yüzüzlük yapmazsa ne o bakana bakan denir ne de o başkana başkan! Ali Demir ne yapsın?

O bir süper kahraman ErdoğanMAN

Hepimiz küçükken Süperman isimli çizgi filmi seyretmişizdir. Söz konusu çizgi film, havada uçan bir nesneyi gören insanların yorumları ile başlar. Biri "o bir uçak!" der, diğeri "hayır, o bir gök cismi!" der, bir diğeri ise "hayır, hayır o bir süper kahraman!" der. En son da bir eli havada bir eli göğsünün üzerinde uçan Süperman çıkar sahneye. Şimdi her Erdoğan televizyona çıktığında bu sahneyi hatırlıyoruz. Nasıl hatırlamayalım? AKPM'deki açıklamasında ülkedeki "demokrasinin, ifade özgürlüğünün, tüm haklarının güvencesi" olduğunu söylemedi, "vatandaşımın haklarının güvencesi benim" demedi mi? Dedi.

Erdoğan, şifre olayının ardından öğrencilerin sokaklara döküldüğünü gördüğünde de "ezilenlerin ve mazlumların savunucusu" olarak ortaya çıktı ve dedi ki "Bu ülkenin başbakanı olarak, YGS ile ilgili iddiaların tamamının takipçisiyim. Gençlerimiz rahat olsun-

lar, müsterih olsunlar, gönül rahatlığı içinde ikinci sınava hazırlansınlar. (...) Bırakın kurumlar görevini yapsın. Hiç kimsenin asla ve asla hakkı yenemez. Buna müsaade etmeyiz. Gençlerimiz bunu böyle bilsin!" Şerzan Kurt, Erdem Aydın gibi öğrenciler hala sokak ortasında öldürülürken, öğrenciler hakları için her sokağa çıktığında kolluk kuvvetlerinin, ÖGB'nin saldırısına uğrar-ken, haklarında soruşturmalar açılır-ken; müsterih olalım; ne de olsa arkamızda Erdoğan var!

Ancak ErdoğanMAN söz öğrenci eylemlerine geldiğinde "ezilenlerin ve mazlumların savunucusu" olmaktan çıkarak, bu kez tehditlerini yinelemeye başlıyor. İlk olarak ÖSYM'nin "şifre yok" açıklamasının ardından, Fransa ziyareti öncesi havaalanında gazetecilerin sorularını yanıtlayan Erdoğan "Bu arada bir şey çok açık, net belli her halde birilerinin tezgahı bozuluyor ki bu işten çok rahatsızlar. (...) Burada zaman kaybıyla ikinci imtihanı engelleme gayretleri var ve sokaklara kimlerin döküldüğü ortadadır. Bunların provokatif eylemleri hiçbir zaman bu YGS imtihanını da bence olumsuz yönde etkilememelidir diye düşünüyorum" dedi! Bu tehdidin yeterince anlaşılmadığını "düşünen", halkın bu açıklamalardan nasıl "tatmin" olamadığına akıl sır erdiremeyen Erdoğan, öğrenciler sokakları doldururken, tehditlerine devam etti. Önce öğrencilerin sokağa yansıyan öfkesinin, CHP ve MHP gibi şimdiye kadar eğitim sisteminde kâr ve rant elde etmek dışında bir şey yapmayan "muhalefet" partilerinin fırsatçı kışkırtması olduğunu savundu. Seçim öncesinin verdiği bir "politize", bir "duyarlılık"la bu konuda laf üreten zihniyetlere bunu yakıştırmak, herhalde AKP açısından da bir seçim politikası olsa gerek! Erdoğan bu yorumunun ardından ekledi: "Taksim'de bin kişiyi, iki bin kişiyi yürütmek, iki bin genci yürütmek problem değil. Onlar YGS sınavının karşısında tavır ortaya koyduklarını açıklarken, biz de kalkarız onların karşısına 5 bin, 10 bin tane genci koyarız!"

Kuzey Afrika'da yaşanan ayaklanmaların burnumuzun ucundaki Suriye'ye kadar gelmesiyle ülkemizde de benzer olayların yaşanmasından duyulan korkunun, endişenin bir ifadesi olan bu tehdit; sokağa dökülen Kürt ulusu başta olmak üzere işçi, emekçiler ve ille de öğrencilerin eylemliliklerinde haklı bir durumun sonucudur!

Hayatımızdan daha kaç sene çalacaksınız

ÖSYM ardı ardına şu açıklamaları yaptı:

- Önce "sadece basına dağıtılan kitapçıkta sorun var" dedi, ardından ikinci, üçüncü sorunlu kitapçık ortaya çıktı.

- "Basında şifre denilen durum, hiçbir adayın kitapçığında yok" dedi, son-

Yapılan açıklamalar neden tatmin edici değildir? Çünkü yaşanan bu kopya ne ilk ne de son olacaktır.

ra hepsinde olduğunu kabul etti.

- "Bu tür bir şifre ilgili yazılımdan çıkmaz" dedi, sonra aksini kabul etti.

- "Şüphe doğuracak tek sınav bile yapmadık" dedi, hem de en yakın zamandaki kendisinden önceki ÖSYM başkanı Ünal Yarımağan'ı koltuğundan eden 2010 KPSS kopya rezaletini yok sayarak(!), ama sonra işi Meteksan'da çalışan 'bir işgüzar'a yıktı.

"Her sınav sonrası skandalların ortaya çıkmasından bıktık.

Okuma hevesi bırakmadılar. Moralimizi altüst ediyorlar", "Benim inancım yok. Sisteme de,

ÖSYM'ye de. Ama çalışmaya devam edeceğiz. Çalışmayıp ne yapacağız. İpinden çekilen kuklalar gibiyiz. Alıp başımı giderim deme hakkımız yok ki", "Hakkımızı istiyoruz. ÖSYM'ye güvenmiyoruz!"

Bu sözler, gazetelere röportaj veren liselilerden bazılarının söyledikleri, yani basına yansıyanlar...

Sınav stresiyle yaşamı zehir olan ve gün geçtikçe sınavlar konusunda sisteme güvenini yitiren gençliğin duyduğu öfkenin ve "çaresizliğin" ifadeleri...

Senelerdir gecesini gündüzüne katan; anne-babasının ya da kendisinin emeğini okul, dersane, kurs vs.'ye yatırmak zorunda kalan; ekmeğinden, sokağından, arkadaşlarından, dinlencesinden, eğlencesinden kısan; okul parası diyerek çalıştığı işyerinde iş cinayetine kurban giden öğrenciler için yapılan açıklamaların hiçbiri "tatmin" edici değildi. Zaten olmazdı da!

Neden? Çünkü yaşanan, basit bir kopya olayı değil... Yaşanan, eşit olmayan eğitim alma koşullarında yetişen 1 milyon 700 bin adayın emeğiyle oynamak, emeğini çalmaktır. Yaşanan, sınavlar üzerinden çıkar sağlamaktır.

(Keza Türkiye'de yapılan tüm sınavların toplam cirosu 5 milyar iken, yılda ortalama 40 sınav yapan ÖSYM'nin payı, bu cironun üçte ikisini oluşturuyor!) Tabii bir de Türkiye'nin "sayılı" üniversitelerinin "sayılı" bölümlerine belli kesimleri yerleştirerek, egemenlerin başta halk gençliği ol-

mak üzere halkın geleceksizliği üzerine kurulu geleceğini garanti altına almaktır.

Yapılan açıklamalar neden tatmin edici değildir? Çünkü yaşanan bu kopya ne ilk ne de son olacaktır. Girilen her sınavda iptal edilen sorular, üniversiteye "torpilli" girişler, en son 2010 KPSS'de de olduğu gibi iptal edilen sınavlar, var olan sınav sisteminin artık çuvala sığmayan ve dışarı taşan yanlarıdır.

**LYS, YGS...
Edi beser!**

Bu süreçte en çok tartışılan konu sokağa dökülen öğrencilerin eylemleri oldu. Özellikle 15 Nisan Cuma günü gerçekleşen boykot eylemiyle alanları dolduran gençliğin eylemleri hem sistemin yaklaşımı hem de devrimci, demokratik ve yurtsever gençlik hareketi açısından birçok konuda elimize veri oldu.

Öğrenci eylemliliklerinin burjuva-feodal medya tarafından en çok ön plana çıkarılan ve övülen yönü örgütsüzlüğü ve "politik hedefler belirlememesi" ve "siyasallaştırılmaması" oldu. Keza şifreyi açığa çıkardığını ve sokağın sesini okura taşıdığını iddia eden Radikal gazetesi yazarlarından Cüneyt Özdemir'den Murat Yetkin'e, Eyüp Can'a herkes protestoların bu yönünü yüceltiyor ve Türkiye'de böyle eylemlerin ilk defa olduğunu sanıyorlardı! Ayrıca kendisine şimdiye kadar neden öğrenci eylemlerine ilişkin yorum yapmadığı sorulan CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun "olayın siyasileşmesini istemediği" için açıklama yapmaktan çekindiği cevabı da bunlardan biri...

Son zamanlarda özellikle yaşanan halk ayaklanmalarında da gençlik eylemlerinde olduğu gibi ön plana çıkan facebook vs. sosyal paylaşım ağlarının kullanılması meselesinin bu kadar gündemleştirilmesi, bu eylemlerin "politikleşmesinden" ya da "siyasileşmesinden" endişenin yarattığı bir psikoloji olsa gerek!

Gelelim gençlik hareketi açısından eylemlerin durduğu yere... Bu eylemler, her ne kadar "örgütsüz" dahi olsa, sokağa dökülen binlerce genç bir daha sokaktaki eyleme katılmayacak bile olsa; eylemlerin ardından ortaya çıkan tablo acilen incelenmesi gereken bir durumdur. Bu çerçevede ilk olarak görülen öğrenci gençlik başta olmak üzere gençliğin geleceğe dair umutlarının giderek kaybolduğu ve gençliğin geleceksizliğe mahkûm edildiğidir. İkincisi bu durum karşısında gençliğin örgütsüzlüğü ama buna rağmen tepkisini sokakta gösterme kararlılığıdır. Ki özellikle yeni yol ve yöntemlerin, daha geniş bir bakış açısının kendisini dayattığı gençlik örgütlenmesinde olmazsa olmaz nokta budur ve bunun zemini de vardır. Bu süreçte demokratik ve yurtsever gençlik örgütlerinin kısmi bir hareketliliği söz konusu olsa da tüm bunlar kapsayıcı bir durumda değildir. Tam da bu noktada

Yeni Demokrat Gençlik tarafından başlatılan "GelecekSizsiniz" kampanyası politik olarak oldukça yerinde ve kapsayıcı bir kampanyadır.

Bu ve benzeri kampanyaların örülmesi ve daha zengin-daha etkili-daha pratik içinde bir hat izlenerek yaşama geçirilmesi gerekiyor.

Aslında ortada bir kavram meselesi de var. Her ne kadar eylemlerin "politik olması" ile "insanların tepkilerini dile getirmesi" ayrı kavramlar gibi kullanılsa da, halkın toplu bir şekilde tepkisini devlet aygıtları ile değil ve bunlardan ümit keserek sokaklarda dile getirmesi, hak arama mekânı olarak sokağı tercih etmesi başlı başına "politik" bir durumdur. Aslında hem egemenler cephesinin hem de burjuva-feodal medyanın tüm bu söylemlerinin altında yatan gerçek, bu politik tepkilerin örgütlü bir duruma dönüşmesidir ki, bu egemenler açısından en büyük kâbustur!

Haksızlar mı? Hele de söz konusu gençlerse, görün siz esen isyan rüzgârının fırtınaya evrilişini!

**Emeğiniz gasp edilirken nasıl hissedersiniz?
Aynen öyle!**

YGS'ye 2 senedir ailem ekonomik imkanlarını zorlayarak gönderdiği dershanede hazırlanıyordum. Bu sınav geleceğimi etkileyeceği için ailem ve ben, 2 senedir stresli bir hayat yaşıyoruz. Ben, okul-ev-dershane üçgeninde sıkışmışken, ailem de dersane taksitlerini ödemek için daha çok çalışıyordu. Bu paralı, yandaş, elemeci sınav sistemine hazırlanmak için zamanımdan, ilişkilerimden feragat etmek zorunda bırakıldım.

Şifre skandallarını ilk televizyondan öğrendiğimde çok da şaşırılmamıştım bu duruma. Geçen seneki KPSS kopya skandalı ve bundan önceki skandallar, ben de artık normal bir tepkiye yol açtı. Bu emek hırsızlığı benim, ailemin ve milyonların geleceğini hiçe saymaktır. Siz, 2 yıldan beri fedakarca çalışıp emeğinizin hiçe sayılması nasıl bir duygu hissediyorsanız, ben de öyle hissediyorum.

Sonunda devletin bunca zamandır emeklerinin sömürülmesine dayanamayan biz öğrenciler için şifre skandalları bardağı taşıran son damla oldu. Kendiliğinden gelişen refleks eylemlere kitlesel katılımlar, öğrencilerin sabırlarının kalmadığını çok net gösteriyor. Kendi hazırladıkları yaratıcı pankartlar, dövizler ve sloganlar potansiyel bir kitlenin habercisidir.

Şifre meselesinin ardından cumhurbaşkanının "Ben tatmin oldum" demesinin ardından diğer yalaka kuyrukçuları da hep bir ağızdan "ben de tatmin oldum", "ben de", "ben de" gibi açıklamaları bizleri hiç mi hiç tatmin etmedi. Başbakan "Bu işin garantisi benim" diyerek insanları boş laflarla kandırmaya çalışıyor. Başbakana "Sen kim oluyorsun da bu işin garantörü oluyorsun?" diye soruyoruz. Evet, bu işin garantörüsün, bu yozlaşmış sömürücü sistemin garantörüsün; ona sözümüz yoktur. Ama şunu bilin ki bunların hesabını soracağız!

(İstanbul'dan bir YDG'li)

Sansür silsilesi sürüyor

H. Merkezi: Yönetmenliğini Aydın Orak'ın yaptığı "Bir Başkaldırı Destanı: Bêrivan" isimli film Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın sansürü ile karşılaştı. Abdülhamit dönemini aratmayacak sansür saldırılarına bu vesile ile bir kez daha tanık olduk. Nisan sonu itibari ile yayımlanacak olan film hiçbir gerekçe gösterilmeden yasaklandı. Konu hakkında açıklama yapan yönetmen Orak, bu ay sonunda vizyona sokmayı planladıkları film için 20 gün önce bakanlığa eser işletme belgesi için başvurduklarını, ancak başvurularının reddedildiğini ve bu nedenle filmi Türkiye'de gösterme olanaklarının kalmadığını belirtti.

İstanbul Film Festivali kapsamında gösterilen film, 1992 yılında Cizre'de yaşanan kanlı Newroz'u anlatıyor. Film, 17 kişinin katledildiği Newroz'da 17 yaşındaki Bêrivan'ın, başından hiç çıkarmadığı kefiyesiyle kalabalığa öncülük ederek simge haline gelmesini konu ediniyor.

Devrimci sanatı topluma yayma hedefiyle

Özgür Gelecek okurları olarak Grup elemanlarından Kader Eren, Derman Şahin, Eren Günel, Sertaç Şanlı ile bir söyleşi gerçekleştirdik:

- Adalılar grubunu kısaca anlatabilir misiniz?

- 2005 yılında Önder Babat Kültür Merkezi bünyesinde Önder Babat Müzik Topuluğu olarak başlayan grubumuz, yürüyüşüne "Adalılar" olarak devam etme kararı aldı. O günden bugüne Grup Adalılar olarak türkülerini söylemeye devam ediyor. Grup elemanları solistler Sertaç Şanlı, Kader Eren, Derman Şahin; bağlama Ümit Yıldız, keman Özgür, kement-davul Burak Yılmaz, gitar Eren Günel, eğitimcimiz Serhat Raşa.

- Grup nasıl bir ihtiyacın doğrultusunda kuruldu?

Adalılar geçmişte devrimci sanatı topluma yaymak için önemli bir gayret sarf etti. Köklerimiz ve geleneğimizin sürdürücüyüz. Adalılar gelenek olarak sahip çıktığımız bir grup. Grubun ismi bizim için yaratılmış önemli bir değer. Albüme geleneği sürdürme çerçevesinde Önder Babat marşıyla başladık. Önder bizim çalışmalarımıza yön veren önemli bir değerimiz; ona borcumuzu yazdığımız şarkıyla ortaya koymak istedik. Bundan sonra da yaratacağımız ürünlerimizde Önder'i hep yaşatacağız. Albümlerimizdeki parçalar sadece bulunduğumuz süreçte meydana gelen bir albüm değil 40 yıllık bir kültürün ve mücadelenin ürünüdür.

- Grup Adalılar nasıl bir sanat mücadelesi veriyor?

- **Derman Eren:** Adalılar sosyalist, gerçekçi bir sanata ve dünya görüşüne sahip. Sanatı ve kültürü halktan koparıp, kendi sınıf gerçekliklerine göre kurgulayan egemenlerin bu politikalarını, halkın kendi sanatını icra ederek boşa çıkaracağız.

Yaptığımız ve yapacağımız albümlerle, bu coğrafyada yaşayan halkların sesi olmaya çalışacağız. "Geceyi Kuşatanlara" albümü de böyle bir gerçeklik üzerinden üretildi. Albümlerimizi kahramanca direnen ve bedel ödeyenlere adadık. Grup Adalılar sadece bir kurumun veya bir yapının müzik grubu değil bütün ezilenlerin ve buna karşı mücadele verenlerin aynı zamanda bütün devrimcilerin müzik grubudur. Bu alanda biz de Grup Adalılar olarak "devrimci dayanışma" vurgusunu her zaman yapmaya çalışıyoruz her zaman da dile getiriyoruz. Bu ruh, Denizlerin idamını engellemek için Tokat radar üssünü basarak üç İngiliz mühendisi kaçıran ve bu uğurda ölümü göze alan Mahir Çayan ve yoldaşlarından gelmektedir.

- Çalışmalarınız hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?

Grup Adalılar

- Adalılar ilk çıkış albümümüz. Konseptini ona göre hazırladık. Albüme daha çok mücadele gerçekliğini anlatan eserleri koyduk. İlkay Akkaya ve Adalıların eski solistlerinden Hakan Yeşilyurt da katkı sundu. Devrimci müziğin gelişimi ve dayanışmanın sağlanması açısından bu katkı çok önemli.

- **Serhat Raşa:** İlk albümümüzde bu coğrafyada konuşulan dillere yer verme noktasında bazı eksiklerimiz oldu. Bundan sonraki albümlerde buna yönelik bir çalışmamız olacak. Çok dilli şarkılar söylemeyi düşünüyoruz. 8 Mayıs İzmir, 6 Mayıs İTÜ Öğrenci Şenliği konserlerimiz olacak.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

- Yaşadığımız coğrafyada saldırılar hak gaspları devam ettikçe bizler türkü söylemeye ve ezilenlerden taraf olmaya devam edeceğiz. O büyük gün gelene kadar bizler de bunun mücadelesini vermeye devam edeceğiz. Türkülerimizi milyonların korosuyla haykıracağız.

(Bir ÖG okuru)

Önder Babat Politik Tiyatro Topluluğu ile kısa bir söyleşi

Özgür Gelecek okurları olarak Önder Babat Politik Tiyatro Topluluğu oyuncularından **Eray Sargın** ve Yönetmen **Bilgecan Göker**'le birer söyleşi gerçekleştirdik.

- Önder Babat Politik Tiyatro Topluluğu'ndan bahsedebilir misiniz?

- **Eray Sargın:** Topluluk, 2008 yılında Önder Babat Kültür Merkezi bünyesinde oluşturuldu. ÖBKM politik Tiyatro Atölyesi'nin ilk üretimleri olan "Güneşe Merdiven Dayayanlar" ve "Sesleniş" aynı zamanda ilk şiir-oyunlarımızıydı.

2009 yılındaki üretimlerimizden doğan "Ana" uzun soluklu ilk oyunumuz oldu. Bu oyun, İstanbul'un çeşitli semtlerinde ayrıca Samsun, Ankara, İzmir, Kocaeli ve İnegöl turnelerinde izleyicileri buldu. 15. Ankara TAKSAV Uluslararası Tiyatro Festivali'ne de katılan oyun; iz-

lenildiği her yerde coşku ve beğeni ile karşılandı. "Ana" oyunu şimdiye kadar toplam 12 gösterimde 4000 kişi tarafından izlendi.

- Bu oyununuzdan bahsedebilir misiniz?

- **Bilgecan Göker:** "Ana" oyunu günümüz koşullarına çok yakın. Bu oyunda 1917 Rusya'sındaki işçilerin devrime giden mücadelesi, oğlu tarafından bilinçlendirilen "ana" karakteri üzerinden aktarılıyor. Günümüz koşullarında oyundaki gibi bir değişim ve dönüşüm zor gözüküyor ama bize düşen görevler oldukça fazla. Özellikle devrimci, demokrat, aydın kesimlerin sanatsal alandan güncel siyasal alana kadar mücadeleyi her kesime ulaştırması önemli bir görev. Bizim amacımız sanatı, kalburüstü insanların üretimde bulunduğu, belirli bir kesime hitap eden anlayıştan kurtarmak. Çünkü sanat etkili kullanıldığında iyi bir silah, örneğin insanlar görsel bir şey izlediğinde özellikle "Ana" oyununda kendilerinden çok şey buldu.

Oyunda evladını yitiren 17'lerden **Okan Ünsal**'ın annesi de yer aldı.

- İkinci oyununuz olan Tutsak Kentin Öyküleri hakkında neler söyleyebilirsiniz?

- Evet, ikinci oyunumuzu 17 Nisan Cumartesi günü Haldun Dormen Tiyatrosu'nda sergiledik. Bu oyunumuz bir kara güldürü. Artık bir ülke, kentleriyle insanlarıyla kocaman bir tutukevidir.

Din bezirganlığı ile her türlü yolsuzluğu izleyen, ruhları tutsak edilmiş insanlar... Geleceğini düşlemek ve planlamak yerine bugün ekmeğini bulabildiğine şükrederek susanlar...

Bu tutsaklıklara sessiz kalan iktidarla çıkar ortaklığı kuran medya patronları kanalları ile uyuşturulmuş ele geçirilmiş koca bir ülke... Bu süre avımı sessizce izleyen, suskun bir halk! "Tutsak Kentin Öyküleri" güldürür, güldürürken düşündürülebilir. Ozan Hasan Hüseyin'in dediği gibi; *Matarasında suyu/Torbasında ekmeği/Kemerinde kurşunu kalmamışlar/Belki ayakta tutabilir!*

Bu oyununda "Ana" oyununa göre arkadaşlarımız daha fazla tempo ile çalıştılar. Ana oyununda bir iki rol alan arkadaşlar, "Tutsak Kenti Öykülerinde" ise üç, dört rol aldılar

- Türkiye'deki insanların tiyatroya yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- **Eray Sargın:** Biz aslında her kesimden insanlara ulaşmaya çalışıyoruz, fakat oyunumuza özellikle üniversite öğrencilerinin ilgisi çok fazla. Genç arkadaşların bu ilgisi bizi oldukça memnun ediyor, ancak az önce belirttiğim gibi biz sadece bir kesimi değil toplumun tüm kesimlerine ulaşmayı hedefliyoruz.

- İleri süreçte yapacaklarınızdan biraz bahsedebilir misiniz?

- 7 Mayıs Bahçelievler Yeni Sahne'de saat 13.30'da "Ana" oyununu oy-

"PRESS" e üç dalda ödül

H. Merkezi: 90'lı yılların ortasında gerçeğin peşinde bedel ödeyen Gündem gazetesi çalışanlarını konu edinen Press filmi, 17 Nisan günü Lütfü Kırdar Kongre Merkezi'nde yapılan İstanbul Film Festivali'nde 3 dalda ödül aldı.

Festivalde film adına ödülleri **Sedat Yılmaz** aldı. Yılmaz yaptığı konuşmada ödülü Gündem Gazetesi Batman muhabiri **Yahya Orhan**'a adadığını belirtti. Yahya Orhan'ın gazete bürosundan çıktığında "kimliği belirsiz kişiler" tarafından katledildiğini, vurulduğu yer karakola 150 metre uzaklıkta olmasına rağmen katillerin bulunamadığını belirten Yılmaz bağımsızlık ve özgürlük adına ölümsüzleşenlerin değerinin film ödülleri ile sınamayacağını da belirtti. Onların kavgasını sürdürmenin onlara verilecek en büyük ödül olduğunu söyledi.

nayacağız.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

- Önder Babat Politik Tiyatro Topluluğu sadece Önder Babat Kültür Merkezi bünyesinde oluşan bir ekip değildir. Bütün devrimcilerin oluşturduğu bir ekip. Bu anlamda herkesin desteğini bekliyoruz.

SEFAĞÜL KESGİN, NURŞEN ASLAN, GÜLİZAR ÖZKAN, FATMA ACAR, DERYA ARAS...

PARTİMİZİN 5 KADIN ŞEHİDİ, ÖRGÜTLENME, ÖNDERLEŞME VE SAVAŞI YÜKSELTME ÇAĞRISIDIR!

Açıklama: Elimize e-posta yoluyla geçen aşağıdaki bildiri güncelliğinden dolayı aynen yayımlıyoruz.

Meral Yakar'dan Çiğdem Yılmaz'a onlarca kadın yoldaşını güneşe uğurlamış olan partimiz TKP/ML'nin 5 onur abidesini Şubat ayının ilk günlerinde sonsuzluğa uğurladık. Onlar yaşamlarıyla olduğu kadar ölümleriyle de örgütlenme, önderleşme ve savaş yükseltme çağrısının en kararlı, en direngen, en içten sesi oldular.

evini yürüten Nurşen Aslan ve savaşçılarımız Gülizar Özkan, Fatma Acar ve Derya Aras yoldaşlar; kadınların parti ile bütünleştiklerinde, parti ile yürüdüklerinde, partiye güvendiklerinde kendilerine yüklenen toplumsal rol ve kişiliği nasıl da paramparça ettiklerini gösterdiler.

Yoldaşlarımızın parti ve ordu kademelerinde aldıkları en üst görevler ne tesadüf ne de bir lütf eseridir. Onlar bu görevleri layıkıyla yerine getirirken yaşamlarını ortaya koydular. Her biri azmin, cesaretin ve kararlılığın sembolü oldular. Biz komünist kadınlar olarak onların mirasına sahip çıkacağımıza

emekçi halkımız önünde ant içiyoruz.

Onların anısı ve mücadelesi, komünist kadın faaliyetimizin izleyeceği yolu aydınlatmakta, hedeflerimizi berraklaştırmakta, kararlılık ve cesaretimizi artırmaktadır. Komünist kadınların yürüteceği kavga; Eylem, Emel, Özlem, Dilek ve

Sevda yoldaşları rehber olacak, onların yolundan gidecektir. Attığımız her adımda, kırdığımız her esaret zincirinin halkasında, kadınların kurtuluşu için her hamlemizde, düşmanın beynine inen her yumruğumuzda onların adı olacak!

Tüm kadın yoldaşlara çağrımızdır!

Partimiz ve ordumuzun 5 kadın savaşçısı, bizlere büyük bir misyon devrederek ayrıldılar aramızdan. Değeri ve önemini bir kat daha artırdıkları bu görevi yerine getirmek, tüm parti kadrolarının ama öncelikle de bizim görevimizdir. Silahlarımızı devralmamız, bayraklarımızı daha yükseklerle kaldırmamız, savaşlarımızı ileri taşımamız için komünist ideolojimize, ezilen halklara, proletaryanın temsilcisi partimize ve de kendimize güvenelim. Onların çağrısına

Bu, bir *Sevda*'dır
Alıp yüreğini avucuna
Koşmaktadır deli dolu şehrin
sokaklarından
Dağların doruklarına
Onların ayak izlerine basa basa

Bu bir *Dilek*'tir
Kar altında kalan umutların
Her baharda yeşersin diyebilmektir
Kışla gölgesi altında
parçalanmış ceylan çocuğun
Parçalarını toplamasın analar
Toplamasını görebilmektir

Bu bir *Özlem*'dir
Süt kokulu bir bebennin terini
Derinden içine çekebilmenin
hasretidir
Yüreğini dağlara yaslayıp
Bulutların üzerinden mavzer elinde
bakarken uçuruma
Hayal etmektir çocuğunun gülüşünü

Bu, bir *Emel*'dir!
Verebilmek için
dünyayı çocuklara
Çocukluğunu geride bırakıp
Tırmanmaktır
uçurumlardan yukarılara

Ve bu, bir *Eylem*'dir!
Teslim almak için yeryüzünü
Kadın olmak, insan olmak için
Yangın yerine çevirmektir bu zulüm
düzenini
Yüreği eylem, bileği eylem kılmaktır

Sevdamız kara kışı
bahara çevirmektir
Dileğimiz alevi yangına
Özlemimiz rüzgarı borana
Emelimiz, teslimiyeti direnişe
Ve Eylemimiz de ölümü
ölümsüzlüğe çevirmek olacaktır

Eylemimiz yaşamak, yaşamak,
yaşamak olacaktır!

Bir ÖG okuru

yanıt olalım; örgütlenelim, önderleşelim, savaş büyütelim!

**Halk Savaşçıları ölümsüzdür!
Her anımız Eylem, Her yanımız
Emel, Özlem, Dilek ve Sevda
olacak!
And olsun ki, onları savaşın en
kızıl günlerinde yaşatacağız!**

**TKP/ML
Kadın Komitesi**

Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Halkının Emekçi Kadınlarına;

Savaşın tam ortasında, kavgamızın en sıcak mekânı Dersim'de, partimiz TKP/ML'nin 5 kadın militanı, kış üslenim sürecinde yaşanan bir kaza sonucu barınanın çökmesiyle şehit düştüler. Belki gözlerimiz biraz nemli ama yasta değiliz. Onların gidişini savaşın daha ileri mevzileri için davet kabul ediyoruz! 39 yıllık savaş pratiği içinde,

**Sefagül
Kesgin**

Onlar, ezilenlerin ezileni tüm emekçi kadınlara bir mesaj ilettiler. Zincirleri kırmanın, örgütlenerek özgürleşmenin, özgürleşerek insanlaşmanın mesajıdır bu! Emekçi kadınların kurtuluşunun devrimde, sosyalizmde, komünizmde olduğunun bir kez daha ama en ileri mevzilerden ilanınıdır bu! Ölümsüzlüğe yürüyen yoldaşlar, genç kadınlara, kendilerini sarıp sarımalayan, geçmişini unutturup geleceğini yok eden sisteme karşı mücadele bayrağını yükseklerle taşıma çağrısı yaptılar. Olgunlaşmanın, büyük işler başarmanın, zayıflıklara teslim olmamanın yolunu çizdiler. Ve onlar, zincirlerini halka halka kırdıklarında kadınların nasıl komutanlaştıklarını, önderleştiklerini gösterdiler...

Partimiz Merkez Komitesi üyesi ve Dersim Bölgesi siyasi komiseri Sefagül Kesgin, Gerilla Birliği Komutanlığı gör-

Hoşçakalın yoldaşlar! Ölümsüzlüğünüz onurumuzdur!

24 Nisan günü Dersim'de düşen 5 kızıl karanfil için 1 Mayıs Mahallesi'nde bir anma programı düzenlendi. Partizan tarafından organize edilen eyleme DHF, BDP, ESP, Alınteri, BDSP, EHP ve SODAP destek verdi. 5 kızıl karanfil şahsında yapılan anma devrimci dayanışmanın en somut adı oldu. Karakol durağında bir araya gelen kitle, 5 kızıl karanfilin fotoğraflarının bulunduğu "Halk savaşçıları ölümsüzdür" ya-

zılı pankart açarak 18 Mayıs Caddesi'nde yürüyüşe geçti. "Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Kadınlar kavgayı büyütüyor", "Önderimiz İbrahim Kaypakaya" sloganlarının atıldığı yürüyüş mahalle halkı da alkışlarla destek verdi.

Son Durak'a kadar yapılan yürüyüş sırasında yol trafiğe kapatıldı. Burada Partizan adına bir açıklama gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada "Onlar; De-

mokratik Halk Devrimi mücadelesinde beş kızıl cesaret örneği olarak yaşayacaktır. Halkımızın bu yiğit evlatlarından boşalan kavga mevzilerini yeniden doldurmak, uğruna yaşamlarını verdikleri De-

mokratik Halk Devrimi mücadelesini zafere taşımak boynumuzun borcudur" denildi.

Açıklamada ayrıca uğruna canlarını feda ettikleri onurlu mücadelenin büyütüleceği, kavga bayrağını daha yükseklerle taşınacağı sözü bir kez daha yinelenildi. Şehit düşenlerin ailelerinin de katıldığı anma, söylenen türküler ve marşlarla son buldu.

Beş Halk Savaşçısı ölümsüzler kervanına katıldı

Sınıflar savaşının en ön safında, gerilla savaşı mevzilerinde beş halk savaşçısı, beş kızıl karanfil daha ölümsüzler kervanına katıldı. Kış üssünde, kadın gerillaların bulunduğu bölümde yaşanan göçük sonucu Proletarya Partisi Merkez Komite üyesi ve Dersim Bölgesi Siyasi Komiseri **Sefagül Kesgin**, Gerilla Birliği Komutanlığı görevini yürüten **Nurşen Aslan** ve savaşçılar **Fatma Acar**, **Derya Aras** ve **Gülizar**

Özkan 2 Şubat günü şehit düştüler.

Onlar; kavganın gürül gürül coşkusu, öfkesi ve onur abideleri olan şehitlerimizdir. Onlar; geçmişle geleceği bağlayan birer köprüdür. Zorlu ve meşakkatli yolda yürüyene esin ve ilham kaynağı olan kızıl yıldızlılar...

Beşler; Meral Yakar'dan Çiğdem Yılmaz'a kadınların kurtuluş

yolunu aydınlatan birer kızıl meşale oldular. Yaşamlarıyla olduğu gibi ölümsüzleşmeleriyle de kadının binlerce yıldır ezilmişliğine karşı bir isyanın adıdır artık onlar. Ve bu isyan daima, onların izinden yürüyecek olanların kalbinde ve beyninde yaşayacaktır. Ta ki sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaratılana ve insanlığın kurtuluşu sağlanana kadar...

Yaşamını devrimle anlamlandıranların öğütledikleri odur ki, gelecek bu-

günden kurulmaya başlandıkça, yarınların kaygısı bugünden taşındıkça ancak o zaman düşler gerçeğe yakınlaşacaktır. Düşleri gerçeğe dönüştürmek için, yaşamın her anında baskıya ve zorbalığa tereddütsüz direnmek ve kavgayı can pahasına ilmek ilmek örmek gerekmektedir.

Beş kızıl karanfilimiz 2 Şubat günü Dersim'de ölümsüzleşmiş, kavga bayrağını zirvelere taşımak üzere bizlere devretmişlerdir. Onlar; Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde beş kızıl cesaret örneği olarak yaşayacaktır. Halkımızın bu yiğit evlatlarından boşalan kavga mevzilerini yeniden doldurmak, uğruna yaşamlarını verdikleri Demokratik Halk Devrimi mücadelesini zafere taşımak boynumuzun borcudur.

Anıları ve değerli hatıraları önünde saygıyla eğilerek, uğruna canlarını feda ettikleri onurlu mücadeleyi büyüteceğimizi, kavga bayrağını daha yükseklerle taşıyacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz.

Partizan

EYLEMİMİZ, EMELİMİZ, ÖZLEMİMİZ, DİLEĞİMİZ VE SEVDAMIZA DAİR!

Açıklama: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bildiri güncelliğinden dolayı aynen yayımlıyoruz.

Kürt, Türk, Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Halkımızın en değerli evlatlarından, partimiz TKP/ML'nin seçkin kadrolarından, halk ordusu TİKKO'nun gözü pek savaşçılarından beşi daha canımıza can oldu, kalbimize gömüldü! Partimiz Merkez Komitesi üyesi ve Dersim bölgesi siyasi komiseri **Sefagül Kesgin** (Eylem) yoldaş ile gerilla birliği komutanı ve savaşçılarından **Nurşen Aslan** (Emel), **Gülizar Özkan** (Özlem), **Fatma Acar** (Dilek) ve **Derya Aras** (Sevda) yoldaşlar; büyük bir özveri, kararlılık ve korkusuzlukla taşıdıkları kızıl bayrağı 2 Şubat'ta yoldaşlarına devrettiler.

Savaş cephesinde ölümsüzlüğe yürüyen yoldaşlarımızın Dersim'in doruklarında dalgalandırdığı proletaryanın bayrağı, onlara andımız olsun ki, ne pahasına olursa olsun zirvelerden inmeyecek, yaktıkları devrim meşalesi sönmeyecektir. Onun için umutsuzluk, karamsarlık ve yılgınlık her zaman uzaktır bize; onun için kayıplar, engeller ve zorluklar mani olmayacak mücadelemize.

Yoldaşların büyüttüğü mirasımız zengindir, mirasımız engindir, mirasımız tükenmezdir. O miras ki İbrahim'den Süleyman'a, Kazım'dan Mehmet'e, Meral'den Çiğdem'e çoğalarak gelmiştir; çağlayarak büyümekte, ölümsüzlük iksiri içirmekte, zafere koşullamaktadır. Artık daha fazla nedenimiz vardır ve yoldaşlarımız her şeyden önce bu misyona can vermişlerdir. Şimdi onlar gibi olmanın, onlar gibi sa-

vaşmanın, onlar için de dövüşmenin zamanıdır...

Devrim için savaşı ve halkın kurtuluş davasını zafere taşıyacak olan proletarya ideolojisinin mutlak ihtiyaç duyduğu özne, bu uğurda can bedeli bir mücadeleye atılacak olan komünistler, devrimcilerdir. Buzlar bu sayede kırılacak, yollar bu sayede aydınlatılacak, kitleler bu sayede seferber edilebilecektir. Demokratik Halk Devrimi, yaşamını ona adayanların, onun için her türlü özveriye göze alanların omuzlarında gelişecek; onun için ölenlerle zafere ulaşacaktır. Devrimlerin yasasıdır bu.

Devrimciler, yoldaşlar,

Kaybımız, acımız ve üzüntümüz büyüktür. Ama öfkemiz, kinimiz ve savaşa dört elle sarılma azmimiz de büyüktür. Bizim için her ölüm erken ölümdür, her ölüm dağlardan yücedir. Ölümsüzlük, yalnız kendisi için yaşamaktan vazgeçenlere mahsustur. Bu yüzden ister dağlarda, isterse sokakta, ister savaşıyor, isterse direnerek ya da her nerede ve biçimde olursa olsun; devrimci safalarda yaşamını yitiren bütün militanlar, komünizmin bütün neferleri; öncümüz, öğretmenimiz, onurumuzdur.

Partimizin önder kadrolarından **Sefagül Kesgin** ile savaşçı yoldaşlarımız **Nurşen, Gülizar, Fatma** ve **Derya**; yalnızca Türkiye işçi ve emekçi sınıfları, Türkiye'nin ezilen halk ve ulusları için değil aynı zamanda Türkiye'nin emekçi kadınları adına da savaşıyordu. Kadınların kurtuluşunun devrimin mutlak başarısından geçtiğini biliyor, savaşı kadınlar için de büyütüyorlardı. Onlar, komünist kadın hareketi tarihinin sayfalarına altın harflerle yazılacak bir savaş ve mücadelenin merkezinde, ate-

şin tam ortasında ölüme yürüdüler...

Her biri çeşitli kavga alanları ve mücadele platformlarında, nihayetinde gerilla savaşı cephesinde uzun yıllardır büyük emek sarf etmiş, önemli eylem ve direnişlere imza atmışlardı. Devrimin ancak ezen sınıflara karşı amansız, soluksuz ve direngen bir savaşla başarılabileceğini kavramış, bu bilinçle yola koyulmuşlardı. Faşizmin bütün saldırı ve işkencelerinin, her türlü zorluk ve engelin durduramadığı kavgaları, partimize büyük yararlar sağladı, önemli deneyim ve birikimler kazandırdı.

Şimdi halk savaşının bayraktarı olan yoldaşların çağrısına yanıt verme zamanıdır. Onlar için safları sıklaştırmanın, savaşı büyütmenin zamanıdır. Uğruna can verdikleri devrim mücadelesinde daha büyük adımlar atmanın, kavgaya daha sıkı sarılmanın zamanıdır. Gün, bize devrettikleri silahların elden ele geçmesi, savaş şiarlarının dilden dile dolaşması zamanıdır. Görev, şehit düşen yoldaşlarımızın izinden güneşe yürümeyi başararak yerine getirecektir!

Komünist bir dünya için şehit düşenler ölümsüzdür!

Sefagül, Nurşen, Gülizar, Fatma ve Derya yoldaşlar andımız, onurumuzdur!

Halk savaşının beş kızıl gülü hiç solmayacaklar!

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gericilik!

Sürüyor Demokratik Halk Devrimi, sürececek Halk Savaşı!

Yaşasın Partimiz TKP/ML, önderliğindeki TİKKO ve TMLGB!

**TKP/ML MK SB
Nisan 2011**